

- Digitalisierte Fassung im Format PDF -

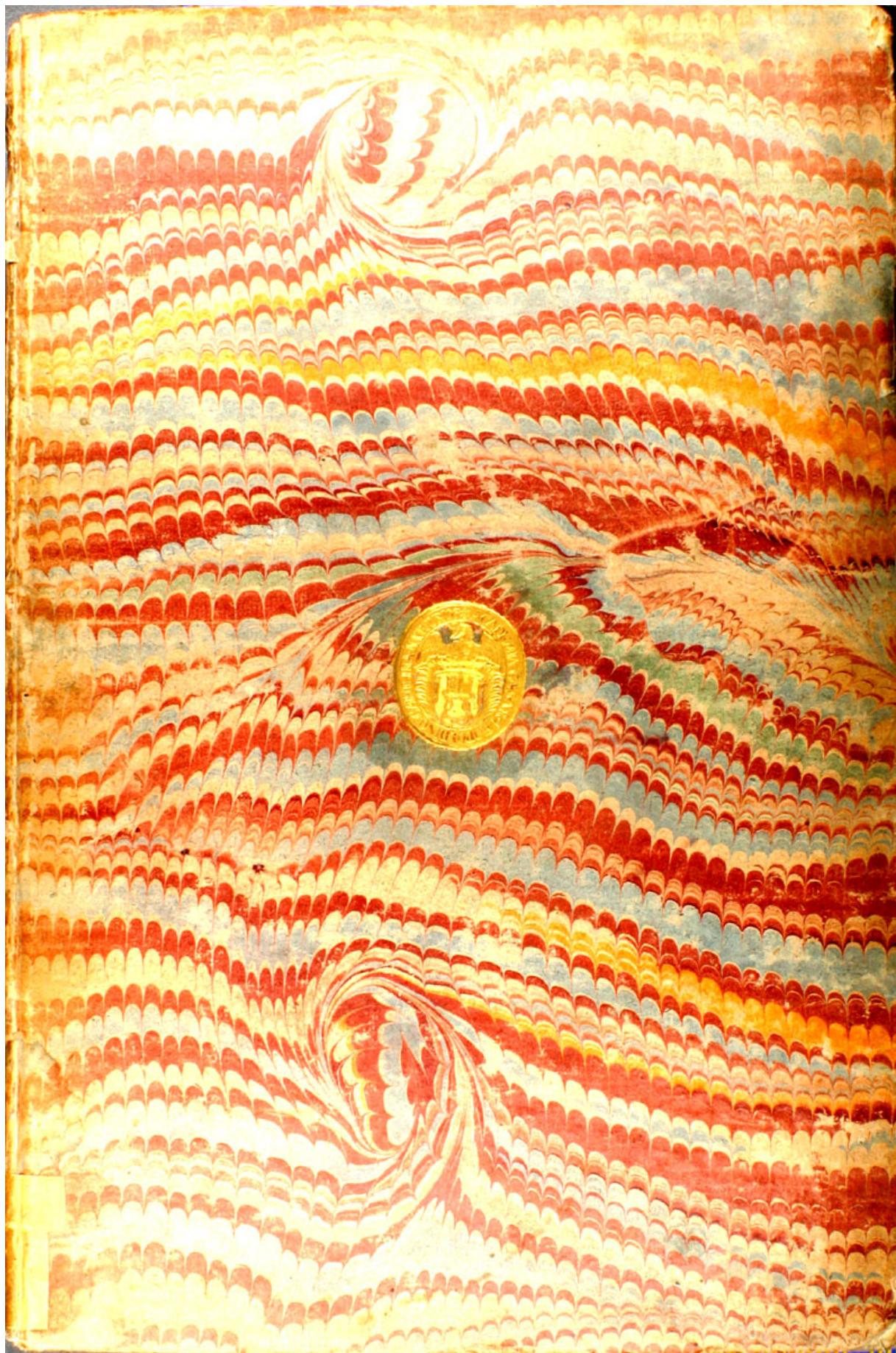
Herbarium Diluvianum collectum

Johann Jakob Scheuchzer

Die Digitalisierung dieses Werkes erfolgte im Rahmen des Projektes BioLib (www.BioLib.de).

Die Bilddateien wurden im Rahmen des Projektes Virtuelle Fachbibliothek Biologie (ViFaBio) durch die [Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg \(Frankfurt am Main\)](#) in das Format PDF überführt, archiviert und zugänglich gemacht.

Bibliothecae
Illustris Academiae Imperialis
Naturae Curiosorum
liberaliter obtulit
Excellentiss Dn. Dr. Philipp Henric BOECKER
HERACLES noster
A. S. R. MDCCCLVI.

Nota nonil diesis eius 1762 von Hr Legat auf
heuschen in brauchbund in die Bibliothec von =
rat worden, haben dte Sc Gesk n. Güguru die
jde Exemplar fürnd zuwohnen und ein ander
gut buch davon angezeigt ist knigges Bibliothecon.

HERBARIUM DEGLUVIANUM collectum

JOHANNE JACOBO SCHEUCHZERO, MED. D.
Mathes. Prof. Tigurino, Acad. Leopold. Carol.
et Socc. Regg. Anglicæ ac Prussicæ Membro.

Editio Novissima duplo Auctior.

Joh. Melch. Kessl.
adunearvit.

Joh. Hen. Huber,
Sculp.

laticum concussa lacunas
Pandit hians Tellus, et Fontibus ora relaxat:
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat Chaos. Aeterni sic vox tonat oris:
Sic formidanda grave Spiritus infremit iræ.
Buchan in Psalm. xxviii.

LUGDUNI BATAVORUM.

Sumptibus PETRI VANDER Aa. Bibliopolæ.

Civitatis atque Academia Typographi.

M D C C XXIII.

JOHANNIS JACOBI SCHEUCHZERI,

Tigurini, Medicinæ Doctoris, Matheos Professoris, Academias Leopoldino-Carolinæ & Societatum Regiarum, Anglicæ ac Prussicæ, Membri,

HERBARIUM DILUVIANUM.

>Editio Novissima, duplo Auctior.

LUGDUNI BATAVORUM,

Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ,

Civitatis atque Academiæ Typographi.

M D CC XXIII.

CLARISSIMO ET ILLUSTRISSIMO VIRO,
D. D. FRANCISCO XAVERIO BON,
E Q U I T I , R E G I A B O M N I B U S
C O N S I L I I S ,
M A R C H I O N I S^T H I L A R I I ,
V I C E C O M I T I S^T Q U I N T I N I ,
B A R O N I D E F O U R Q U E S , S O L E Z ,
E T L A T O U R ,
D O M I N O D E C E L L A N O V A , T E R R A D E ,
&c. &c.

P R I N C I P I S E N A T U S M O N S P E L I E N S I ,
R E G I A E S C I E N T I A R U M A C A D E M I A E
E J U S D E M U R B I S P R A E S I D I ,
D O M I N O M E O G R A T I O S I S S I M O ,

Laborem hunc submissâ Devotione

Dico

A C A R N A N .

Melchior Fusslinus Figur.

pinx.

Ios. Nutting Lond. Sculp^t

JOANNES JACOBUS
Med D'Helveticio-Tigurinus
Cur dictus ACARIA.N

SCHUECHZERUS
SOC. Reg. Lond. et Acad. Nat.
Nat. IV. Non. Aug. 1672.

P R Æ F A T I O .
AD
L E C T O R E M ,
P R I O R I E D I T I O N I
Præmissa.

In extremâ bac , cultissimâ simul & depravatissimâ , Mundi Sene-
cta ex æquo fere surgunt , & ad
summum usque gradum , Scientiæ cum
Probitate , & Ignorantia cum Malitiâ.
Singulare accidit Sapientissimæ Providen-
tiæ Consilio , ut eâ ætate , quâ Scholasti-
cismus , Atheismus & Scepticismus Dilu-
vianæ Inundationis veritatem dubiam red-
dere , si pote , evertere , vel absurdis ex-
plicationibus obscurare conantur , ea velut
Aurum Igne depuratum reddatur tanto cla-
rior & nitidior . Amicas invicem porri-
gunt manus Scriptura & Natura . Con-
A qui-

P R A E F A T I O

quiruntur hodie in omni Terræ angulo, magna diligentia, horrendæ illius Catastro-
phes, quæ ante tot mille annos toti Terræ
exitio fuit, Reliquiæ: Integra inde for-
mant Musea non famâ duntaxat, sed stem-
mate quoque & dignitatibus Illustres in
omni Europâ, & ipsis Indiis, Viri. Adeò
copiosa prostat supellex, ut feligere possint
alii Cochleas & Conchas, alii Pisces,
eorumve & aliorum Animantium partes,
alii Plantas, Ligna, Fructus, Semina,
quæ omnia ut durabilitate, curiositate, ita
quoque Antiquitate & usu superant Nu-
mos, Sculpturas, Picturas, Regnorum
trium, Animalis, Vegetabilis & Minera-
lis producta recentia, & quicquid in Pina-
cothecis colligit Hominum curiositas. Spe-
ciminis loco sit præsens Plantarum Dilu-
vianarum, multis hacenus involuta du-
biis, consideratio, quam tantò planiorem
reddit Lufuum Naturæ, ut vocantur, jux-
ta positio, ut simul veluti in Theatro si-
stantur DEI justissimi Peccatorum Vindi-
cis Monumenta, & Sapientissimi aëi yewue-
τρεύτος vestigia. Lege, Benevole Lector,

ani-

AD LECTOREM.

animo, si placet, à præjudiciis libero, & judica, ratiocinantem rectè tolera, errantem corrige, sed cum ratione.

ADDITA AB AUCTORE

A D

PRÆCEDENTEM PRÆFATIONEM.

st hæc, quam oculis legis & manibus, Benevole Lector, altera Herbarii Diluviani Editio, Typis exquisitissimis Officinæ Dr Vander Aa subiecta, gratiор futura priore, quia auctiorem habet Textum, & Appendicem integrام novam, maximā curā elaboratam, quò Plantæ Fossiles ad methodum Tournefortianam sunt reductæ, & longā serie ita ordinatæ, ut quivis absque labore, vel parum in Re Botanicâ versatus, Fossiles, quas vel habet, vel videt Plantas, vel φυτομόρφας Lapidès commodè disponere, Herbariumque sic omni ære perennius, blattis tineisque invictum conficere, atque, ex confusâ alias λιθοφύτων Historiâ, le-

PRÆFATIO AD LECTOREM.

*vi negotio se extricare possit, imo & novis
vel animadversionibus, vel additionibus,
addo & correctionibus, augere. Adjecta
sunt, præter Indices necessarios, aliquot
Tabulæ Æneæ novæ Plantarum, tum
ex proprio Museo, tum aliunde conquisita-
rum, pro facilitiori simul & jucundiori
Operis Lectione.*

HERBARIUM DILUVIANUM.

Prodierunt non ita pridem in scenam Pisces , non κωφὰ πρώσωπα , mutæ personæ , suamque dixerunt causam , non invitis Eruditorum auribus . Nunc eadem quidem agitur , non Fabula , sed Historia , sed mutantur Personæ . Tremenda illa , omniumque , quas Terra unquam tulit , mutationum maxima , Diluviana Catastrophe , Arcæ ipsi Noachicæ similis , quòd aliam semper ex alio conspecta loco , oculis exhibeat Scenographiæ Ideam . Aliam ejusdem rei exhibuere faciem Pisces , aliam nunc sistent Plantæ , inde ab Inundatione fatali illa & universali residuæ . Muta Pisces Turba justitiâ & simplicitate causæ confusa , eam defendit sine alieno subsidio , ast Vegetabilia Advocate indigent , qui causam eorum suscipiat , distinctiones necessarias anticipet , & solvat , nodum non unâ difficultate implicitum extricet . Plus hîc laboris , plus difficultatis , plus habemus quod defendamus , plus quod oppugnemus . *Vegetabilia* , vel *Vegetabilium æmulas* imagines , offendemus *antediluvianas* , *diluvianas* , in Diluvianâ stratorum Terræ subsidentiâ genitas , & *postdiluvianas* , quotidiè adhuc produci solitas . Suum cuique administrandum jus , suum adjudicandum tempus , sui singulis Regnis ponendi limites , condendæ regulæ , juxta quas obviæ quævis in Lapidibus Plantæ possint cognosci , & à falsis imaginibus dignosci . Adstruenda Hypothesis , ut vulgo nunc appellatur , Diluviana , sed nec extra sanæ Philosophiæ limina pellendum illud Systema , quod Naturam habet productricem , Leges puta DEI mechanicas extra Regnum Vegetabile operantes , & miros in Minerali tractus delineantes . Suum tribuendum cuique . Parum autem , vel nihil , relinquetur Archaeo , parum Ideis Luidianis , in Atmosphærâ circumvolitantibus , quæ adeò tenui nituntur pede , adeò decurtae sunt alis , & deplumes , ut vix incedere , nedum in liberâ Aurâ

volitare, nedum in Terræ poros sese insinuare, rudimentula sua expandere, & Piscem integrum vel Plantam efformare possint. Parum id genus Diis tutelaribus aliis, ignorantiae, vel pervicaciae in erroribus semel receptis, Asylis; DEI est hic Labor, non Atomorum Epicurearum, nullo ordine invicem occursantium, non Idearum Platonicarum, non Facultatum Scholasticarum. Oculatum nimis est hoc Seculum, quam ut ineptiis hujusmodi sibi fucum fieri patiatur. Digna est materia solidâ inquisitione, quæ omnium penè hominum agitat mentes, omnium sicutur oculis, quæ magnâ curâ conquiritur ex omni Terræ angulo, in Musæa integra congeritur, ipsa statim de suo ortu quæstionem formans etiam apud illiteratos: providente ita DEO, qui in ultimâ hac Mundi senectâ, quâ scientia de DEO atque Atheismus ex æquo ferè surgunt, vires suas pro viribus singuli pro Veritate & contra, intendunt, Diluvianæ Catastrophes memoriam, multis nimirum remotam, & tantum non abolitam renovari, & Historiæ veritatem ab omni Fabulæ fuco alienissimam etiam per argumenta è Naturâ petita probari, & ab incredulorum insultibus, atque Philosophastrorum sinistris interpretationibus liberari vult. Iterum hæc moneo, ut videant Sacrarum Literarum & Religio-
nis Interpretes, quanti ipsis intersit, hæc ex Historiâ Naturali subsidia non fugitivo contemnere oculo, sed examine æstimare digna, & pro Veritatum Divinarum defensione applicare. Sint Herbae nostræ Diluvianæ, Cochlearæ, Conchæ, Pisces, aliæque reliquiæ frena, quibus Athei ad rationis normam cogi pos-
sunt.

Conveniunt Hypotheses, quas quidem habemus de *Lapidibus* ita dictis *Figuratis* in eo, quod ortum trahant ex corruptâ Naturâ. Ast differunt, quod Idæistæ & Archæistæ incipient à corruptâ suæ Mentis Naturâ, à cerebri figmentis, quibus veluti columnis Naturæ ædificium superstruunt, quod tamen, ut illud Scholasticorum, vel propriâ mole corruit, vel à Vento Veritatis subvertitur: nos verò inchoemus à corruptâ Naturâ Terræ, quæ ut nos, quotquot vivimus, portat, & nutrit, ita baseos loco inservit omni Scientiæ Naturali, tanquam res facti. Est hæc sanè una ex gravissimis retardati in Philosophia Naturali progressus causis, quod de ædificio eriendo, & compaginando omnes haec tenus fuerint folliciti, dico, de Systematibus condendis, antequam Trabes fuere præstò, antequam satis habuimus Observationum, satis materiæ de qua; imò una ex præcipuis causis tot diversarum Sectarum, tot litium, rixarum, inutilium contentionum. Et Laudabile admodùm Societatum Regiarum Euro-
pæ-

P. 7
TAB. I.

Reverendissimo in CHRISTO Patri Thomæ, Prov. Divina Archiepisc.
Cantuariensi, totius Angliae Primi et Metropolitano.

Joh. Hen. Huber, delct. J. 1751.

pærum, Scientiæ Naturalis consultarum, institutum, quo innumeræ ante, de quavis materia, colligunt Observationes, quæ de Systemate condendo cogitant. Conferant ad hoc ædificium Lapides, Arenam, Ligna, Metalla, operas Angli, Galli, Itali, Germani, Populi Septentrionales, conferant non Cartesii soli, aut Gassendi, Boylei, aliique magni nominis viri, sed inferioris quoque fortis, minoris famæ homines, minorum quoque Gentium Dii. Ego, in angulo Europæ haud incurioso degens, Pisces fossiles haud ita pridem suæ restitui Familia, Plantis nunc reddere conabor sua jura, quibus ab usurpatoribus Mineralibus fuere defraudata; illustratus simul integrum de Dendritis, figuris Lapidibus impressis plantarum æmulis Historiam, cœptam jam ante bina Annorum lustra, & sub formâ *Dissertationis Epistolicæ de Dendritis, aliisque Lapidibus, qui in superficie suâ Plantarum, Foliorum, Florum figuras exprimunt*, Ad Celeb. D. D. Michaelm Fridericum Lochnerum, Medicum Norimbergensem peritissimum & eruditissimum, Acad. Nat. Curiosorum Periantrum, ex qua nunc, quæ ad rhombum faciunt, denuò excerpto.

T A B. I.

Ex celeberrima si non Europæ, Helvetiæ saltem, Lapicidina Tabularum nigri coloris fissilium, quæ supra pagum Matt, Glaronensis Ditionis centenis aliquot pedibus extat, Pisces protuli Diluvianos aliquot in *Vindictis* eorum & *Querelis*. Nunc ex eadem Fodina Fig. I. profero rarum Naturæ ~~rempla~~, testem Universalis Inundationis authenticum, imò non Historiæ duntaxat, sed Temporis quoque Indicem genuinum, *Spicam Frumenti Historicam* simul & *Chronologicam*, Ingenii cibum valde nutritum, quem Cereri, frugum inventrici, dicasset Pagana Antiquitas, ut Monumentum ære, quod per aliquot Seculorum decursum in Terra corrodi incipit, perennius. Frumenti generali termino utor, ne Lectori, vel mihi ipsi, ex prima denominatione aliquod nascatur præjudicium. Frumenti spicam hanc esse, certum. Sed incertum, cuiusnam. Sunt hujus generis Herborisationes pro Rei Herbariæ Ignaris, Tyronibus, & simul pro Botanicis expertis. Illi generali quodam Titulo ignorantiam suam velare, hi ex paucis indiciis non genus duntaxat, sed speciem ipsam determinare possunt, licet id sæpe sit expertissimi vel difficillimum, vel impossibile. Posset huc trahi *Triticum aestivum* C. B. Theatr. 358. *Trimestre* alias dictum, quia Martio mense satum, terno hinc Mense maturum demetitur. *Differt enim hoc à Tri-*

à Tritico hyberno & Silagine non solo sationis tempore, sed spicā longiore, crassiore, & longioribus aristis ad Hordei similitudinem, quales etiam in nostra conspiciuntur spica. Potius tamen huc traxerim Secale hybernū vel majus. C. B. Theatr. 425. Secale J. B. II. 416. Rogga vulgò, Roggen, Rocken, Roggen-Korn dictum, quod autumno seritur, & nono plerumque à satione mense in horrea convehitur. Imò potius adhuc huc pertinet Hordeum. An verò *Distichon* sit, vel *Polystichon*, determinare non audeo. In spicā nostrā Hordeaceā attendi menteantur, 1. corpulentia, nam in unā Tabula est concava, in altera convexa, ut grana in eo statu, quo fuerunt, satis soliditatis habuerint ad exprimendam in materia Lapidis lutosa figurā. 2. Maturitas fermè dimidia, qualis in Hordeo conspicitur medio ferè Majo, quo Diluvium contigit, & qualem præ se ferunt *Avellanæ Nuces*, de quibus infrà, fossiles, utpote sæpiùs, ob cortices non satis induratos, corrugatae, sæpe in ambitu fissuram passæ. 3. Culmi summitas, cui spica insidet. 4. Spica ipsa do dratalis ferè, aristis, quæ Grana obtegunt, armata. 5. Lineolæ in aristis transversæ, conferendæ cum *hamulis* illis *serratis*, in Secali & Hordeo præ aliis frugibus conspicuis. 6. Prominen tiæ nodosæ infra spicam in summo culmo conspicuæ, in Hordeo cum primis obviæ. 7. Aristæ laterales ex ima spica surgentes, spicæ secundariæ, vel saltem fertilis admodum indicium, inter Hordeaceas spicas sæpiùs quoque, quām inter frumentaceas alias, obvium.

Specialem considerationem meretur Locus spicæ hujus natalis, vel potius depositionis, Lapidum ipsorum fissilium fodina, quæ ejus est altitudinis, in Monte *Blattenberg*, qui *Liberi, des Freybergs*, pars est, quali per universam Helvetiam, multò minùs extra eam, Frumentum nec seritur, nec metitur: quo ipso clarè evincitur, elevatam fuisse hanc spicam supra Locum natalem, elevari non potuisse aliâ, quām Inundationis, occasione, Inundationem hanc non aliam esse, quām Universalem illam toti Terræ fatalem, quæ ipsa Montium altissimorum cacumina superavit, quod alibi pressius ex Naturæ Phænomenis demonstratum ibo: int̄ stratis quoque Ardesiarum nostrarum deponi non potuisse, nisi eo tempore, quo fuere formata, id est, in Diluvio.

In eadem hac Lapicidina quotquot hactenus reperti fuere cū spicā nostrā Pisces, Helveticæ sunt indolis. Quid si igitur ex præsentiâ Spicæ hujus hordeaceæ arguerem, Helvetiæ suos quoque fuisse incolas ante Diluvium, qui frumenta severint, eosque Ter rico-

ricolis aliis laboriosiores , & pientiores (si pietas aliqua tribui potest *Terræ impletæ violentiâ*, in qua *omnis caro corruptit viam suam*. Gen. VI. 12.) quandoquidem Terra nostra Helvetica antediluviana , utut modernâ longè fuerit fœcundior , eâ tamen proportione culturam admisit difficiliorem , intuitu aliarum Terræ partium , quâ nunc postdiluviana cedit aliis etiam vicinioribus Gallicis , Italicis , & Germanicis ; proindeque incolas tulit labori magis addictos , vitiis minùs deditos , si , quod pulchritudinem ostendit Cl. *Woodwardus Geograph. Phys.* p. 85. &c. Terræ antediluvianæ fertilitas nimia fuit causa occasionalis sceleratæ vitæ. Qui hanc Helvetiæ primævæ conditionem , Helvetiorumvè primorum statum , negat , eum rogo , ut præter Mappam Helvetiæ antediluvianæ proferat Historica genuina de Helvetis antediluvianis , vel non antediluvianis , monumenta.

Animadvertisi meretur circa structuram Corticis exterioris Terræ , in Diluvio natam & fractam , quòd Plantæ , & Pisces in iis duntaxat stratis reperiantur , quæ tenuia sunt à dimidia linea ad digitum usque , non in crassioribus pedalibus , perticalibus , & multiperticalibus . Exempli loco sistam Glaronensia nostra Lapidum fissilium strata , quæ sola ex Helveticis , quantum quidem hactenus constat , Plantas & Pisces sepultos continent , Oningensia , Ilmenaviensia , Eislebiensia , Anglica , Veronensia . De hoc Phænomeno ita ratiocinor : In resolutione corticis terrei (de interiori nucleo nobis non noto nulla nunc est quæstio) distinguendæ probè sunt , quas in diversis stratis offendimus , particulæ , cretaceæ , arenosæ , saxeæ , lutosæ , bituminosis aliquando junctæ , terreæ , quæ diversum habent , non duntaxat gravitatis specificæ , sed quoque cohaesionis , tenacitatis gradum . Minimè omnium cohaesere arenosæ , quæ composuere strata tum arenosa , tum saxeæ ; Hæ ubi in magna extiterunt copia , ut in Regionibus posteà montofisis , qualis est Helvetica nostra , subsedere sine impedimento , remanentibus , quæ natârunt in superficie Vegetabilibus , & Animantibus variis , subsidentibus tamen , simul cum particulis terrestribus saxofisis , conchyliis & crustaceis , quæ ejusdem fuere gravitatis specificæ . Hinc est , quòd saxa Helveticorum Montium nec Pisces contineant , nec Plantas , aliquando quidem , sed raro , Ligna carbonum fossilium specie saxepe mediis saxis inclusa , sed quidem Testacea & Crustacea , nec ubique tamen . Lubet hîc *ως ἐν παρόδῳ* orbi curioso generalem hanc fistere observationem , consideratione attentâ dignissimam . Prostant quidem in summis montium Cacuminibus rupes è Conchis , cochleisque marinis constantes , in perpetuum Veritatis monumentum , quòd *Aquis operti*

*operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerint sub universo cœlo,
& surrexerint Aquæ ad quindecim cubitos supra altissimorum mon-
tium vertices.* Gen. VII. 19, 20. Pleraque tamen, eaque copio-
fissima, Testacea Diluviana prostant in toto Montis *Juræ* tractu
à *Scaphusiano* agro in *Burgundiam* usque per Territorium *Tiguri-
num*, Comitatum *Badensem*, Ditionem *Solodorensem*, *Bernen-
sem*, *Basileensem*, & Comitatum *Neocastrensem* protenso. Hu-
jus rei oportet aliqua sit causa Physica. Ego hanc ex situ con-
jecto. Crustæ Terræ exteriori fractæ summitas est in summis Al-
pibus Helveticis, *Gothardo*, *Adula*, earumque brachiis. Hinc
descenditur gradatim, sive deprimuntur strata ad Littora, &
ipsum fundum Maris, non tamen per Planum inclinatum conti-
nuum, quin hîc ibi surgant aliæ inæqualitates montosæ, ortæ ex
speciali stratorum interjacentium fractura, & subsidentia horum,
elevatione illorum; Hinc protensio vallium, & Montium, Flu-
minumque fluxus, versus omnes quidem plagas, præcipue verò
versus meridiem & septentrionem, atque versus ortum & occa-
sum. Ultimi hujus generis prominentiæ sunt *Juræ*, limitaneus
primus Lapis, quò Testaceorum, Crustaceorum, & Vegetabi-
lium Aquis innatantium inter summas Alpes, & *Juræ* Juga fuere
devolutæ, ut adhuc ibi tum in interaneis, tum in Agris super-
ficiei, & Montis ipsius dorso passim & magnâ copiâ invenian-
tur; provolutis ulterius, quæ Jugum transfluxere, undis cum suis
primi orbis Animalis & Vegetabilis reliquiis, in *Alsatia*, *Pala-
tinatu*, *Lotharingia*, *Belgio Inferiori* obviis. Eadem ratio est,
cùr versus Meridiem non statim Diluvianas reliquias sistant *Le-
pontiorum*, & *Rhætorum* Juga, sed *Veronensis* cum *Apenninis*.
Non impedit generalis hæc regula, quò minus hîc ibi in locis
intermediis fuerint deposita tum Animantia, tum Plantæ, quæ
scil. vel motum colluvie integræ assequi non potuerunt, ut ve-
getabilia leviora, (unde tot in *Helvetia* *Turfifodinae*, seu *Cespi-
tum* bituminosorum ingens apparatus, qui nunc demùm in usum
trahi incipit) vel aliis gravioribus adhæserunt, ut spica nostra
frumentacea, vel in cœno lutose sese sepeliverunt Animantia, ut
Pisces Glaronenses faxei. Nimirum adhæsere passim Plantæ,
præsertim Capillares, materiæ stratorum viscidiori, quacum fu-
re hîc ibi, convenienter Legibus Gravitatis, sepultæ, & sic ab
interitu conservatæ, ut si non vita, figura saltem, restet. Piscium
alia paulò est ratio. Natârunt hi in Aquâ Diluviali hinc inde, pror-
sum, retrorsum, emersuræ ex cœno, & Liquidum vitæ suæ con-
veniens quæsituræ, passim tamen evitantes Charybdim, incidere
in Scyllam, demersi vel in saxa crassiora, unde, veluti ex Infer-
no,

no, nulla redemtio, vel inter strata tenuiora, unde in hisce postremis temporibus, eruditis simul & curiosis, eruuntur, & veluti ex carcere quater mille annorum liberantur, ut Testes sint Innocentiae propriæ, & criminis alieni.

Nondum h̄ic contemplationum, quas Spica nostra Hordeacea suggerit, finis. Supereft usus Chronologicus. Disputant inter se Chronologi, quo Mense acciderit Diluvium? *In Anno sexcentesimo vitæ Noah Mense secundo, decimo septimo die Mensis - rupti sunt omnes fontes Abyssi magnæ, & fenestræ coeli apertæ sunt.* Ita Sacer Codex Gen. VII. 11. Disputant scilicet, an h̄ic locum habeat ordo Mensium Civilium, an Sacrorum? Hinc aliqui ad Autumnum usque, vel Hyemem, relegant Diluvii initium, alii ad vernum tempus, vel Principium Æstatis. Meum non est, tricas, quas varia Calculi ratio suggerit, vel examinare, vel solveare, sed intra Cancellos Historiæ Naturalis manere, & quæ contemplatio Antiquitatum Diluvialium suggerit momenta ponderare, nec in ullius præjudicium novâ hac argumentandi ratione uti. Tenuit alios generale hoc dubium, vix tempore hyberno DEUM Noacho exitum imperâsse ex Arcâ, sed verno, ut ex squalore carceris liberatus exhilararetur amœnitate Veris, & Animalia pastum invenirent. Alsted. Chronol. p. 9. Et qui, quæso, Noachi ipsius familia invenisset, vergente Anno, quo se nutrire potuisset? Qui Animantia Bruta sese dispergere per Terrarum orbem, singula ad id Clima, quod Temperamento suo convenit? Qui Plantæ ipsæ radices suas agere, germinare, & ad fructificandum se disponere? Nonne repressisset omnia frigus, enecâsset Animantia calidiori Climati assueta, Plantas in primâ germinatione suffocâsset Algor, Pruinæ, Nives? Tristis sanè ad subsequens usque Ver fuisset Naturæ, non renascentis, sed emorientis, facies. Opus habebat Terra superior limosa, cœnosa, non algore, sed calore, qui humiditatem nimiam expelleret, fibras Vegetabilium nimio humore relaxatas firmaret, semina foveret, germina protruderet, succis nutritiis motum daret, circulationem promoveret, viventia omnia squalore semimortua resuscitaret.

Negativa potius hæc est argumentandi ratio, videamus, quid positivi produci queat tum pro initio fatalis illius Catastrophi, tum pro fine. Januam aperit Woodwardus meus Geogr. Phys. pag. 228. & 229. *Idem tempus*, inquit, vernum intelligens, quo profluxerint Aquæ Diluviales, designat ipsa quoque Natura, adeò quidem exactè, ut nemo non possit ipsis palpare digitis convenientiam Relationis Mosaicæ, & horum Naturæ lineamentorum, utriusque etiam indicii ab eadem origine dependentiam. Ita

consentient invicem Phænomena, ut ex Reliquiarum uniformi collatione detegere potuerim ipsum tempus Anni, quo Diluviana Inundatio contigit, & speciatim determinare ipsum mensem Majum; non mihi obviam venit in tanta rerum, quas oculis meis usurpavi, multitudine unica Planta, vel aliud corpus, quod referri possit ad ullam aliam constitutionem Anni: nihil, quod maturius est, vel serius; nihil, quod proiectiore habuerit, vel molliorem etatem, quam nunc communiter habent in memorato mense. Non desunt alia Animalis, quod ante Diluvium vixit, Regni Phænomena, quæ plura alia nec minùs demonstrativa, suppeditant in eundem finem Argumenta. Ast enimverò in generali hac demonstratione subsistit celeberrimus Vir, specialiorem Reliquiarum recensionem, & Calculi ipsius evolutionem, reservans pro ampliori Opere, ad cuius elaborationem vires & vitam mecum appreca- buntur ex animo omnes boni. Ego veluti anticipando nunc sisto Spicam Frumenti semimaturam, quæ certè non ad Autumnale, vel Hyemale tempus, sed ad Vernali referri debet, sed passim in hoc opusculo vegetabilia alia, & Animalia, quæ huc colli- mant.

Gloriæ mihi duco singulare, inserere heic judicium ut sub- actissimum ita faventissimum, Ill. Actorum Societatis Regiæ Gallicæ Collectoris. *Voila des nouvelles espèces des Medailles, dont les dates sont & sans comparaison plus anciennes, & plus importantes, & plus sûres, que celles des toutes les Medailles Grecques & Romaines.* Hist. de l'Acad. Roy. 1710. p. 28. Edit. Belgic.

In gratiam eorum, qui calculi ipsius sunt curiosi, *ως ἐν ἐπτομῇ* integrum sistem Diluvianæ Inundationis seriem Chronologicam, viam monstrantibus ipsis Sacrae Scripturæ Textibus.

Gen. VII. 10. *Et factum est, post septem dies, venerunt Aquæ Diluvii super Terram.* Septem scilicet dies ante ingressus est Noachus Arcam cum sua Familia, & Animantibus, quam Diluvium cœpit: ita ut septem hi dies etiam ingrediantur calculum de mora Noachi in Arca.

Gen. VII. 11. *In Anno sexcentesimo vitæ Noah, mense secun- do, decimo septimo die Mensis, eodem scilicet die, rupti sunt omnes Fontes abyssi magnæ, & fenestræ cœli apertæ sunt.* Hic in sententiarum divortia abeunt Chronologi Commentatores. Intelligunt quidam Mensem secundum Civilem, qui octavus est Sa- cer, Marchesuan dictus, Josepho Maporavio, & Octobri nostro, præcipue verò Novembri respondet. Diem 13. Octobris Anno ab Orbe condito 1657. numerat Scaliger; Spanhemius ad No- vembrim transit: Usserius diem 7. Decembris determinat. Juxta hos

hos Inundatio cœpit Autumno, vel ingruente Hyeme. Ast sunt alii, quibus & nos calculum adjicimus, qui *Mensem secundum Sacrum* intelligendum volunt. Est hic *octavus Civilis, Iiar* dictus, respondens *Aprilis*, præcipue *Majo*. Diem 7. *Junii* pro initiali ponit *Langius*. Nos intra Maji confinia manemus, eligentes potius diem 4. vel 5. Maji ex *Kalendario Hebraico Seb. Münsteri*, qui nunc foret dies 15. vel 16. ejusdem mensis.

Gen. VII. 12. *Et fuit pluvia super Terram quadraginta dies, & quadraginta noctes.* Vossio interprete desinunt hi 40. dies 28. die tertii mensis, *Sivan*, qui respondet *Majo*, præcipue vero *Junio*. Ut adeò finis Pluviae hujus quadragesimalis incidat in finem circiter Junii.

Gen. VII. 24. *Auctæ sunt itaque Aquæ super Terram centum & quinquaginta diebus.* Sub his 150. comprehendunt Commentatores illos 40. atque sic finis horum 150. dierum incidit ad finem Octobris. *Auctæ sunt*, ut versio nostra Tigurina habet, *Aquæ*, continuatâ per vices pluviâ, & eruptione ipsâ Aquarum Abyssi, donec incesserit Arca super Aquas, & operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerunt sub universo cœlo. Gen. VII: 18, 19.

Gen. VIII. 3. *Et reversæ sunt Aquæ de Terra, magis, magisque decrescentes, imminutæque sunt Aquæ post centum quinquaginta dies.* Quia nimirum DEUS adduxit ventum super Terram, & obstruci sunt fontes Abyssi, atque fenestræ cœli, cohita est pluvia de cœlo. Vers. 1. 2.

Gen. VIII. 4. *Septimo verò Mense, decima septima Mensis, resedit Arca super Montes Ararat.* Est hic *Septimus Mensis Sacer Thifri*, ex Civilibus primus, respondens *Septembri*, majori ex parte verò *Octobri*, ut adeò resederit Arca statim post finitos 150. dies, ad finem Octobris.

Gen. VIII. 5. *Et Aquæ quidem magis magisque decrescebant usque ad decimum Mensem, decimo enim Mense, prima die Mensis, visa sunt cacumina Montium.* Mensis hic *Thebet Sacrorum decimus, Civilium quartus*, respondet præcipue *Januario*, circa cuius initium datum fuit conspicere Montium Juga.

Gen. VIII. 6, 7. *Factum est autem, post quadraginta dies, ut Noach aperta fenestra Arcæ, quam fecerat, corvum emitteret.* Incidit corvi emissio versus medium *Februarii*.

Gen. VIII. 8, 9. *Emisit quoque columbam à se, ut videret, si imminutæ essent Aquæ à superficie humi, at columba non inventiens, quò pedem reponeret, reversa est ad eum in Arcam, erant enim Aquæ in superficie universæ Terræ.* Ille verò exerta manu recepit eam, introduxitque eam ad se in arcam. Septiduum ex-

pectavit post corvi emissionem, ut adeò columbæ primæ evolutio incidat post medium Februarium.

GEN. VIII. 10 — 14. Porrò quum expectasset alios septem dies, rursus emisit Columbam ex Arca, quæ veniens ad eum sub vesperam solium oleæ decerptum in ore suo gestabat. Cognovit ergo Noah, quod Aquæ imminutæ essent super terram. Expectatis autem adhuc septem diebus aliis rursus emisit Columbam, quæ ultra non est reversa ad eum. Factumque est sexcentesimo primo Anno, Mensa primo, ejusdemque primo die, exiccate sunt Aquæ de Terra, amovitque Noah operculum Arcæ, & prospexit, & ecce superficies Terræ erat siccata. Bis septem, vel quatuordecim hi dies, quibus emissæ fuerunt binæ, una post alteram, Columbæ, protrahunt tempus ad principium Martii; Respondet enim primus Mensis *Nisan*, Civilium septimus, *Martio*, & initio *Aprilis*. Est Olea ex iis arboribus, quæ longi ævi, & facillimè regerminat, ut etiam stipitem Oleæ aridum & levem Terræ implantatum germinare, & radices agere *Fortunius Licetus* expertus fuerit, & hoc ipso confirmetur illud *Virgilii*:

Truditur è sicco radix oleagina Ligno.

Quantò magis regerminare potuit, imò verò folia conservare, aliavè nova protrudere, Olea, quæ unà cum radicibus, Trunko, & ramis Aquæ innatavit. Certum hoc est, verba sunt *Woodwardi* pag. 219. quod ultimò subsederint Vegetabilia, utpote Terrestri materia leviora: & per consequens jacuerint plura ex illis in superficie Terræ, illa autem, quæ notabilis fuere molis, uti e. g. *Arbores crassiores*, & latè sua pandentes brachia, surrexerint cum ramis suis ad insignem Aquæ altitudinem, imò comas suas elevârint in ipsum Aërem, sicque ductum & fluxum Aquæ recedentis facile potuerint sequi, iis præsertim in locis, ubi ob declivitatem contigit præcipites volvi fluctus. Tantò facilior fuit Arborum omnis generis, speciatim Oleæ, conservatio, quod Aqua Diluvialis fuerit non simplex, pura, limpida, sed cœnosa, limosa, partibus terreis copiosè imprægnata: Accedit, quod prima Terræ nondum plenè exiccatæ crusta etiam fuerit limosa, ut nec Noachus, nec Animantia incedere potuerint ante diem 27. mensis secundi. Ita enim Sacer Codex:

Gen. VIII. 14. Porrò in Mensa secundo, vigesimo septimo die mensis, arefacta est Terra; ita scil. ut gressum ferret, & satis succreverit Herbarum pro nutrimento Hominum, & Bestiarum. Egressus igitur Noachus ex Arca sub initium *Maji*, vel versus medium hujus Mensis, nam respondet secundus Sacer, *Jiar* dictus, *Civilis octavus*, *Aprilis*, præcipue verò *Majo*; diem 15. vel 16.

Maji

Maji respondere vult in *Kalendario Hebraico Sebast. Münsterus.* Constat hinc, Noachum ab uno Majo ad alterum, per Annū plus minusve, moratum fuisse in Arca.

Hæc quidem occasione Spicæ nostræ Hordeaceæ, cui associari potest *Spica Secalina Luid. Lith. Britt.* pag. 108. *culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in puteis Mutinensibus repertus. Ramazzin. l. c. Spica Tritici in fissili Mansfeld. Büttner. Rud. Dil. Test. p. 203.*

Fig. 2. exhibet *Vitis Folium flavescens coloris in Lapide fissili candido cretaceo Oeningensi*, in Diœcesi Constantiensi; ad Diluviana quoque referendum, uti omnia illius Lapicidinæ figurata fossilia, seu Animale referant Regnum, seu Vegetabile. Illius plura Specimina, extant in *Querelis & Vindiciis Pisicum*; hujus plura quoque exhibebimus in præsenti Tractatu. Ex conspectu Lapidum fissilium Glaronensium & Oeningensium evanescit dubium *Luidii* pag. 132. Cur extra Ferri Fodinas & Puteos carbonarios nusquam ferè appareant Folia mineralia?

Fig. 3. Duum generum Plantas sistit in eodem Lapide fissili nigro, ex Carbonariis Anglicis, unde transmisit Woodwardus. Una videtur *Equisetum palustre brevioribus foliis polyspermon. C. B. Theatr. 242. Equisetum minimum seu cauda Equina minima. Myl. Sax. Subt. pag. 30. fig. 12. ad p. 19.* Altera ad Epiphyllospermas pertinet, difficillima determinatu. Haud multūm abudit Fig. 2. Tab. 104. Plukenet. Amalb. Botan. nisi quòd saxeæ nostra acutioribus sit foliis, illa rotundioribus.

Fig. 4. Donum est Woodwardi, Planta alia Diluviana Epiphyllosperma, ut videtur, in dimidiato saxo oviiformi, sive extus convexo, ex Fodinis Novocastrenibus Angliæ. Est omnino animadversione dignum, quòd maxima Plantarum Diluvianarum pars sit ex Familia *Epiphyllospermorum*, seu *Dorsiferarum*, quæ *Capillares* vulgo vocantur, & hâc præcipue Notâ ab aliis distinguuntur, quòd habeant *semen minutissimum pulvereum foliis & plerumque aversis innascens*. Sunt autem hujus generis Plantæ structuræ tenacioris, vivacioris, fibrarum rigidiorum, quæ sæpe per integrum Hyemem virent, nec, ut alia aliarum Plantarum folia, sese marcescendo contrahunt, quæ proin expansa potuere. Aquis Diluvialibus innatare, & margæ saxonæ passim adhærescere.

Fig. 5. Conferenda cum Fig. 3. *Equisetum* conferri potest cum *Equiseto majori Myl. Sax. Subt. p. 30. Fig. 3. ad p. 16.* Ut & Fig. 5.

Fig. 6. In Lapide fissili nigro *Ilmenaviensi*, exhibet Plantam epiphyllospermam *Trichomanis* similem: quacum conferri debet

Film

Filix mineralis mari non ramoso similis, pinnulas obtusius mucronatis. Luid. Lith. Britt. n. 184. *Minera Ferri exprimens Filicem marem.* Wolfart. vale Hanov. §. 10.

Fig. 7. Est *Filicula*, & quidem *Filicula fontana major* sive *Adiantum album Filicis folio*. C. B. Pin. 358. *Adiantum album Filicis folio*. J. B. III. 733. cui jingo *Filicem Saxatilem caule tenui fragili* Raji Histor. Plant. 152. vel potius *Filicula montana folio vario* Tour. Inst. 542. *Adiantum album tenuifolium Rutae murarie accedens*. J. B. III. 735. *Adiantum foliis minutim in oblongum scissis pediculo viridis*. C. B. Pin. 355. Color Lapidis, qui induit paulo Margæ speciem præbet, est cinereus, ast Plantæ ipsius ater; Locus natalis sunt Fodinae Lithantracum ad pagum *Altwasser* duobus à Suidicio milliaribus in Silesia. Idem hoc videtur, quod cum *Maro*, *Majorana*, vel *Dictamno Cretico* comparat Myl. Sax. Subt. p. 39. Fig. 5. ad p. 26. Ab eodem eandem Plantam margæ cinereæ subinde colore Martiali tintæ impressam obtinui vom Schwarzwald ex Silesia. Habet & Luidius Lib. p. 108. *Adiantum album* sive *Rutam murariam Schisto Carbonario impressam*.

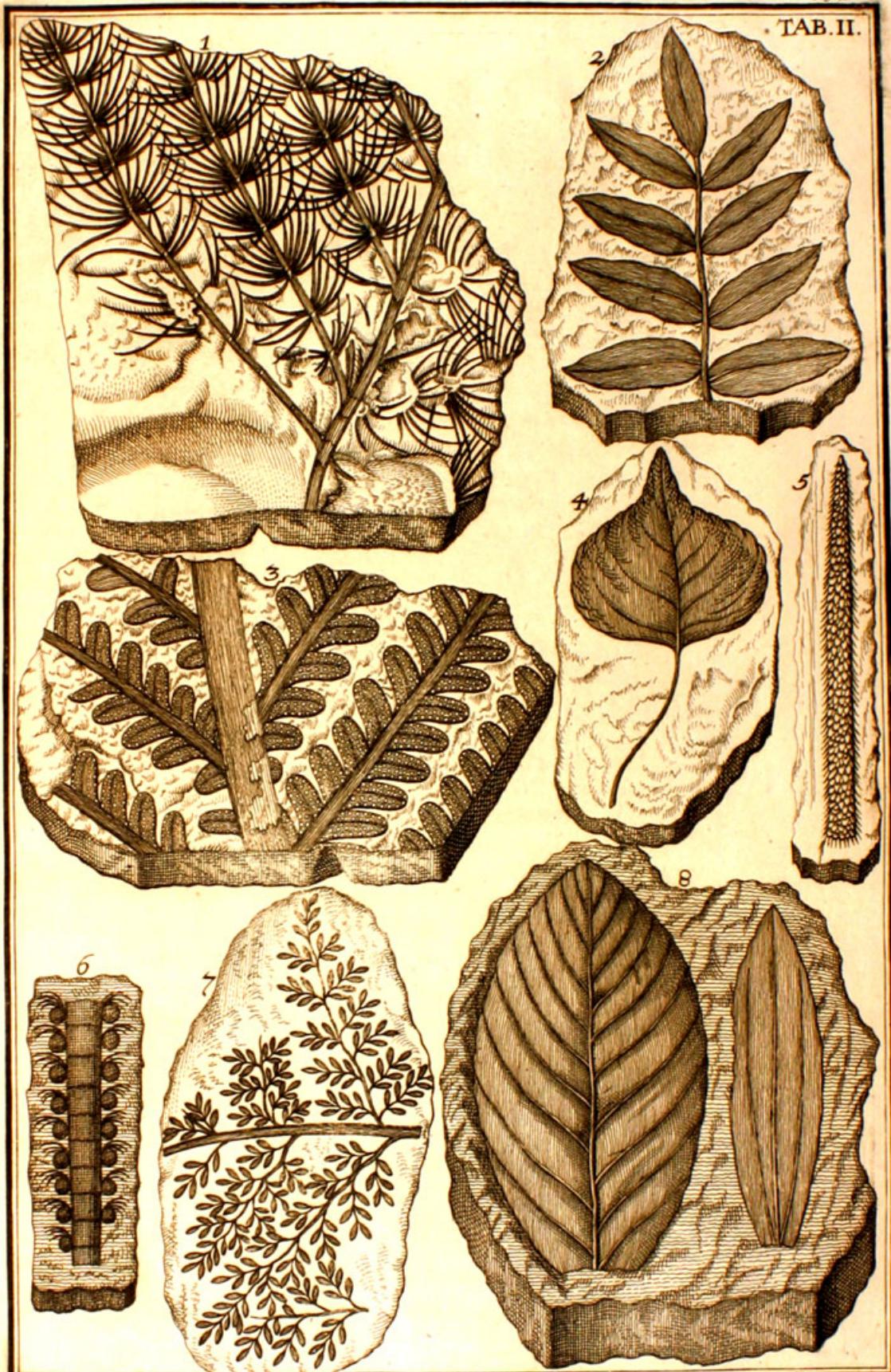
Fig. 8. Sistit quoque Plantulam Fig. 2. similem nigrofusci coloris in Lapide griseo, ex Fodinis *Manebachensis*, & ex Silesia. Potest hic, si quis alius hujus generis Lapis, referri inter dubios, vel si mavis, amphibios, & vel ad Diluvianas Plantarum reliquias referri, vel ad Terrigenos. Nulli propterea dicam scribam, sive prius elegenter, sive posterius, usque dum certius sumus informati. Priori tamen opinioni ego accedere interim malo.

Fig. 9. In eodem Lapide cinereo Silesiaco duplicem monstrat Plantulam: una ad *Filices* referenda videtur, altera ad *Filiculas*. Illi accedit *Trichomanes miniale longifolium* sive *Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum*. Luid. num. 197.

Fig. 10. Videtur etiam *Filicis* Species in Lapide *Manebachensi*.

T A B. II.

Fig. 1. Lapidem sistit fissilem cinereo fuscum ex Museo Civico Tugurino, cui impressum cernitur *Equisetum*, & quidem, si conjecturæ locus. *Palustre brevioribus foliis polyspermon*. C. B. Specialem attentionem heic merentur 1. Rami, vel surculi ex eodem caule, vel radice, si mavis, prodeentes, & ad angulos quidem acutos, qui dubiam reddere possent Equiseti denominationem, quandoquidem ex radice reptante perpendiculariter surgere solent stolones. 2. Rami geniculati. 3. Folia è singulis genu-

Illustrissimo Isaaco Newton, Equiti Aurato, Societatis
Regiae Anglicæ Præsidi.

niculis in orbem prodeuntia 6—8. ad 12. & plura. Qualis qualis sit hæc Planta, inde hoc elici potest, quòd sit Diluviana, & quidem ejus magnitudinis, qualem exhibit Majus. Sunt Equiseti caules tenuiores, quam ut convenient Plantæ adultæ, æstivæ, vel autumnali: *Hippuritam* hunc Lapidem vocavi aliquando.

Fig. 2. In Fissili Lapide *Oeningensi* cretaceo sistit, pallido flavescenti colore, costam foliosam Plantæ alicujus leguminosæ, vel Filicinae, quam speciatim determinare arduum duco. Per medium singulorum foliorum nervus trajicitur, ut de origine Diluviali nullus dubitare possim. Haud absimilis videtur *Filix floridæ* sive *Lithosmunda* Luid. n. 188.

Fig. 3. In Nigro Lapide atram monstrat *Filicem*, &, quantum videtur, marem folio dentato. C. B. Modò dentatae foliorum margines paulò forent distinctiores, quas non dentatas delineavit Sculptor. Fragmentum caulis adeò cum foliis ex eo alternatim prodeuntibus. Singulari tamen consideratione digna sunt puncta aterrimi coloris in foliis conspicua, quæ irrefragabile præbent Plantæ epiphyllospermæ, nec nisi rarissimè in Lapidibus obvium, indicium. Sunt hæc *Puncta*, seminum rudimenta, in foliis, non Lapide ipso, nec caule conspicua, ejus efficaciæ, ut veluti ense acutissimo, pungant Adversarios quosvis Diluvianæ Hypotheseos. Miror hic, adhuc cæcutire *Luidum* qui tamen p. 107. testatur, nonnunquam ipsissima folia materiâ flexili membranaceâ conflata inveniri: & vel hinc reliqua ab ipsis foliis jadudum absumptis aliquando impressa fuisse suspicit; & p. 108. à soffore fide digno, Thoma Kirkmanno *Filicem integrum mineralē* repertam tradit: imò p. 118. *Filicis pinnulam obscurè viridescentem* (adeòque in colore haud multùm variatam) *in mediâ Schisto Carbonariâ ad altitudinem 30. pedum inventam memorat.*

Fig. 4. In Lapide cretaceo Oeningensi folium *Populi nigræ* C. B. quæ *Populus nigra* seu *Aixap* J. B. Flavescenti colore à Lapide ipso distinctum, figurâ subrotundâ, circa marginem serratâ, in acumen abeunte, & longo insuper pediculo, tanquam totidem notis characteristicis sese satis ab aliarum Arborum foliis distinguens. Examinet curiosus Lector atque Spectator, num, quod tradit *Luidius* p. 133. nondum compertum sit foliorum mineralium ulla Arborum & Fruticum foliis respondere? & conferat, rogo, Fig. 8. hujus, Fig. 6. & 8. Tab. III. Fig. 7. 8. 9. 10. Tab. IV. & simul judicet, an verum sit, quod scribit idem, *folia mineralia multò plerumque minora esse iis, quæ referre videantur?*

Fig. 5. Ex Tabulis Nob. D. Friderici Heyn, Fodinarum Saxo-Gothanarum primi Inspectoris, qui de Plantis Lapidibus im-

pressis Librum edere sibi constituit, spicam fistit *Graminis cujas-dam panicei*, vel potius *Julum* prædictæ *Populi nigræ*. C. B. Qui ipsius lanuginis reliquias ostendere videtur. Comparent autem hi juli amentacei Aprili, & Majo, ut inde rursum argumentum peti possit pro Inundatione Majali. Conferri potest *Graminis Panicei spica* Luid. pag. 108.

Fig. 6. Prostat in Nob. *D. Gothofredi Mylii Saxonia subterranea*, p. 30. & refert, ipso Interprete, fructum Arboris *Abovai* Indicum: Lapis fissilis, in quo conspicitur, est *Manebachenfis*, productis hujus generis figuratis dives.

Fig. 7. Ex eodem Opere Myliano l. c. mutuò petitur, estque, ipso ita sentiente, *Fumaria* in Lapide fissili *Manebachenfis*. Est hæc *Lithopteris fæmina Trichomanis pinnulis longioribus*. Luid. *Lith. Britt.* num. 186. ipsa quoque, ut videtur *Filix ramosæ* Myl. l. c. Fig. 8.

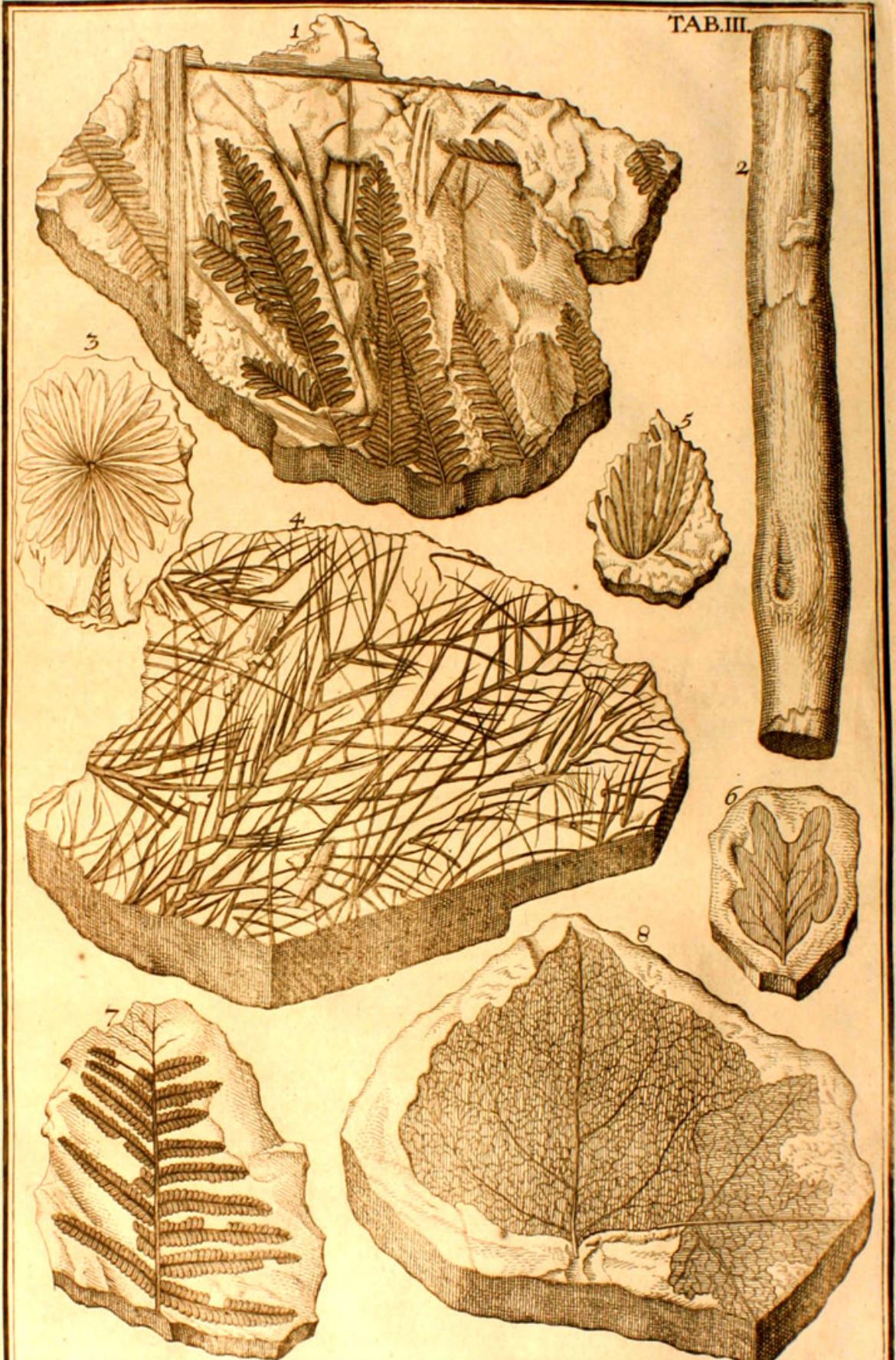
Fig. 8. Saxum arenarium flavesrens ac cinereum durius, ex *Abbatiscellanorum* Territorio mihi allatum, folia ostentans variæ generis. Unum ex his, quæ depingere jussi, est *Sorbi alpine* J. B. seu *Alni effigie lanato folio majoris*. C. B. quæ *Cratægi* characterem & nomen fert apud Tournefortium. Alterum angustius trinervium videtur *Plantagineum*, determinatu non ita facile, ut prius. Circa hunc Lapidem observare est, non mihi constare certò, an Diluvianis sint adnumerandæ figuræ ei impressæ, an Post-Diluvianis. Fieri enim potest, ut arena per montium parietes devoluta secum ferat defluia ex Arboribus folia, quæ molli adhuc materiæ vestigia sua imprimunt, vel, ut folia strato alicui jam impressa superinducantur alio strato arenario, omniaque tandem coalescant in saxum, quemadmodum videmus, quotidie folia Arborum nasci in Tofo.

T A B. III.

Fig. 1. Elegantissimum est fatalis Inundationis productum. In eodem Lapide nigro è Fodinis *Faringdonensibus* Angliæ eruto, & à *Woodwardo* dono dato, conspicui sunt Stipites varii seu caules Plantarum, speciatim Arundinis, folium item Plantæ conferendæ cum Fig. 6. Tab. IV. sed cum primis oculos ad se rapiunt surculi *Trichomanis* sive *Polytrichi officinarum* C. B. *Trichomanis*, sive *Polytrichi*, J. B. adeò affabré elaborati, & atrâ suâ Tincturâ à reliquo Lapide discernendi, ut nemo non Plantam primo intuitu distinguere, ac nominare possit. Non ignorant, quibus Planta hæc est cognita, ex eadem radice plures erigi surculos, nec proin mirabitur, si & hîc in eodem Lapide videat sex septemve surculos foliosos ad eandem fere plagam directos.

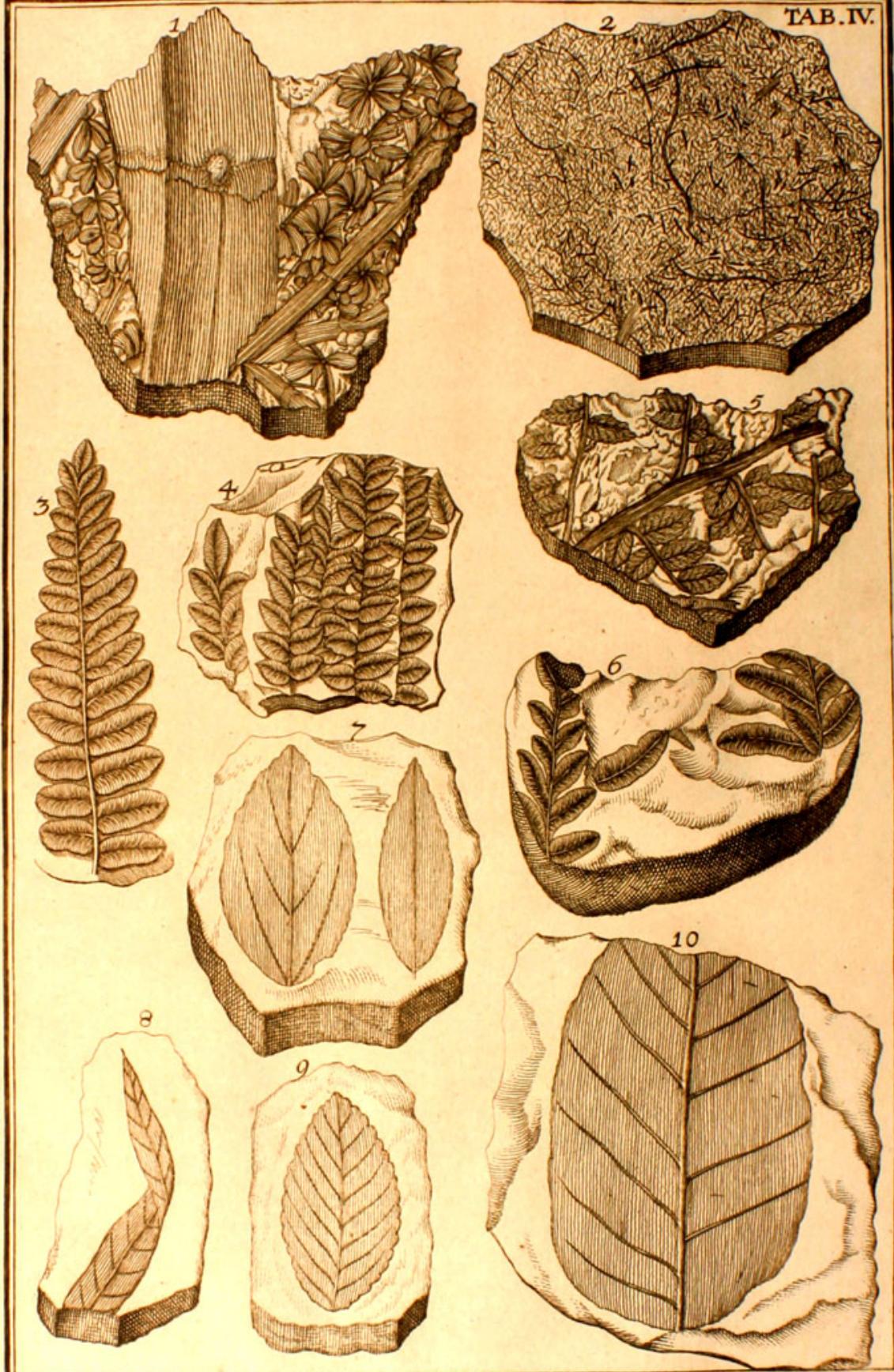
Fig.

TAB. III.

Ill. ac Reverend. Johanni Paulo Bignonio Parisiensi Abbati
S. Quintini, Consiliario Status ordinario.

TAB. IV.

Ill. et Exc. Petro Valkenier Potentiss. Reip. Belgicæ ad Sac. Cæs. Maj.
Sereniss. Regem. Roman. S. R. I. Comitia &c. Respp. Helv. et Rhæt. Abb. extr.

Fig. 2. Non duntaxat impressum Plantæ alicujus vestigium sifit, sed, quod rarum, surculum, vel caulem solidum, in Lapidem, vel Metalliforme corpus, ferruginei coloris, transmutatum. Digitæ crassitie est hoc caulis fragmentum, in quo notabile geniculi vestigium, & caulis ipsius tumidior ibi crassities. Planta ipsa videtur *Arundo* quædam. Locus natalis est *meixap. Bononiæ*, ubi rarum hoc Diluvii *λειψανον* juxta cum aliis indubius Inundationis universalis Monumentis Testaceis, Crustaceisve eruit *Johannes Scheuchzerus* Frater.

Fig. 3. Mutuò sumta est ex Clariss. D. Eduardi *Luidii Lithophyl. Britt. Ichnogr.* num. 201. ubi hoc Titulo extat. *Aparinæ densius foliatæ emulum Lithophyton radiosum*. E Fodinis Glamorgensibus. Videtur haud quoque abludere basis foliosa *Alyssi* cujusdam, vel *Myagri*, & huc quoque pertinere *Rubeola mineralis Luid.* num. 202.

Fig. 4. In Lapide *Oeningensi* sifit Gramen quoddam, frequenter geniculatum, foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis, ac trifurcatis. Perrarum Naturæ genimen. Graminis autem quænam sit hæc species, determinare per difficile jūdico. Notum est ipsis αγρωτοφίλαις, quæm difficilis sit Graminum etiam integrorum, Historia, à Spicis, glumisve potius quæm foliis definienda. Hic autem desunt spicæ floriferæ, fructiferæ, desunt paniculæ, glumi. Nec exiguum movent scrupulum ipsæ foliorum in extremis bifurcationes, quoniam nullib[us] haetenus inter Gramina talem strukturam offendit, ut suspicari liceat, adesse folia non reverè bifida, trifidæ, sed ex uno geniculo prodeuntia, nondum plenè è vaginis evoluta, suas tamen extremitates jam porrigentia.

Fig. 5. Ex *Silesia* Lapis folia plura exhibens ex uno punto prodeuntia, qualia sunt Plantarum stellatarum, conferenda cum Fig. 3.

Fig. 6. Folium *Mespili Apii folio sylvestris, spinosæ sive Oxyacanthæ. C. B.* quæ est *Oxyacantha vulgaris seu Spinus albus. J. B.* in Lapiде fissili *Oeningensi*.

Fig. 7. *Filicis* quædam species pinnulis denso ordine costæ adnatis in Lapiде nigro *Silesiaco*. *Filix* Myl. Sax. Subt. pag. 30. Fig. 6. ad pag. 19. Haud abludit *Filix non ramosa major, pinnulis longis angustis, profundè dentatis, supremâ pinnâ longius mucronata*. Pluk. Amalh. Botan. p. 93. Tab. 403.

Fig. 8. *Tiliæ* folium in Lapiде fissili candido *Oeningensi*.

T A B. IV.

Fig. 1. Ex Fissilibus Anglicis nigri coloris, impressa servat vestigia Plantæ cujusdam stellatae: & quidem videre me puto caules *Gallii albi vulgaris*. Tourn. seu *Molluginis montanae*

angustifoliae, vel *Gallii albi latifolii*. C. B. Pin. 334. atque insuper caulem, geniculo instructum, *Arundinis* cujusdam, ut mihi videtur; Frequens satis est hæc Planta in Fodinis tum Anglicis, tum Germanicis; Luidii est *Ignota Planta mineralis Neurophylion Carbonarium dicta* num. 184. Lithophyl. Brittannic. & forte *Lithophyllum sinuatum facie arundineam*, sive *striatula Carbonaria*: Item *caulis cujusdam Plantæ mineralis*. Ejusdem num. 199.

200. pag. 12. *Mylius* in *Sax. Subt.* comparationem instituit cum *Ligno Aloes & Arundine* pag. 30. imò, quod singulari attentione dignum judico, eandem hanc Plantam, in foliis integris, eodem modo, ut hoc Lithophyllum, geniculatis, mollibus, crassis, offendit in cespitibus bituminosis, qui propè Cœnobium *Rüti* effodiuntur, de quibus infrà amplior dicendi locus erit. Videtur huc pertinere *Arundo Sativa* C. B. Ex Anglia integra possideo Caulium fragmenta, utrinque strata, compressa valde, quibuscum conferri possunt Trunci hi & stipites Lignosi in stratis faxeis prope Thunum reperiundi, quos offendit in Itinere Anni 1711.

Fig. 2. Lapis fissilis cinereus melanostictos & melanogrammos *Oeningensis*, cineribus quasi stipulisve combustis conspersus.

Fig. 3. Mutuò sumta est ex Luidii Lithoph. Brittann. n. 189. ubi vocatur *Lithosmunda minor*, sive *Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis*. E Carbonariis Denensibus apud Gloucesters. Refert sanè nervorum è medio scapo folii prodeuntium parallelismo, atque figura ipsorum foliorum *Osmundam regalem* an *Filicem floridam* Park. Tour. quæ *Filix* est ramosa non dentata florida; C. B. seu *Filix floribus insignis*. J. B. Conferri etiam possunt Icones *Filicum*, quæ extant in *Plukenet. Almag. Tab. 402. Fig. 2. 4.*

Fig. 4. Ex eodem Luidii Libro, ubi num. 191. audit *Trichomanes minerales* foliis integris mucronatis. E Carbonariis juxta Leeswood, in Agro Flintensi.

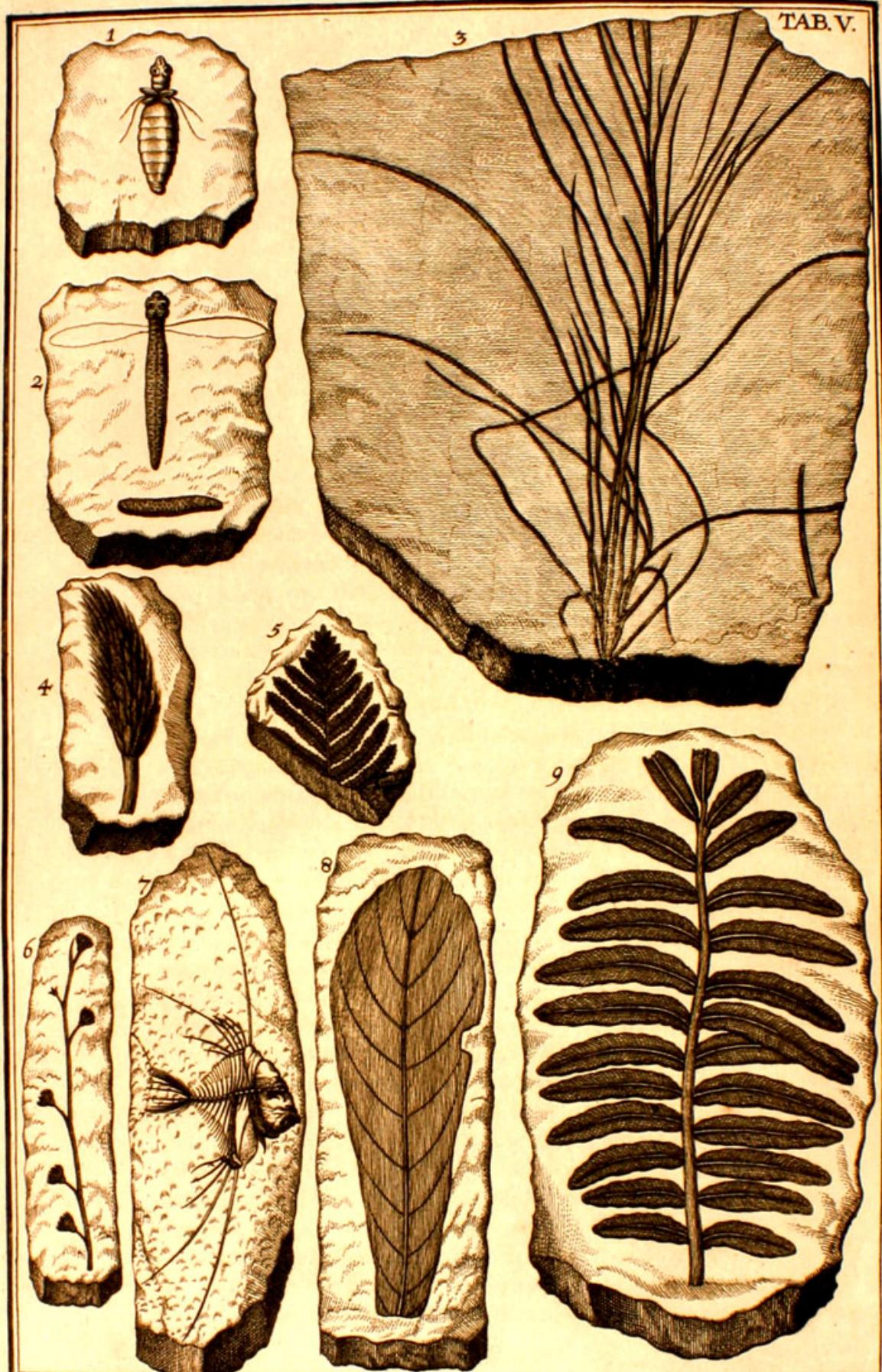
Fig. 5. *Filix* est quædam ramosa, foliis denticulatis, vel lepido-mucronata quædam Planta, quam dono accepi à Nob. Dn. Maximiliano Spenero Medico Potentissimi Prussiæ Regis Aulico, Amico honorando.

Fig. 6. *Osmunda*, vel *Filix* alia ex Northbierly, Lancastrensis Agri: & ex Fodinis Flintensibus in Cambro-Brittannia: conferenda cum Fig. 3. hujus Tabulæ; item Fig. 2. & 4. *Plukenet. Alma. Tab. 402. ex fol. 82. & 83. Pl. 2. & 6. Mantiss.*

Fig. 7. *Pyri* aliasve Arboris folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 8. *Salicis angustifoliæ* folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 9. Folium *Carpini* Dod. Pempt. 841. seu *Ostryæ Ulmo similis*

Illustrissimo Mauritio Emmett Equiti Anglo, Viro
Summae Eruditionis.

milis fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 422. seu Fagi sepium, vulgo Ostrya Theophrasti. J. B. I. 146.

Fig. 10. Folium *Nucis Juglandis* sive *Regiae vulgaris*. C. B. Pin. 417. seu *Nucis Juglandis* J. B. I. 241.

T A B. V.

16

Fig. 1. *Libellam* sicut, vel *Perlam*, *Cevettone* dictam Florentinis, Venetis *Coroculo*, aliis *Monachella*, *Sposo*, *Saetta*, Liburnensibus *Cavalocchio*, Gallis *Demoiselle*, Germanis *Schneidermätze*, *Augenschieffer*, Belgis *Jufferken* statæ ætatis, plenè jam elaboratam, & ejus quidem generis, quæ maxime dicuntur. Figurâ prorsus convenit *Libella Sexta* apud Jonston. *Hist. Nat. Insect.* pag. 42. Tab. IV. capite, pectore, ac dorso viridis, alvo tota cœrulea, per quam linea fertur à dorso ad extremum usque aterrima, alis cinereis, pedibus nigris. Putaret quis primo intuitu, repræsentari in hac Figura *Vermiculum Libellæ*, eo quidem metamorphoseos statu, quo *Tubercula* quatuor è dorso, ubi Thorax ventri connectitur, nitidè protuberant, quæ *Tubercula Alarum* sunt receptacula, conferretque cum Fig. IV. Tab. VIII. *Swammerdam Hist. Insect.* p. 175. Sed obstat non parallela deorsum, sed cruciformis velut *Tuberculorum* horum expansio, quæ non nascentes, sed natas jam alas, licet in Lapide non expressas, indicat, mereturque conferri Fig. Jonstoni supra jam citata. *Mēmēas* hanc eis ἀλλο τῶν ἐπόμενον genus committo lubentius tantò & audientius, quod observatio hæc *Libellæ* in fissili Lapide *Oeningeni*, Dioeceseos *Constantiensis* (quam in Museo suo servat Exc. & περιπτωτος, D. D. Job. *Henricus Lavaterus* Tigurinus) obvia, lucem feneretur haud exiguum tempori, quo Diluvium contigit, quodve supra retuli ad Majum mensem, quo ipsum hoc Animal suam acquirit perfectionem, & vergente Æstate maturè sese in suos folliculos convolvit. Eodem, si non majori, æstimio haberi merentur hujus generis Producta naturalia, quo Epochæ signatae in Nummis Asiaticarum & Ægyptiacarum Urbium.

Confirmat ratiocinum hocce aliud *Libellæ* genus in Lapide fissili candido Fig. 2. quod ex Agri *Veronensis* valle montana *Bolga* dicta obtinuit, meoque Museo donavit, vir Historiæ Naturalis, speciatim Insectorum, peritissimus D. D. *Antonius de Vallisnerius* de Nobilibus *Vallisnerius*, Medicinæ Profess. in Illustri Lyceo Patavino Clarissimus. Comparet in eodem Lapide *Libella* alis expansis, quarum tractus non obscurè quidem, sed nec itaclare, ut sculptor expressit, visuntur, & ad basin vermiculus *Vallisnerio Acquajuolo* nuncupatus. *Libella* est ex Maximarum Familia.

Fig. 3. *Algæ tenuifoliæ*, seu, si mavis, *Graminis* species in saxo fissili candido, ejusdem cum præcedente loci natalis. Fortassis non longè à Veritatis semita aberro, si huc traxero *Phyciten Plinii Hist. Nat. L. 37. c. 10.* ita dictum ab *Algæ* Figura: vel etiam *Dendritas* latiores, qualem delineari curavi in *Misc. Nat. Cur. Dec. III. Ann. V. & VI. App. p. 59.* Imò verò communissimos nostros *Dendritas Phycitarum* nomine insigniet, qui Icones eorum conferet cum *Fuco maritimo Rorismarini foliis dentatis. Boccon. Museo Fisic. p. 268.* Ad præsentem Figuram pertinent forsan *Algæ tenuifoliæ* Luid. p. 108.

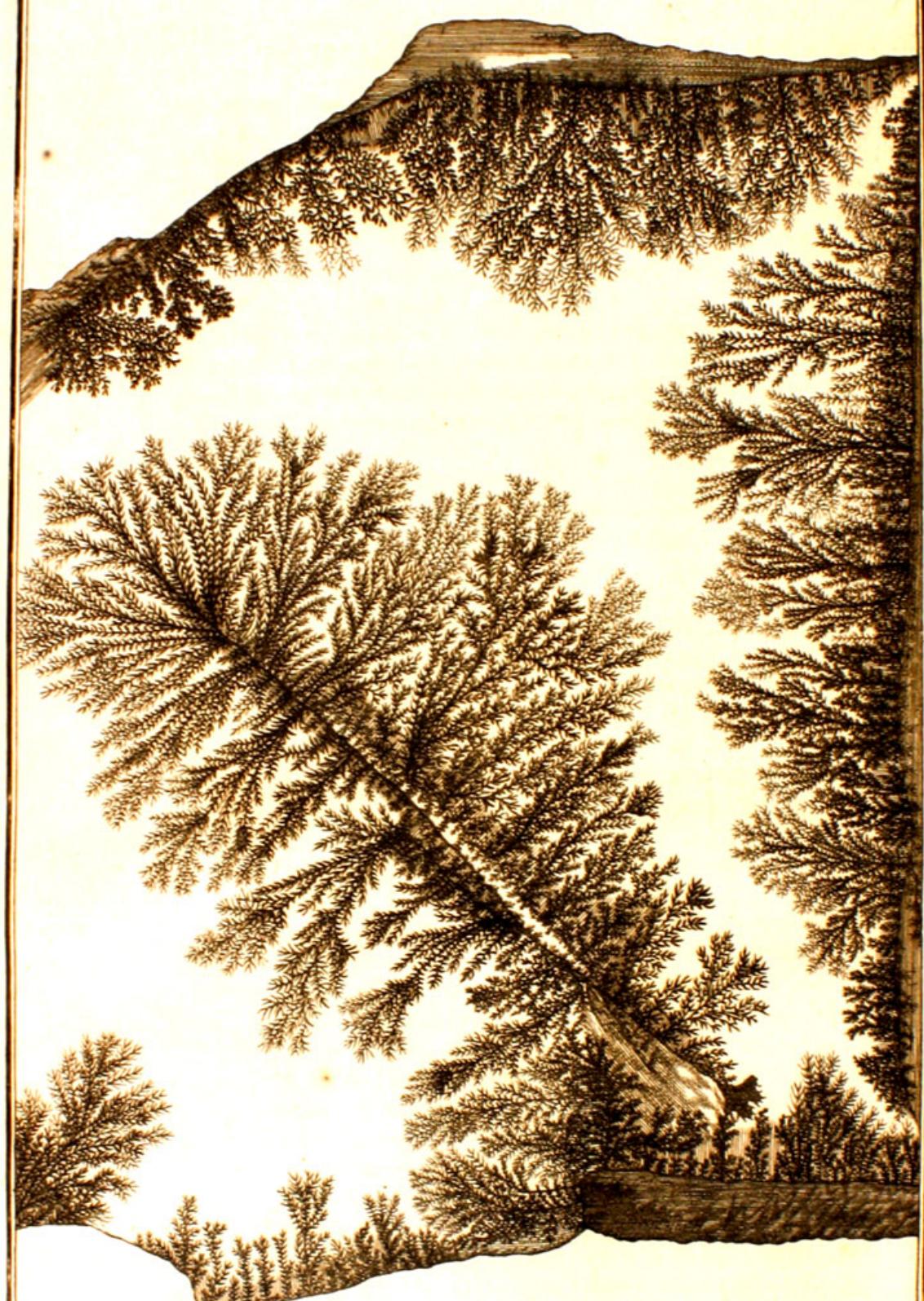
Fig. 4. *Hordei Spica* immatura coloris fuscæ seu nigricantis in Lapide fissili griseo, ex Fodina S. Andreæ Sylvæ Hercyniæ, aus St. Andreas Stollen am Hartz, memorata & depicta à Clariss. atque Consultiss. Dn. Gothofredo Mylio Saxon. Subterr. pag. 15. Coincidit Spicæ hujus conditio immatura tempori verno ad æstatem vergenti, quod hactenus indicarunt Spica Frumenti Tab. I. & Libelle Tab. hujus V.

Fig. 5. *Filicis* species in saxo *Farringdonensi* Angliæ, communicata ab amicissimo meo Woodwardo. Conferri potest cum *Filice*, cuius Iconem dat *Pluckenet. Amalthe. Botan. Tab. 406. Fig. 3.*

Fig. 6. Atrofusci coloris Planta in saxo fissili candido ex *Bolga* valle Agri Veronensis communicata ab Amico certissimo, simul atque desideratissimo, *Vallisnerio*. Respondet ferè, imò, dicat quis, examissim, Icon *Scorpioidis montani. J. B. II. 899. rare Plantæ, montiumque solitudinibus inaccessis tantum familiaris, Ignotæ, ut videtur, ipsis Botanikarioribz Job. & Casp. Bauhinis, nec nisi ex Hist. Lugd. cognitæ. Tantò proin rarius erit nostrum hoc Lapii impressum Diluvianæ Inundationis monumentum, si nec mihi, nec ullis fortè Botanicis modernis, notum est Vegetabile ἀνάλογον.*

Fig. 7. Non minùs rarum est fatalis illius *Catastrophes μημόσυνον*, Piscis fossilis elegans ex eodem loco natali, ejusdem Amici donarium, quod figurâ integrâ, pinnis, caudâ, brachio utrinque extenso in medio ferè corpore, magis tamen versus anteriora, adeò exactè convenit cum *Guaperva Brasiliensibus Marggravii, The American Toad-Fisch*, descripta in serie *Piscium cartilagineorum oviparorum* ab Ill. Francisco Willoughby Histor. Pisc. Lib. III. cap. 3. p. 90. Ut Iconem ipsam, quæ extat Tab. O. 1. n. 4. Lapii nostro impressam dixeris. Quomodo autem rara hæc Ranæ Species ex America in oras Italiae fuerit delata, vel an alii quoque Pisci Maris Mediterranei, vel Adriatici incolæ congruat, meum nunc non est determinare. Habeant alii etiam, quod indagent.

Fig.

Celeb.^{mo} Johanni Woodwardo Med.D. Phys. in Colleg. Gresham. Prof.
Colleg. Medicor. et Societatis Reg. Anglicæ Membro.

Fig. 8. *Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum ex eodem Loco natali.*

Fig. 9. *Filicis videtur species foliis longis duodecies pinnatis seu conjugatis, impari claudente extremum scapum; Iconem transmisit Vallisnerius, qui Lapidem ipsum possidet, eodem cum præcedentibus loco depromptum.*

T A B. VI.

Heic, in Tabulæ VI. prospectu, aperit se campus Naturæ in Philosophorum opprobrium ludentis jucundissimus, campus difficultatum contra Hypothesin nostram patentissimus. Hic habent, quod Naturæ pictrici, formatrici exprobrent Vegetabilia Poëtæ illud

*crudelis, Tu quoque
Falsis ludis imaginibus.*

Inveniunt h̄ic & clypeos, & arma, quibus sese defendant, & adversarios oppugnant, quotquot Plantas Lapidibus impressas pro Naturæ lusibus aspiciunt: Habent heic Asyla Archæistæ, Ideistæ, Scholaſtici, alii, qui splendidos Titulos reali Philosophiæ præferunt, ac præfigunt. Cur enim, quæſo, non proferat Natura Plantas, Folia, Flores, Pisces, Inſecta, quæ Arbusta, Dumeta integræ, in Marmoribus Florentinis insuper Saxa, Flumina, Ædes tam affabré pingit, ut omnem Topiariorum Pictorum artem eludat? Si opus integrum, cur non & partes? Si omnia, cur non singula? Si majus, cur non minus? Digna omnino est hæc materia, quæ penitus excutiatur, vel ut diſcrimen patescat inter Plantas Diluvianas, & generaliori alio Naturæ ludentis mechanismo productas falsas Herbarum imagines, atque per has æquè ac illas Potentissimi Creatoris ubique præſens Sapientia mentibus Hominum ſistatur celebranda. Lapis, quem curiosorum contemplationi ſubjicio, defumtus est ex curioso, non minùs quam docto, *Saxonæ subterraneæ Specimine*, cuius elaborationem felicibus auspiciis, licet infelicibus temporibus, in ſe ſuſcepit *D. Gothofredus Mylius*, Lipſiensis. Vocatur communiter *Dendrita*, Δενδρίτης, à δένδρῳ, quia Arborum figuram in ſuperficie exhibet. Germ. *Baumstein* in *Spener. Mus.* pag. 91. Metallifoforibus *Sublensibus*, in quorum Fodinis & hoc ſpecimen ſanè pulcherrimum, non figurâ duntaxat, arbuscularum magnitudine, ſed & colore flavescente, Locum natalem accepit, *Blumen*, Flores dixeris metallorum ſubjacentium, quorum haec arbusculæ topiariæ ſint veluti vasa capillaria, explicante ita Foforum mentem laudato *Mylio* p. 58. Apud *Ferr. Imperat. Hist. Nat. Lib. XXIV.* p. 578. vocatur *Pietra imbosca-*

ta, Pietra naturalmente delineata in figure dè boschi: item Pietra di Sinai, quòd ex monte Sinai asportari vulgò credatur, quamvis non inficias eam, posse in monte Sinai extare id Lapidis genus, adeòque appellari Dendritas Sinaiticos: testatur sanè celebris ille Itinerator Monconisius Voyag. T. I. pag. 238. se in descensu ex monte Sinai Dendritas reperisse. An huc pertineat Dendrites Plinii Hist. Nat. L. 37. c. 11. ubi Dendritide alba defossa sub Arbore, que cædatur, securis aciem non hebetari scribit, determinare non audeo, quandoquidem nullam figuræ descriptionem addit Historiographus. Certius asserimus, referendum huc esse Dendrachaten Plin. L. 37. c. 10. qui velut arbuscula insignis, licet materia Achata sit nobilior vulgari saxo, vel Marmore, in quibus communiter conspiciuntur Dendritæ. Attendimus hic ad figuram, non ad materiam. Orpheus non unâ sed pluribus arbusculis eum insigniri canit, adeò ut viridarii speciem vel nemoris præ se ferat: Versus hi sunt, quibus Lapidem describit.

Ἐι καὶ δευδροφύτοιο Φέροις τρύφων ἐν χερὶ πέτρης,
Μᾶλλον καὶ πέρποιτο Θεῶν νόον σιέν εοντων.
Δένδρεα γὰρ μάλα καπόψεαι αἰς ἐπὶ κήπῳ.
Ἄγθεμέντει κλάδοισιν ἐπκαυτέροις κομόσωνται.
Τύιεκα οἱ καὶ φῶτες ἀχάτη δευδρήενται
Θῆκαι ἐπωνυμίην, ὅπιοι τὸ μὲν ἐπλετέντες ἀχάτας
Ἄλλο δέχεται λασίης ὕλης δέμας εἰσερχαθεῖ.

Jungo versionem Andreae Christiani Eschenbachii, p. 203.

*Si in manu gestaveris fragmentum Lapidis Dendrachatis,
Deorum immortalium valde animus delectabitur.*

*In quo arbores multas conspicies, velut in horto
Florente frequentibus ramis frondente.*

*Idcirco ei homines Achatis arborecentis
Cognomen imposuerunt, quoniam partim similis est Achati,
Partim verò speciem præbet hirtæ silvæ.*

Hæc Orphica descriptio Δευδερίται, vel δευδρήεντες ἀχάται Salmasio in Solin. pag. 94. planè convenit cum eo, quem Plinius l. c. ait in India repertum nemoris speciem reddere. Et in India inventæ contra eadem pollent et aliis magnis miraculis. Reddunt enim species fluminum, nemorum et jumentorum. Hæc quæ nemoris speciem reddit, Orphei δευδερίτης αὐτοχρημα est, qui λασίης ὕλης δέμας expressum ostendit; Quæ & δευδρόφυται πέτραι eidem dicitur, & δευδρήεις ἀχάται. Camillus etiam Pisaurensis, teste Dalechampio, Achaten se testatur vidisse, in cuius planicie septem Arbores delineatae conspiciebantur. Hodie hæc Achatum genera non sunt rara nimis, quin in Indostanensibus montibus circa Suratam Indie Orient-

Orientalis satis familiaria, Belgisque sub Titulo *Boomsteenties*, *Boomties Achates* satis nota. Pulcherrimam seriem exhibit Tab. LV. & LVI. ad *Rumph. Amboinsch. Rarit. Kamer.* pag. 287. Ast ex praesenti *Dendritarum* Familia non sejungi duntaxat meretur ḥ. Δευδέξιος λίθος, *Corallii Synonymon in du Fresne Glossario* ¹⁹ *Græcitat.* Sed quoque *Dendritis Calapparia*, & *Dendritis Arborea*, *Mesifica Caju* dicta, Lapidès in Arborum Indicarum Truncis, reperiundi, quorum ille describitur in *Rumph.* p. 321. hic p. 323.

E contrà ad Synonyma Lapidis nostri Dendritæ reduci debent, qui *Ericeta* repræsentant ap. B. de Boot. *Gemm. & Lapid.* L. II. c. 285. Incolis pagi *Somberg* prope *Wurzburgum Wassersteine*, quia sub aquis nascantur, vocati. *Lapis artificiosa cælaturā in figuram Abrotani plantæ effectus*: item *Lapis Naturæ vi affabre eformatus in figuram & Typum nemoris. Calceolar. Mus. Sect.* III. pag. 419. 420. forte etiam *Lapis fissilis*, per quem discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatiū lapidescente arborem coralli instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant, pro quibus tamen sculptor perperam figuræ hominum pinxit. *Bauh. Hist. Font. Boll. de Lapid.* pag. 4.

Non de nihilo est Synonymorum hæc ex variis locis congregatio, conjungendorum conjunctio, sejungendorum divisio. Non exiguam creat Mineralogiae studiosis nominum in eadem re multiplex confusio, & optandum omnino est, ut, quod in Botanica immortali suâ laude præstítit ḥ. Χαριστ. Casp. Bauhinus, in Mineralogia susciperet aliis, cui quidem Regnum hocce cum suis Incolis, Provinciis, Urbibus, Pagis, Sylvis, Montibus, Vallibus, Fluminibus est perspectum.

Verùm enimverò non subsistimus in Cortice hoc Onomatologico, nucleus intus quærimus, ætiologiam ipsam, modum generationis hujusmodi figurarum, idque per viam variarum observationum, tum in Dendritis, tum alibi, obviarum.

Observat *Imperatus* l. c. quod si igni imponatur Dendrites, brevi evanescat pictura, relicto Lapiде simplice & nudo, picturâ suâ orbato, qui adeò sit tenax, & igni invictus, ut diutissime vim ignis sustineat, absque quod calcinetur, imo continuata ignis actione in vitrum abeat. Nec omittenda sunt, quæ ill. D. D. *Lucæ Schröckio Acad. Imperial. Nat. Curios. Præsidi* perscripsit ḥ. Χαριστ. *Schulzius* Breslaviensis Medicus, quod nigredo a Lapiде recenti abrasa, & carboni ignito injecta sumum & odorem bituminosum spargat: Ipse verò lapis, si frustulum ejus purum, & nigredinis hujus omnino expers igniatur, nec sumet, nec odorem ullum spiret. Patet hinc omnino, Tincturæ illius nigræ, quâ Lapidès cæteræ albidi vel

cinerei, pinguntur, materiam aliam esse à materia Lapidis ipsius, & quidem illam hac esse subtiliorem, mobiliorem, fluidiorem, quia poris solidi corporis ab igne referatis illa, sive particulæ magis volatiles, spirituosæ, sulphureæ volant, relictâ massâ Tincturæ experte. Et esse quidem Tincturam hanc sulphureæ, bituminosæ naturæ, patet tum ex odore bituminoso & fumo, quem igni injectus Lapis de se spargit, tum ex loco natali. Memorabile quippe, quod Schulzio retulere fossores, *se dum putoeos in profundum agunt, strata plura Lapidis fissilis reperire, in nullo verò earum figurarum hujusmodi quidpiam conspici, nisi in ultimo, cui vena Lithantracum immediate subjacet.* Salinæ vitriolicæ imo & Martialis naturæ esse tincturam perhibet Buttn. Rud. Diluv. p. 125. & insuper observat corrosam passim lapidis materiam, ubi Tinctura confluit copiosa. Confirmat hæc observatio conjecturam Cl. D. Liebknecht, Literis d. 8. Ann. 1715. ad me datis, exhalationibus metallicis picturas adscribentis, cui equidem non effragor, si effluvia hæc intra Lapidum strata fluido alii commisceri addat: nam ex arbuscularum & ramorum haud confusa regularitate fluido alicui, non siccis exhalationibus figuræ arcessendas esse autumo. Ita quoque fissilia varia, experientia figuræ plantarum, deprehendi in Carbonariis Anglicis tegulæ cùdam nigrae impressas, quæ ad superficiem Carbonis proximè adiacet, scribit Cambden. Brittan. Edit. Londin. 1695. pag. 692. Ubi verò per hanc Ignis torturam non evanescunt picturæ, quod mihi Dendritam Pappenheimensem igni per bihorium ferè committenti accedit, cogitandum est, esse Particulas Tincturæ volatiles ita cum terrestribus alcalicis fixatas, ut ab earum comedibus vix liberari queant. Quod Imperatus memorat de evanescente per ignitionem Tincturâ, id quoque mihi accedit Adiantum fossile Silesiacum prunis exponenti, ut evanuerit nigredo, ast remanserint figuræ ipsius impressæ vestigia. Quod verò Dendritæ adeò tenacis sint & compactæ substantiæ, ut igni maneant invicti, inde concludere licet, esse eorum substantiam valde homogeneam, in minimis partium constituentium superficieculis applicabilem, quam homogeneityatem, vel ipse fissilium saxorum parallelismus, saepe ad *axecas* Mathematicam exquisitus, homogenearum partium simul subsidentium Index certissimus, comprobatur. Ubi variii generis particulæ in eadem massa miscentur, ibi facilitatur calcinatio, quia ignis illarum massularum vicinitatem turbat, minima sua spicula in eas frequenter ac impetuosiùs impellendo, & has eosque succutiendo, donec contiguitatem ac cohæsionem mutuam derelinquant, hincque quod hactenus

nus compactum & tenax , porosum , & friabile evadat corpus , vel in pulverem collabascat , sicuti Calcinationis actum optimè explicat Celeb. *Bohnius Diff. Phys. Chym.* XII. §. 4.

Solent Dendritæ semper solas Arborum & Fruticum ramificationes , prout ex longinquo spectantur , à Pictoribus miniato vel punctulato opere (*en miniature*) exprimuntur , repræsentare , nunquam flores , vel semina , vel fructus , nec etiam folia , prout visui propriùs admota sese offerunt . Ex hujus Phænomeni consideratione statim patet , non esse has arbuscularum imagines ipsas arbusculas , quæ extiterint aliquando , petrefactas , nec etiam Fruticum impressiones in molliori adhuc Lapidis superficie factas , nam sic exprimerentur non nudi ramuli , sed ipsa florum , foliorum , fructuumque adestent vestigia , imò conspicerentur folia non opere miniato , prout è longinquo aspectantur frondes , sed , uti suprà in Diluvianis Plantis vidimus , in naturali sua extensione , cum pediculis & fibris , atque sic distinguerentur facile Plantæ vel Arbores unæ ab aliis . Vel inde constat , non eodem modo produci has Plantas in Lapidibus depictas , quo progerminant è Terræ gremio Vegetabilia . Qui Ideas sui pictrices in scenam proferunt , ii fateantur necesse est , transvolâsse potius ex Pictoris alicujus Topiarii cerebro in saxa fissilia , quam ex ipsa Natura . Eadem cujusvis alias Principii Plastici , quod tanquam operatum produci posset , ratio & imitatio est .

Qui Dendritarum figuræ potius conferret cum Ericæ , Abrotani , Musci Iconibus , atque sic hos ipsos suffrutices , ac Plantulas à subversionibus Terrarum , Inundationibus Aquarium &c. delatas diceret inter Lapidum fissilium strata , atque his utrinque impressas , vel ab Ideis Musciformibus ibi delineatas ; hunc Tyro quivis Botanicæ facile confutabit . Qui enim vel primis attigit digitis scientiæ hujus limina , enuntiare poterit , quanti laboris , industriae , dexteritatis opus sit , Herbarium vivum , ut vocant , confidere , foliola singula , quæ , si recentia & succulenta fuerint , facile confunduntur , si sicciora , corrugantur , evolvere , explicare , ut distinctè conspici , & in figura expansione que naturali considerari queant , & ad primum Dendritæ alicujus obtutum statim , & verè quidem , judicabit , aut adfuisse summam Artis industriam , Plantam ipsam inter binas laminas fissiles collocantem , digitorum apices valde acuminatos , foliola explicantes , & cuncta ita disponentes , ut ne minima quidem facta fuerit ramusculorum vel intricatio , vel confusio , vel intersectio , aut , quod potius mihi videtur , productas esse has figuræ ex motu fluidi alicujus inter duo solidâ inclusi , compressi & sese inter illa

diffudentis. *Kircherus Mund. Subterr. Lib. VIII.* pag. 37. quadruplici modo figuras Lapidibus imprimi posse scribit. 1. *Casu & fortuitò, ut nubes, naves, montes, urbes, Castella, Cruces, Literas Alphabethicas, figuræ Mathematicæ.* Exemplo possunt esse Marmora Florentina. 2. *Ex dispositione terrenæ substantiæ, intra quam tanquam intra formam receptus humor tinctus tandem spiritu lapidifico in eam figuram, quam terrenæ substantiæ matrix refert, induratur, ut Pisces in Ichtyite.* Clarius potuisset eloqui modum hunc per impressionem corporis alicujus solidi in materiam mollem, quæ moduli vice subjicitur. 3. *Ex aliquo singulari accidente, quo figuræ in Lapidibus nunc in hanc, nunc in illam figuram emergunt.* Quomodo hoc accidens à casu fortuito differat, scire desidero; vel, an accidentia dentur singularia, alia universalia? 4. *Cœlitum præsertim figuræ ex dispositione Divina.* Quadrat hic non nobis, sed iis, qui cœlitibus eorumque miraculis ad superstitionem usque nimium tribuunt. Pro arbuscularum nostrarum Iconibus explicandis eligit *Kircherus tertium modum ex recensitis, hancque fovet opinionem, quam propriis ipsius verbis p. 40. reperiundis exponam.* *Cum in terra, inquit, lapidescenten variarum stirpium Plantarumque pulveres insint, in quibus unà cum exiguo calore nescio quid spermaticum adhuc inest, quod in Lapide adhuc molli materiem nactum utcunque ad id aptam, cum Plantarum substantiam ex ea constituere non possit, id quod potest, id est, solas in materia Herbarum imagines, plastica facultate, quæ seminali virtuti aliquo modo inexsistit, depingit.* Per bella Philosophia, quæ pari passu ambulat cum Facultatibus Scholasticorum formaticibus, cum Vi Plastica quorundam Recentiorum, cum *Eduardi Luidii Ideis*, quas hoc nobili Titulo donare nondum audet pag. 134. *Lithoph. Brittan. Ichnograph.* Dico, inquit, suspicari me, qui ex mari feruntur vapores, & formâ pluviae aut nebularum superiora Terræ strata ad requiritam altitudinem pervadunt, testaceorum & multorum seminiorum sæpius imprægnari: atque exinde pro data seminii portione, & pro matricis congruentia, formari alias Pisces integros, alias eorum tantum lineamenta: alias dentes, mandibulas, vertebrae, aut alia officula, atque inter crustacea nunc integra animalia, quandoque eorum articulos; inter Testacea nonnunquam univalvia, & sæpius bivalvia. Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium, notandum enim, ea ut plurimum folia esse dorsifera- rum, Muscorum, aliarumque Plantarum, quas minus perfectas vocare solemus: quarum semina cum adeò sint minuta, ut nisi Microscopio utamur, visum fugiant: tanto facilius aquâ absorpta in

in Terræ penetralia devehuntur. En quām paucis Lineis absolvī, scilicet! queat integra Lapidum omnis generis figuratorum genesis! En oraculum, quod omnem scrupulū eximit! insignem Kircheri, qui *spermaticum quid residuum agnoscit*, Commentarium! Democriti Puteum, ubi arcana Generationis delituerant, apertum! *Ecce volant*, animarum instar illarum ex Purgatorio redimitarum, Ideæ omnis generis Animalium & Vegetabilium, Ideæ vel rudimenta non integrorum duntaxat corporum Animatorum, Piscium, Avium, Insectorum, Musci, Polypodii, sed singularum quoque partium, Foliorum, Florum, Spinarum, Ideæ Idearum, cur non addiderimus fibrarum, Sanguinis, Lymphæ! Quis non audito tam egregio Systemate admiratione percellitur, stupore corripitur? Quis non volare sibi videtur Atimos illas Epicureorum, qui fortuito suo occursu Mundum primū efformarunt! Quis mirabitur, si hīc ex gremio Terræ benigno Fungorum ad instar propullulent capita, brachia, crura, oculi, caudæ, fructus, flores, folia sine Truncis? Quis, quæso, non videt innumerās circa hoc Systema difficultates, circa Idearum harum existentiam, quæ nullib[us] nisi in Cerebro Authorum suum inveniunt fundamentum; circa horum rudimentorum perfectionem & imperfectionem; divisionem in alia rudimentula (sit venia verbo) minutiora; circa eorum volatum sine alis: circa insinuationem in Terræ, Lapidumvè poros, circa eorum expansionem in integra folia, integras Plantas, integros Pisces, cum suis aristis, pinnis, carnis? Longum nimis foret hæc omnia discutere, imò vix operæ pretium, longum nimis, fragmenta hujusmodi, quæ nec ingenium sapiunt, nec Phænomēnis Naturæ experimentisvè respondent, recensere; perspectâ veritate nostræ Hypotheseos patebit quoque aliarum falsitas. Penes Lectores stet judicium.

Notabilis est, & una ex præcipuis *Dendritarum* circumstan-
tiis, quòd ita juxta invicem exurgant arbusculæ, ut nulla aliam
impedit, una alteri cedat, nullus ramus, vel ramusculus, aliud
permeat, vel intersecet. Putaret quilibet, materiam fluidam in-
ter lapidum fissuras compressam, atque super eorum plana effu-
sam, non posse tam ordinatè & distinctè moveri, quia vel to-
tam inundet superficiem, eamque sic uno eodemque colore tin-
gat, vel faltem confusas sine ordine pingat maculas, non distin-
ctas fruticum icones: difficultatem auget, quòd ne duo quidem
rivuli, utut propè juxta invicem effluentes, cursus suos commi-
scant, ne duæ quidem arbusculæ, ne ramuli duo quidem invi-
cem confundantur, licet interstitia tam exiguae sint latitudinis,

ut vix oculis discerni possint. Hoc scrupulo menti meæ jam olim oblato statuebam fluxum perennem materiæ subtilis per singulos corporis porulos , quæ jugi suo per corpus etiam solidissimum transitu non solùm confluxum atque miscelam fluviorum prohibeat , sed & ipsam fluidi tangentis ramificationem determinet , & latitudini æquè ac longitudini singulorum rivulorum leges quasi & terminos figat , quos transgredi non possit. Magnam vim esse fluidi permeantis exemplo longitudinis filorum evincit *Ste-non Prodr. Diff. de Solid. intra Solid.* pag. 65. quæ circa Magnetis poros è Ferri limatura exurgunt , non solùm , quando eadem limatura Magnetem proximè contingit , sed etiam , quando intercedens charta à Magnete illam dividit : cui observationi nixus idem Author pag. 66. & 100. Crystalli incrementum per appositionem materiæ certis solùm crystalli faciebus , figurationem & erectionem Salium volatilium , alembici collo adhærentium , aliàque id genus Phænomena permeanti fluido subtili ascribit. Verùm insufficientiam hujus ratiocinii declarat simul atque viam ad veritatem pandit Experimentum facile , vel pueris notum , quo bina marmora polita , vel Lapidès fissiles læves , super invicem , oleo vel Aqua interfluente , triti , easdem prorsus , quas in Dendritis videmus , arbuscularum figuræ exprimunt , & cum hac quidem notabili circumstantia , quòd & hîc nulli ramuli alios intersecant , ne vel minimi quidem oculis vix amplius visibles , quos artificio obtinebis , si tritaram , quæ initio , copiosiori existente fluido , crassiores sicut arbusculas , continues , donec fluidum sit quantitate minus , & pluribus terreis particulis intermixtum: Hîc , utrobique , idem prorsus adeat effectus , quid impedit , quòd minus eandem statuamus causam. In Marmorum lævigatorum experimento quamdiu Tabulæ cohærent , fluidum æqualiter pressum sese æqualiter super Tabulas expandit , nullaque certa prodit figura : Verùm diductis ab invicem Tabulis fluidum inter eas medium , præsertim si oleosum sit , atque tenacius , elevatur simul , formanturque ex cohæsione partium extremi primùm ramuli , hinc ex pluribus confluentibus Trunci coralloidis instar ramosi , quorsum scil. fluidi hîc ibi elevati portio sese concentrat. Observari & hoc meretur , quòd ramifications semper incipiat ex ea parte , ex qua fit Tabularum ab invicem diductio. Si hæc sit supernè , Truncus ab imo ramos suos expandit sursum: si Tabulas diducam inferiori , quâ cohærent , parte , Truncus sese ramifications deorsum. Et sic vel dextrorum , vel sinistrorum , arbusculas formare poteris pro lubitu. In Terræ visceribus , crustâve superiori postquam subsedit resoluta

luta in pulverem massā, formavit ex Strata parallela, mollia primum sive lutescens, posteā indurata, quæ ipsa nunc sunt Marmora, saxavē fissilia hīc ibi arbuscularum figuris pulchrē exornata, Dendritarum nomine venientia. Dubium nemini amplius superesse potest, Dendritas eodem prorsus modo ab interfluente in stratis fluido figuratos fuisse, quo arbuscularum in Tabulis lēvi-²³ gatis icones: Atque ex situ Arbuscularum, quoniam Trunci semper in Lapidis marginibus, vel fissuris Lapidum, sunt conspiciui, ramis hinc ad Tabulæ medium, ut in Tabulæ præsentis Dendrita, directis, inferri simul potest, saxorum fissilium invicem incumbentium medium vel densius esse, sive compactius, & proin in altitudine contractius, marginibus, vel saltem priùs, condensatum. Imò verò hinc formari potest universalis Regula. *Ubi cunque in fissili quodam saxo arbusculæ conspiciuntur miniato veluti pictorum opere pictæ, quarum ramuli omnes ab invicem sunt distincti, neque ulli alios interfescant, ibi generatio debetur interjecto fluido.* Juxtaponenda huic est sequens, ex Tabulis præcedentibus efformata. *Plantæ integræ, earumve Partes, folia cum suis venis, flores, Fructus in Lapidibus expressæ, tales quoque extiterunt olim, Vegetabili sic Regno accensendæ.* Quæstio duntaxat est de modo, & tempore, quo hæc Vegetabilia fuerint in hæc, ubi inveniuntur nunc, aliena loca delata. Conformis est huic effato Prop. II. Stenon. lib. cit. pag. 25. *Si corpus solidum alii corpori solido non modò quæ superficie conditiones, sed etiam quæ intrinsecam partium, particularumque ordinationem, per omnia simile fuerit, etiam quæ modum & locum productionis illi simile erit, quæ acutissimus Author Testacea, Crustaceavē fossilia, Pisces, horumque Dentes Animali Regno vindicat, Mineralique demit.*

Contingit aliquando, & quidem in ipso præsentis Tabulæ Lepide, ut super arbusculas origine priores, & emarcidas quasi, proindeque flavescentes, aliæ exurgant recentes nigricantes, ut hīc pulchro certè spectaculo ipsa Natura Naturam imitari videatur. Pro hujus phænomeni ratione statuenda est temporis ratione prioris & posterioris diversitas, & adscribenda illi genesis foliorum flavescentium & quasi marcescentium, quia situ sunt inferiora, huic productio foliorum recentium illis superinductorum. Ut autem hæc distinctiūs intelligantur, supponendum, fluidum arborificum inextitisse ipsis Lapidum poris, atque exudare; vel potius exprimi à constrictione pororum, quæ consolidationem Lapidis necessariò comitatur, ex ipso Lapidis fissilis corpore; vel aliunde in Strata hæc, Dendrite jam formato, affluere. Quando ita

ita post aliqualem & primam pororum constrictiōnem, ab expressione prima fluidi, fuit producta prior seu inferior arbuscularum series (ita ut etiam hæc pictura exiccata fuerit) nova sit à frigore vehementiori, vel alia causa, ejusdem Lapidis nondum plenè compacti seu consolidati constrictio, tunc materia tingens fluida, in poris residua, de novo exprimitur, atque pro ratione fitus vel pristinarum arbuscularum faciem denuò inundat, vel super nudam quampiam, nec dum tintam faciem sese effundit: Idem potest accidere ex fluido affluente, nec poris Lapidis expresso: quòd autem Tinctura prior coloris sit flavescentis, non atri & vividi, sicut posterior, ejus ratio desumi potest ab illius majori tenuitate, fluxilitate, facilitori ab halitibus sulphureis aliisque surgentibus mutatione, hujus verò statu fixiori, crassiori, durabiliori.

Sunt radices, vel imi trunci, arbuscularum in ipsis Lapidum commissuris, sive, quod idem est, incipiunt sese expandere Fruticuli hi à Naturâ depicti ibi, ubi fissiles Lapides alias contiguos in sua crassitie tangunt. Conclusimus hinc jam suprà, densari priùs medium Lapidis partem, & nunc inferimus, fieri Dendritas per expressionem fluidi cuiusdam ex ipsis Lapidis substantia, quod posteà super externam ejus superficiem sese diffundat, & quidem fieri exudationem illam fluidæ Tincturæ per crassorem & breviorem Lapidis fissilis diametrum, non per longiorem seu ²⁴ superficiem ampliorem, qua in fissuris se invicem tangunt, sive in planitiebus suis stratorum ad instar superimponuntur: atque hinc insuper colligere facile est, fieri expressionem illam fluidi tangentis ex poris Lapidis per constrictiōnem pororum in duabus maximis, invicem parallelis, superiore una, inferiore altera, à frigore, pondere superincumbentium stratorum, inductam. Arguit hoc ipsum Corticis Terræ genesis, ex stratis super stratis compositio, vis gravitans in perpendiculari linea se exerens, effectum ad latera, ubi minor est resistentia, exercens. Potest idem Phænomenon concipi, ex hypothesi fluidi aliunde in stratorum interstitia affluentis.

In singulis lapidum fissuris novæ observantur picturæ, novæ conspicuntur fruticum & arborum icones, & quidem eodem in duabus sibi contiguis superficiebus. Phænomeni hujus consideratio ansam dat cogitandi, quòd 1. à causa constrictoria pluribus vicinis stratis inducta è singulis exudet fluidum tingens. 2. Fluida duo ex duobus contiguis stratis expressa, & ad idem interstitium effusa, sese conjungant, & eandem simul viam ineant. 3. Si vel ex unico contiguorum stratorum seu vicinorum Lapidum fissilium exudaret fluidum, hoc inter binarum superficerum angustias

com-

compressum utriusque ex dictis superficiebus contiguis Tincturam eandem impertiet: Sicuti videmus post disruptionem duarum Tabularum, è Lapide fissili nigro politarum, oleo vel Aquâ priùs illitarum, & super invicem tritarum, easdem arbuscularum effigies in utriusque Tabulæ superficie exprimi.

Sunt Dendritæ, quorum Tinctura arborifica totam Lapidis crassitiem penetrat, ita tamen, ut in sola superficie prima distinctas arborum icones repræsentet, quales sunt Pappenheimenses: hi enim si poliuntur, sensim sensimque obscuriores evadunt, atque sic eam, quâ superbiebant anteà, pulchram picturam, in maculosum nescio quid transmutant, vel prorsus amittunt. Alii è contrâ, ut Dendritæ Hetruriæ, & Dendrachatae, quò plûs poliuntur, eò prodeunt in figuris arbuscularum distinctiores, atque proptereà politi capsulis vel cistulis ornandis egregiè inseruent. Alii tandem Lapides in superficie duntaxat figuræ ostentant, quibus abrasis ne vestigium quidem ullum effigiei arboreæ comparet. Horum Phænomenorum attenta consideratio ansam dat cogitandi de æqualitate vel inæqualitate materiæ, quâ Dendriticarum Lapides constant, uti & de tempore ac gradibus consolidationis: notum quippe est ex Mineralogia generali, Lapides etiam solidissimos si secundùm Naturæ Leges producti sint, è fluido productos esse, vel quasi fluido, ut etiam hanc Prop. III. suis de *solido intra solidum* meditationibus in *Prodr. Diff.* præmittat Stenon. Et sanè, nisi hoc effatum verum foret, nemo unquam sibi posset concipere Dendriticarum figuræ solidum Marmoris vel Achatæ corpus penetrantes & permeantes, ut vel ex hoc solo Dendriticarum aspectu veritas Propositionis Stenonianæ abundè pateat. Prout materia solida Lapidis, sive arenulæ, sunt crassiores & rudiiores, uti pro solutione primi ex recensitis modò Phænomenis supponendum erit, non poterit Tinctura arborifica eodem totam massam lapideam permeare ordine, quin à jugi arenarum crassiorum objectu à recta pororum via deflectat, sique inordinatam & maculosam quamvis figuram inordinato suo motu describat; imò sâpe sese perdat, antequam ad medium usque Lapidis materiam penetret, ut non mirum, in hoc Dendriticarum genere, si poliantur, non solum distinctas arbuscularum Icones, sed ipsam quoque Tincturam evanescere. In Dendrachatis verò adest materia magis æqualis, subtilis, arenulæ pulvicularum in alcohol redactorum instar tenues, ut ita propter æqualitatem materiæ fluidum tingens, postquam sese per superficiem strati exteriorem diffudit, sese etiam insinuando in pores fluidæ adhuc Lapidis massæ, perpendiculari semper & recto

tramite incedat, absque quòd à particularum crassiorum objectu avia querere cogatur, & hinc fit, ut consolidata hæc massa, quòd plùs politur, eò nitidiores, & expressiores reddat arbuscularum imagines, licet in Dendritis Marmororum Florentinorum aliqua sæpe confusio oriatur. Pro illis tandem Dendritis, qui in extima duntaxat superficie pinguntur, statuendum est, fuisse productas arbuscularum in superficie exteriori imagines vel ex fluido tingente justò crassiori, ad ulteriorem insinuationem inepto, vel constructâ jam, & nimiùm consolidatâ Lapidis substantiâ: dum enim fluidum tingens à poris lateralibus fuit expressum, ut super externam effunderetur superficiem, potuit eodem tempore ita à causâ externâ constrictus fuisse lapis, ut ulteriori Tincturæ, quam dimisit, resorptioni factus fuerit ineptus.

Præbet tandem Dendritarum nostrorum consideratio argumentum novum pro amicissimi *Woodwardi* Hypothesi, quâ Terra, saltem exterior, fuerit dissoluta, ex subsidentia materiæ gravioris in Strata disposita, quæ postmodùm rupturâ suâ eam, quam præ oculis videmus, Terræ inæqualitatem pepererunt. Quis, quæso, Archeus, quæ Natura, quænam Ideæ, quæ rudimenta, quæ Facultates, qui halitus, potis sunt durissimam Achatæ aliquius, vel Marmoris substantiam, in statu quo sunt, penetrare, non duntaxat superficiem, sed ipsius quoque interna viscera pingere, & veluti arterias aut venas efformare? Superant hæc Relationis captum.

T A B. VII.

Decet hominem Philalethen, Veritatis in omni Historia amantem, non ea duntaxat, quæ omnium oculis sub veri specie irradiant, proferre, sed & dubia, falsa, ἐναποφανέα in scenam producere, ut ex collatione diligenti, ab omni partium studio remota, tandem in lucem protrahatur id, quod adeò sollicitè querimus, Veritatis pretiosum depositum. Exemplo talis Inquisitionis sit Tabula præsens VII. in qua varia sisto Experimenta, Hypothesi meæ, apparenter saltem, adversa, quæ reticere facile potuissem, utpote à me ipso facta, ingenuè tamen propalo, ut adversariis quoque innotescat animi mei candor, φιλαλήθεα, cui studio, Laboresque meos unicè foveo, tum etiam dubia à veris, fucata à certis distinguantur, atque alii ad inquisitionem ulteriorem ejus, quod ego in incerto linquo, instigentur.

Fig. 1. 2. 3. Lusus Naturæ in *Glacie* exhibent: 1. quidem foliorum æmulas figuræ, quas in congelata Aqua *Borraginis* stillata conspexi d. 23. Januar. 1704. Figunt crucem Philosophis ad-

TAB.VII.

Jll. Guilielmo Scherardo I.U.D. Nationis Anglicæ Consuli
Smirnensi, Botanicorum Principi.

admirandæ sanè in Glaciebus figuræ, nec fuit hactenus, qui genuinum, Philosophiæ modernæ Mechanico-Mathematicæ conformem de illis protulerit conceptum. Confugiunt omnes ad principium aliquod universale, spirituosum in Natura operans, DEO subordinatum, ad Archeum, Salia, eorumque vim actinobolicam, Salia Plantarum specifica, quorum vires eò usque exaltant Chymici, ut in *lixivio ex combustæ alicujus Plantæ cinere, vel sale fixo parato, atque conglaciato, speciem sive Ideam ejusdem Plantæ in Glacie apparituram* perhibeant, memorante ex aliis Scriptoribus Ill. Boyleo Tentam. *Physiolog.* pag. m. 43. qui tamen rem nullo successu multoties tentasse candidè, prout in more habuit, testatur. Nos in præsenti figura folia videmus, non certè *Borraginis*, cuius fuit Aqua destillata, sed, nescio ipse, cuiusnam alias Plantæ, folia, alias, quām Vegetabilis Regni, altioris, quale Meteoricum est, producta. Fibras videre putamus, & venas è scapo folii medio lateraliter prodeentes parallelas, in quarum Philosophica explicatione hæsit hactenus mens, obscura caligine involuta. Hanc non quidem discutere, forsitan tamen ad dispulsionem præparare potest consideratio Aeris compressi, ex Aqua glaciali prosilituri, à crusta impediti, hinc passim secundùm superficiei congelascens longitudinali viam affectantis rectam, (quæ scapum medium folii efficit, & in omnibus hujusmodi conglaciationibus est conspicua) porrò etiam è medio scapo ad angulos acutos evidentis, siveque venas laterales efformantis. Multùm sanè valere existimo vim Aeris frigore constricti in Aqua ad congelationem disposita, exitum hīc ibi per medium sæpe glaciei massam quærantis, & acuformes stricturas effigiantis; Hīc forte lux accendi potest genesi obscurissimæ canalium illorum, nunc cylindricorum, nunc quadrangulorum, qui in crystallis pellucidissimis aliquando conspiciuntur, imò & varii generis & coloris acuum, pilorum, graminum, in rectas lineas protensorum, non quidem ratione materiæ, sed ratione directionis, ut Aeris compressi, frigore constricti vehiculo materia fluida heterogenea fuerit per congelascentem, sive in procinctu crystallisationis existentem crystallum veluti projecta. Non vacat nunc, hujusmodi Crystallorum enumerare species; Lectorem dimitto ad Descriptionem *Itineris Alpini Anni 1705.* quo integra *Crystallorum* continetur Historia: Unum hoc animadvertere hēc volui, quod singularem inter Glaciem & Crystallos ratione geneseos affinitatem notent striæ utrobique obviæ, in longum massæ solidæ protensæ: unde tamen nemo prolicet quidquam in favorem expletæ illius, & dudum confutatæ Hypotheseos de *Crystallorum ex*

Glacie indurata alpina ortu. Cum prima hac figura conferri potest figura *Urine glaciæ* apud *Luid.* p. 119.

Fig. 2. Exhibit Icones, in Aquâ Nitri Antimoniali conglaciati conspectas die 4. April. 1701. Quis non ex Chymicorum ordine salis vegetabilis specifici dominium plenis decantasset buccis, si in Lixivio Cinerum *Trichomanis*, vel *Filicis* comparuisse foliosum hoc, imò & egregiè ramosum spectaculum? Adeò oculos fascinat similitudo! Adeò simile non est idem! Suspicor similitudinem pro identitate summisse *Dn. Fridericum Hayn*, Fodinarium metallicarum Inspectorem, qui Lapidem fissilem Manebarum censem per aliquot dies successivè Igni ad ustulandum exposuit, posteà pulverisatum per cribrum trajecit, Acetum destillatum in vase vitro ampliori superfudit, ad quietem reposuit, & in superficie figuras Plantarum, quæ anteà Lapidi inerant, conspexisse testatus. Quod idem Experimentum multoties infelici successu tentâsse se scribit *Myl. Saxon. Subt.* pag. 22.

Fig. 3. Novas repræsentat figuræ, foliis Herbarum similes, quas d. 6. April. 1701. conspexi in Aquâ Nitri Antimoniani conglaciatâ. Αγαθὴ τὸ χιονί rursus accidit, ut non receperim Lixivium *Urticæ*: Aliâs, & per accidens quidem prodiisset, quod *Digbeo* contigit, quodve inseruit Libro suo de *Plantarum vegetatione*. Verba ejus hæc sunt: *Insignem Urticarum quantitatem, radices scilicet, caules, folia, & flores, uno verbo, totam Plantam prius calcinabam. Ex hisce cineribus cum Aqua pura conficiebam Lixivium, quod filtrando ab omni terrestri materia depurgabam. Hoc Lixivium debito Anni tempore, ut à frigore constringi posset, à me expositum erat. Et certo certius est, quod postquam Aqua frigore indurata fuerat, ibi Urticarum in Glacie congelatarum magna abundantia appareret. Non habebant quidem colorem Urticarum, nec viriditas eas comitabatur, sed erant albæ. Nihilominus nulla ratione ullus pictor fasciculum Urticarum exactius delineare potest, quam illæ in Aqua designatæ erant.* Observavit jam ante illum *Quercetanus* in Peste Alexicac. in Lixivio Urticarum congelato mille Urticarum figuræ cum radicibus, foliis & Truncis, adeò perfectè descriptas, ut qui melius illas ad unguem expressisset, figurassetque, vix pictor ullus reperiretur. Accidit persæpe Chymicæ Gentis hominibus, ut Nubem pro Junone amplectantur. Non lim tamen negare, vidisse hos viros *Urticæformia* folia, licet dubius hæream, an viderint folia *Urticæ* à sale hujus Plantæ resuscitata. Ita mecum fortuitas maximam partem reputat Celeb. *Dn. Job. Mauritius Hoffmannus* Med. in Acad. Altorffina Prof. figuræ, quas vidit in Lixivio salis Melissæ à frigore crustam glacialem

cisalem folia cum contextu fibroso representantem adepto, quasvè delineari curavit in *Miscell. Nat. Cur. Dec. II. Ann. VII.* pag. 39. Huc trahendas puto *Arbusculas pulcherrimas Juniperi æmulas*, quas in *Tartaro Vitriolato* conspexit *Hannibal Barletus Chemicus Parisinus*: *Uvam Fevrii Regis Angliæ chymici*, quam monstravit in *sublimatione Salis Tartari Lixivi per Aceti primū deinde & purgatissimum vini spiritum præparati*, 16. & ultra mensum patientiā; porrò *Chamæcyparissi figuram ex cineribus Cupressi* enectam à *Borrichio* in *Act. Hafn.* Ann. 1671. *Observ. 42.* Secretum Medici illius Poloni, qui adeò eleganter cineres cujusvis *Plantæ* apparare norat, earumque *spiritus exactissimè conservare*, ut si quis rogaret sibi *Rosam aut Calendulam demonstrari*, tunc cinerem illius cum vasculo, cuius speciem esset editurus, vasis fundum lucerneæ admovit, ut aliquantulum intepesceret: tum tenuissimus ac impalpabilis ille cinis ex se apertam *Rosæ speciem emittebat*, quam sensim crescere, vegetari, ac formam penitus totius *Rosæ floridæ Umbram ac figuram exprimere videbat*; teste *Tachen. Hipp. Chym.* p. 111. Secretum, inquam, hoc, ut *Quercetano* insigni illi Chymico, qui id summo Studio perquisivit, nunquam tamen asequi potuit, fuit ignotum, & hodie forsan omnibus Chymiatris, sub præsentem considerationem non venit.

Fig. 4. Fluor est crystallinus perrarus, qui fermè vegetabilis instar succrevit, potius dixerim, concrevit, Ericæformis. Ex Plumbifodinis *Arkendaleibus Comitatus York* Angliæ habuit, mihiq[ue] benevolè transmisit Amicissimus *Woodwardus*. Non satis benè expressit sculptor brachia Fluoris ramosa, prouti ex radice ima, veluti centro surgunt. Eum Tabulæ huic inserere volui, ut ex Crystallorum quoque prosapia proferrem, quod Vegetable mentitur. Attentione dignæ sunt in hoc Fluore Pyramides horum Fluorum bihedricæ tecti adinstar displuviati in angulum acutum coēuntes, quales nunquam hactenus alibi conspexi, & propterea delineari curavi.

Fig. 5. Arbusculas monstrat Denditarum æmulas in vitri parietibus conspicuas, cui infusum fuit Errhinum ex *Manna* soluta in *Aqua Rosarum & Liliorum convallium*, mense Februario 1704. Dixisses, partes ramosas resinosas, ex compedibus partium aquearum solutas, & sui juris factas, figuræ sibi nativas explicâsse. Talismodi ferè figuræ, & cum Fig. 1. Tabulæ hujus conferendæ visuntur in *Essentia Camphoræ* benè saturata cum Spiritu vini, in primis tempore hyberno. Refricant hæc memoriam Experimenti circa *Magisterium Gummi Guttæ* ante plures retrò annos facti: hoc dum ex mente *Schröderi* cum Spiritu vini conficerem, &

post solutionem dimidiāque menstrui abstractionem residuo Aquam simplicem copiosam affunderem, præcipitatione autem nulla subsecente curiositatis ergò Spiritum vitrioli infunderem, secretio quidem facta est copiosissima, sed materiæ viscidioris, quæ cum liquore integro in mucilaginosum quid concrevit. Mucilaginem hanc fluidam in Concham vitream effudi, & die uno elapo¹⁸rūs decantavi, sic quod adhæsit vitro residuum resinosum vi salina imbutum & actuatum in exiccatione sui innumerās formavit strias, & plures quidem ab uno puncto latè versūs unam plagam, vel undiquaque diffusas. Depingi figurās curavi in *Misc. Cur. Dec. III. Ann. V. App. pag. 67.*

Fig. 6. Quæ dilineat *Salvolatile serici*, prouti sese in destillatione per Retortam Recipienti affigit, commodam sīstit occasionem differendi de Salibus volatilibus, eorumque arboriformibus concretionibus, quas ostentant omnia ferè *salia volatilia*, Cornu Cervi, Rupicapræ, Turfæ seu Cespitum bituminosorum, quorum salia volatilia etiam vidi in Recipiente, minori licet, quām in destillatione Serici, vel Cornuum, copia. Horum Generationem ita ego concipio. Particulæ salinæ minimæ ignis vi vinculis partium terrearum, oleofarum, & spirituoso-aquearum solutæ, eādem ignis violentiâ jaculorum adinstar, vel sagittarum, ferruntur per Aerem, protrusæ in ipsum vas recipiens, quoniam ultra provehi non datur, sese hīc ibi affigunt, parietibusque affixa manent, quoniam plana horum salium, dum in statu liquefactionis sunt, superficiei vitri sese accommodant. Affixa ubi fuerint, aliquandiu motum particularum internarum, ut alia quævis corpora ignita, servant, eum tamen sensim amittunt. Sed cur advolantia novæ spicula non confusim sese, ubicunque allidunt, affigunt, sed potius salibus jam parieti adhærentibus, & ad angulos plerumque acutos, ut arbuscularum in ramos suos expansarum figura prodeat? Hīc cardo difficultatis non contemnendæ vertitur. Num vocemus in auxilium Particularum ejusdem generis Sympathiam, imò verò amorem mutuum? Juxta motuum Leges Spicula noviter adventantia, ex collo Retortæ projecta, vel jaculorum instar excussa, hinc inde in Recipienti volantia, affigent sese, ubi major est resistentia, major quies. Hanc ubique fere invenit æqualem, in omnibus superficiei internæ vitri punctis, potius fere, quam in salibus jam affixis, ut hinc elongare potius sese deberent, quām approximare ad sui generis particulas: Sed considerandum, quòd salia volatilia vitro jam adhærentia sint quoque in plana superficie extantia, unde fit, ut quæ spicula aliunde à parietibus vitri reflectuntur, ad obices hosce salinos extantes allisi motum suum

per-

perdant, atque sic numerum ramorum augeant. Eadem prorsus mihi videtur ratio arbuscularum, quæ rigidâ Hyeme sese orbibus fenestrarum vitreis affigunt, & jucundo spectaculo sæpe Abietes, integra nemora, Dendritarum æmula, repræsentant. Verùm enimverò ex hujus figuræ conspectu statim patet differentia figurarum arboriformium in salibus volatilibus, & dendritis. Non servant spicula salina hanc semper regulam, ut nulli rami alios intersecant, omnes ab invicem sint ad minimos usque ramulos separati; Sed pañim junguntur rami arboreisque vicinæ per alios obliquè projectos, sylvæ ad instar, in qua arbores, vel rami decisi in proximas arbores decumbunt. Essentialis hæc nota distinguit facile, ut figuræ ipsas ab invicem, ita quoque earum genesin. In generatione salium volatilium animadverti porrò, inesse iis tenacitatem quandam, projicique ea per Aerem in formâ nunc perbrevium jaculorum, nunc longiorum: Observavi quippe in destillatione serici fila 4--6--8. digitorum longa ex pariete recipientis vasis filorum ad instar, quas araneæ conficiunt, pendula, quæ aliter explicari nequeunt, nisi per coagulationem seu fixationem fili longi tenacis salini. Circa situm salium volatilium porrò adnoto, protendi ea à collo ferè Recipientis versus ejus medium, truncis arbuscularum non versus fundum, sed versus collum sitis: Consideratio hæc sitûs novas suggestit meditationes. Dubitare mecum cœpi, num projectio salium, eorumque adhæsio, fiat juxta directionem à collo ad fundum, vel contra à fundo versus collum? Prius suasit proximitas arbuscularum versus collum, motus manifestus nebularum juxta superficiem vitri concavam circulantium: posterius, quod mihi magis arridet, formatio ramorum, & attentior consideratio situs ipsius. Utut nebulae, salibus volatilibus prægnantes, circulent juxta superficiem ipsius vitri concavam, certum tamen est, motum fortiorēm dirigi in linea recta à Retorta ad fundum, unde porrò fit reflexio juxta ipsius vitri latera, & adhæsio eo in loco, ubi major est in toto Recipiente quies, scilicet in parte anteriore versus collum. Ita refluere autumo salia eâdem viâ, quâ nebulae fuerunt proolutæ, vel supra eas, Ventorum ad instar, qui nebulas Atmosphæræ sæpe in contrarias partes, infra supraque invicem agitant. Huc pertinet Observatio, quam casus singularis & fortuitus suggerit. Serenissimæ Venetæ Reipublicæ nomine ad Batavos & Helvetios missus Illustris Vincenti, ex Belgio ad Tigurinos Redux fortè inter res suas sociavit Sal Anglicum dictum, seu flores Salis Armoniaci, & cochlearia minoris moduli argentea, quilibus Theam bibentes utimur. Frangitur, quod Sal continebat

vitrum, & in Itinere variis concussionibus Sal extravasatum cochleari argenteo adhærens omnem ejus superficiem ramusculis pulcherrimis cœrulei coloris (qui post in viridantem se convertit) ornat, flores Caryophyllorum & alios, si velis repræsentantibus. Quo cochleari Museum meum ditavit Illustrissimus Residens, Fautor meus singularis, Ann. 1715.

Fig. 7. *Regulum* sistit *Antimonii Stellatum*, in cuius conica superficie visuntur figuræ Trichomani vel Filici cuidam similes; similes, inquam, non eadem, conferendæ cum nonnullis Diluvianis, quas Tabulæ priores exhibent, præcipuè verò cum figuris glacialibus, in Fig. 1. obviis.

Fig. 8. Et ultima, elegantissimum exhibit Dendritam in Lapidè fissili marmoreo candido, ex Lapicidina Pagi *Solnhof* Comitatus *Pappenheimensis*, quem in Museo proprio asservo.

T A B. VIII.

Conspectui sese sistunt in hac quoque Tabula VIII. Naturæ ludibundæ, calentis, frigentisque effecta.

Præterita Hyems Anni 1708. per totam Europam ultra Hominem memoriam durissima singulares rigoris summi produxit effectus, Lacuum Fluminumque incrustationes glaciales, Hominum Brutorumque mortes, vaporum conglaciationem in omnibus ædium angulis & parietibus, Aquæ in ipsis Hypocaustis, Febres multas, præsertim Catarrhales; Pulcherrima passim nemora, & Arboreta in orbibus vitreis, de quorum genesi jam suprà aliquid tetigi, quorumve delineatione supersedeo. Singulare tamen Phænomenon, Fig. 1. depictum præterire non potui, quin à Sculptroris ipsius manu chartæ, & proin memoriæ, traderetur, æri nunc incisum. Orbis est vitreus in occidentaliori Musei mei parte, qui curiosissimam hanc exhibuit figuram d. 8. Jan. 1709. *Musci Terrestris clavati* C. B. æmulam, ramosam, clavis ramorum crassiusculis erectis, in genicula innumera distinctam, foliolis pilosis pulcherrimo ordine, & alternatim veluti ex scapi medio prodeuntibus insignitam, rarissimi cujusdam in Aere rigentissimo motus indicem, de quo aliorum judicia audire malo, quām immaturum quid è proprio proferre Cerebro. Dignum utique est hoc Problema, quod subtilissimorum Philosophorum exerceat ingenia. Non unus duntaxat fuit orbis Iconibus his Musciformibus exornatus, sed in eadem Fenestrâ plures, non tamen alibi in aliis ædibus abs me visi. Num alii alibi simile quid observaverint, scire desidero, magis tamen, audire solutiones, quæ Rationi Physico-Mathematicis Principiis imbutæ satisfiant.

Fig.

TAB. VIII.

Ill. Antonio Vallisnerio de Nobilibus de Vallisneria Publ.
Med. Pract. Prof. in inclito Lyceo Patav. Acad. Reg. Angl. Socio.

Fig. 2. Portiunculam sicut Argenti puri, sui coloris, communicatam à Nob. Un. *Mylio Lipsiensi*, qui in instructissima sua Pinacotheca majus marcæ pondere possidet frustum, ex Fodinis *Georgopolitanis Saxonie*, Argenti ditissimis. Huic Argento sequentia jingo Synonyma apud Historiæ Naturalis Scriptores passim obvia. *Argentum crispatum Abrotani fruticem fermè æmulans, densè stipatis ramusculis.* Worm. Mus. pag. 116. *Argentum purum fruticescens egregium undiquaque ramunculis abietinis, vel pennis simile.* Ein Stufse gewachsen Silber durch und durch gleich fichtenen Äesten oder Federn. Spener Mus. pag. 134. *Argentum purum virgularum species præ se ferens, wie Zweiglin oder Reiflin von den Bäumen.* Encel. de Re Metall. Lib. I. c. 5. *Argentum quod Natura format in figuras virgularum.* Agric. Nat. Fossil. Lib. VIII. pag. 334. *Argentum purum fruticescens, figurâ Abietis.* Gewachsen Silber in Gestalt einer Fichten. Spener. Mus. I. c. *Argentum purum arborescens undiquaque quasi ramunculis præditum.* Ein Stufse wie ein Baum gewachsen mit Äesten / ist durchaus gediegen Silber. Id. I. c. *Argentum arborescens in figuram Abietis elatum album.* Gewachsen Silber in Gestalt einer Fichten / sehr weiß. Id. pag. 137. *Argentum statim suum in figuram Arbusti concretum.* Ein Stusstein gediegen Silber auf Bäumlein-Art gewachsen. Id. I. c. *Argentum purum arborescens.* Gediegen Haar-Silber auf Fichten-Art gewachsen. Id. p. 138. De hujusmodi productionibus metallicis judico, transsudare ab æstu Terræ, vel igne in Fodinis accenso, Argentum per poros Saxorum, & hinc assumere figuræ capillorum, uti *Argentum sui coloris, purum putum, capillare, Haar-Silber nuncupatum*, vel crystallisationes quasdam subire, uti præsens fragmentum, conferendum cum *Regulo Antimonii Stellato* suprà exhibito in Fig. 7. Tab. VII. Longum nimis foret, & æterno dicimus, varias hic enumerare figuræ, quibus Argentum, aliave Metalla pura ludunt. Reservabitur hic Labor pro *Pinace Mineralogico*, quem ad imitationem *Pinacis Botanici Bauhiniani* elaborare in animo habeo, ubi ἡλίας τὸν κατύδωνος aliarum occupationum emertero.

Fig. 3. Exhibit aliud productum metallicum. Fortissimo Igni Arenæ in Retorta commisi mense Julio hujus Anni 1709. uncias 54. Venæ Antimonii ex *Valle Sexamnina*; Schams, Rhætie, quæ præbuere Spiritus acidi sulphurei drachmas 3. Grana 23. Antimonii verò in flores nigerrimos sublimati Unciam unam, cum drachma una semis. In fundo remansit Antimonium ejusdem rursus cum cruda minera ponderis. Horum Florum delineavi quasdam, qui quidem scopo præsenti inservire vi-

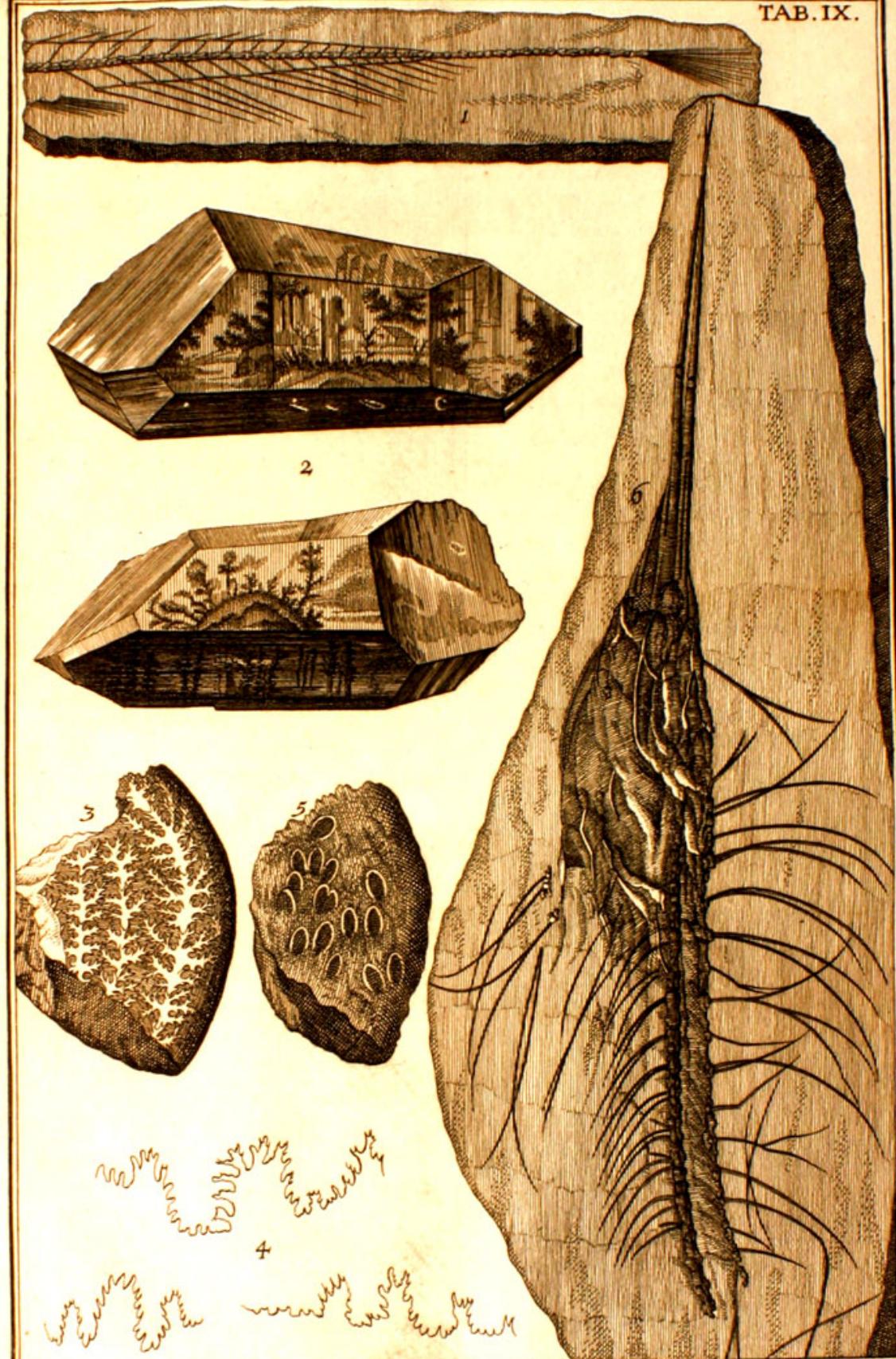
debantur, & egregiè confirmant id, quod suprà de generatione *salium volatilium* exposui, & in integra quidem serie à simplicifissima fibra ad mage compositas ramosiores, spiculis minimis lateralibus, veluti foliolis, stipatas.

Fig. 4. Aliud subministrat Problema mihi, quod ingenuè fatetur, hactenus insolutum, rigentissimæ Hyemis productum. In orbibus vitreis Hypocausti visitationi ægrorum pauperum destinati, die *Geschau-Stube* vocant, die 25. Jan. 1709. Sed & alibi quoque, aliis diebus, innumeræ vidi figuræ hexagonæ regulares, ex nive denso agmine concreta & conglaciata ortas, diaphanas, ejus magnitudinis, quam figura exhibet, unas aliis superstratas, quæ memoriae meæ sистunt rigidissimam primam Hyemem, Inundationis Diluvianæ subsequam, quâ Crystalli hexagonæ in visceribus Terræ, Montiumve fuerunt, me conjectante, productæ. Non quippe novam, sed antiquissimam esse Crystallorum, Fluorumve figuratorum productionem, alibi jam ostendi.

Fig. 5. Arbusculam sistit vel Plantam in Lapide fissili ex *Mylii Saxon. Subt.* pag. 28. quam huic loco inserere volui, ut conferrem cum Fig. 1. Dubius autem hæreo, an referri debeat ad Diluvianas Reliquias Plantarum, vel Naturæ ludibria.

³¹ Fig. 6. Lapis est fissilis ex Lapidina *Oeningensi* Diœcēsos Constantiensis, innumeris Stellulis per totam superficiem insignis, Dendritis affinis. Depicta habet nigricantia puncta minutissima, stellulas majores minoresque, arbusculas minimas, cuncta subtilissimo quasi penicillo expressa, nec à commissuris Lapidum, uti in Dendritis videmus, surgentia, sed mediæ Lapidis Planitiei sparsim impressa; Quæ circumstantia notam dat distinctivam, simulque occasionem cogitandi de alio modo, quo hæ figuræ generatæ fuerint: scilicet per exhalationes salinas, vel vapores aqueos salibus imprægnatos, qui humido absunto coierint in stellulas: vel saltum ad instar volatilium, eo ferè modo, quo similes figuræ generari videmus à frigore hyberno in orbibus vitreis. Qui Dendritarum Genesin pro conformi agnoscit, is statuere necessum habet non fluidum per totam Lapidis superficiem effusum, sed passim minutarum guttularum formâ ei adhærens, diductis Tabulis in stellulas singulares concretum. Illustrandæ hujus Lapidis genesi apprimè facit Experimentum, quod habui mense Augusto Anni præsentis. Vitrum, in quo quartâ vice sublimavi *Mercurium dulcem*, calens extraxi ex Arena fervidâ, & mox fundo parietibusque infra Mercurium adnatas vidi stellulas

TAB. IX.

Nob^{mo} et Prud^{mo} Casparo Eschero, Reip. Tigurina Ducentumviro,
Vener. Colleg. Examinatorum Assessori, Amico optimo.

Ias plures ab invicem distinctas, similes prorsus figuris stellæ-formibus in Lapide nostro conspicuis, rursumque disparentes ad-moto igne; ut ita oculis ipsis intueri fuerit datum concretionem particularum volatilium Mercurialium, earundemque dispersionem. Ad hunc Lapidem referendum puto *Rhoditem*, non qui-dem illum *Plinii Hist. Nat. Lib. 37. cap. 11.* à Rosæ simili-tudine in colore ita dictum, sed alium, quem multis insignem Rosis non equidem vidit ipse, sed ex aliorum relatione descripsit *Gesner. de Fig. Lap. pag. 123.* *Rhoditam* verum, qui Rosas Stellarum loco (nam inter Astroitas eum recenset) ex-hibet *Velsch. Hecat. I. Obs. 44.* Hunc, quem ante exposui, generationis modum participant figuræ Dendritarum similes, obviæ passim in superficie ossium fossilem, *Unicornu fossile*, *Marmorum*, *Achatum*, *Cornuum Ammonis*, alibique stellarum formâ.

T A B. IX.

Caput & caudam Tabulæ IX. constituunt Pisces, caput qui-dem Fig. 1. delineat cauda *Anguillæ Diluvianæ* in Lapi-de fissili nigro *Glaronensi*, jungenda & conferenda tum cum An-guillæ vivo originali, cui examissim congruit, tum verò cum corpore Anguillæ Diluvianæ medio, reperiundo in Tab. II. ad pag. 10. *Pisc. Querel. & Vindic.*

Fig. 2. *Dendrites* est *Crystallinus*, Lapis diaphanus hexago-nus, in cuius sinu conspicitur, præter maculas inordinatas, ar-buscularum flavescentium & nigrovirescentium series. Rarissi-mum Naturæ in Alpibus Helveticis summis ludentis productum: quod vel propterea sisto, ut novus pateat generationis Dendri-tarum, seu figurarum arboriformium modus. Crystallorum ma-teriam olim fuisse fluidam aliunde certum est: certum quoque, immistam persæpe fluidæ huic in solidam crystallum concrescen-ti materiæ varias particulas heterogeneas, fluida alia viridia, ni-gra, rubra, flava, alitervè colorata, quæ nunc Graminis, Musci, Straminis, Acuum, figuras mentiuntur: Alibi testatum hoc reddo ex variis Observationibus, speciatim verò in *Descrip-tione Itineris Alpini 1705.* Idiomate vernaculo edito Tiguri in Tomo III. *Schweizerisch. Natur-Geschicht.* Linguâ vero Latinâ ad *Illustrem Societatem Regiam Anglicam* misso. Huic³² Crystallo, quæ dupli facie sese nobis slistit, accidit, ut dum sese disponeret præcipitata & formata in Lapidem, ex superio-ri Tabulato cavi fornicati defluxerit materia fluida heterogenea, quæ sese in poros crystalli insinuavit, & inter plures nullius or-

dinis maculas efformaverit speciem hanc Dendritæ, ita nempe ut materia gravior primò deflua dederit Truncos, levior post secuta ramos, eo ferè modo, quo Lacrymæ vitreæ Belgicæ ex gutta vi-tri fluida in frigidam conjecta longam caudam post caput trahunt, imò eo modo, quo argilla Aquæ, mixta in Liquamen, post obliquè ad decantationem locata circumcirca vasis internos parietes arbusculas format, ob partes aqueas per medias terras, quæ parietibus adhæserunt, defluas.

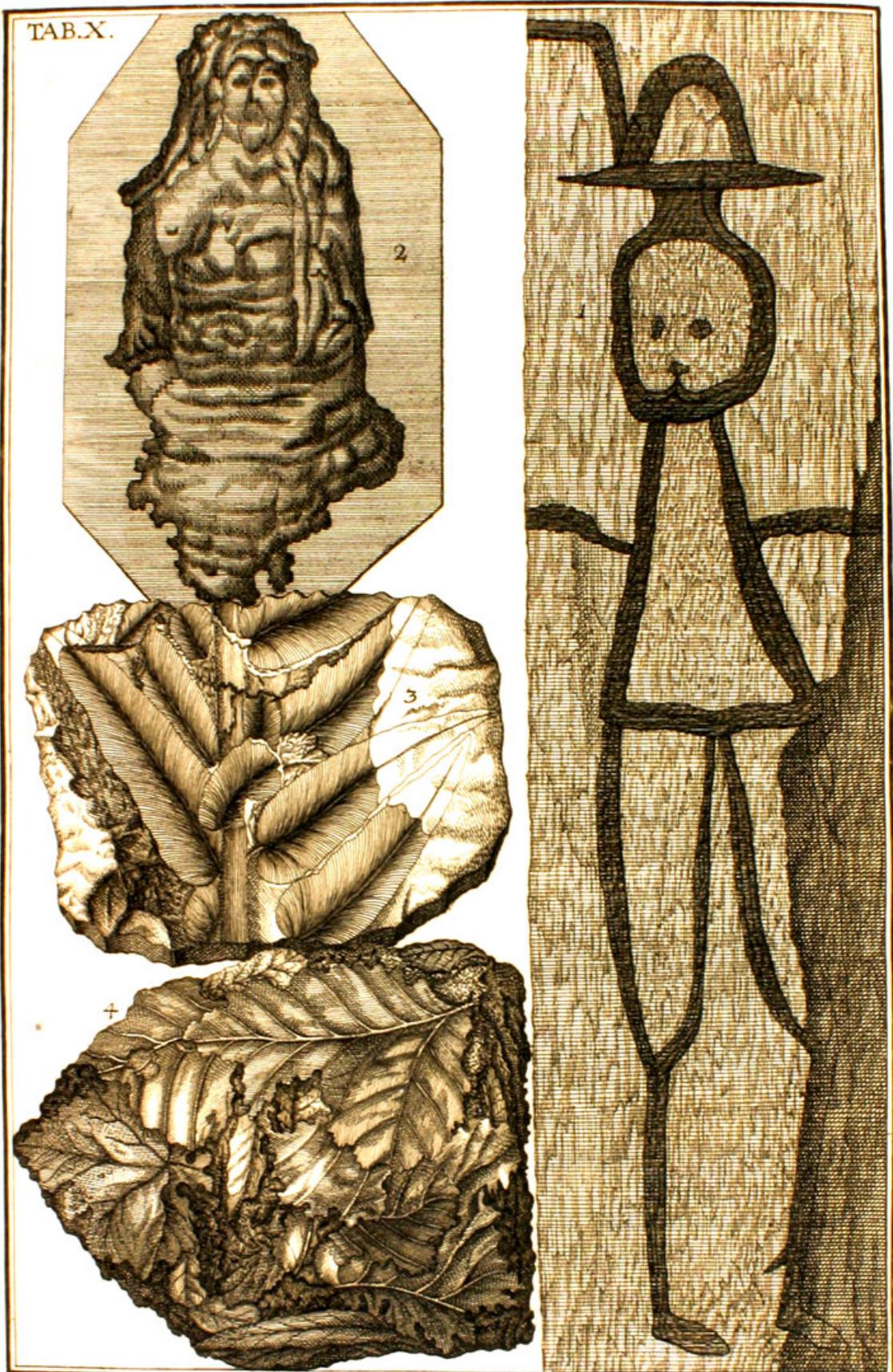
Fig. 3. Exhibet foliaceas Carduo similes impressiones, quibus exornantur perplura, omnis magnitudinis, *Ammonis Cornua*, quorum in his nostris Regionibus largus est proventus. Ita hæc ornamenta illudunt imperitorum oculis, ut pro foliis Cardui revera spiris Cornuum impressis facilè aspectent, & in comparationem adducere possint Ova Paschalia, quibus circumducta folia Graminis, Petroselini, aliuvè Plantæ figuræ perbellè imprimunt. Ast enim verò probè attendenti, & structuram horum Lapidum figuratorum examinanti patebit, esse nihil aliud, quam lineamenta extrema articulorum, quibus Cornua Ammonis per totam suam circumvolutionem distinguuntur, ut occasionem inde sumserit *Wormius Mus.* p. 86. articulationes hasce conferendi cum vertebris spine serpantis aut Anguillæ, & hoc genus Cornuum Ammonis nuncupandi *Lapidem sceleron serpentis referentem*: ipsa autem hæc lineamenta foliacea eleganter ita describit: *superficies Lapidis exterior à Natura crebris depicta est ramusculis quasi & linearum ductibus folia Arborum quodammodo referentibus, qui ex articulationum anfractibus ortum trahunt. Et Listerus de Cochlit. Angl. sub Tit. 2. & 5. harum figurarum meminit quoque his verbis. Maximè in fractis (Cornubus Ammonis) articulos quosdam observare licet: & in nonnullis iidem ipsi etiam extrinsecus apparent: Scil. quodam opere foliaceo (foliaceâ picturâ) singulos articulos distinguente. En rursus novam, quam figuræ Plantis similes in Lapidibus formari queant, rationem!*

Fig. 4. Eadem exhibet foliacea ornamenta ex Listero.

Fig. 5. Aliud fistit Cornu Ammonis fragmentum, & in eo ornamenta foliacea ita impressa, ut exprimant ferè folia trina superna figuram Lilii Gallici.

Fig. 6. Alium repræsentat *Piscem* in Lapide fissili *Glaronen-si*: in quo memorabiles cumprimis sunt *antennæ* seu *cirri* prælongi ex capitibus anteriore parte protensi. Dubium tamen adhuc est, ad quamnam Piscis hic fossilis pertineat viventium Familiam; Talismodi enim cirros habent, ex *Anguilli-formium* Pro-sapia. I. *Silurus Rondeletii*, Gesneri, qui & *Glanis Salviani*, &

TAB.X.

Nob^{mo} et Prud^{mo} Salomoni Hirzelio, Reip. Tigurinæ Ducentumviro,
Venerab. Collegii Examinatorum Assessori, Amico optimo. Huber del et sculp.

& Aldrovandi Lib. V. cap. 5. Willoughbii Pisc. p. 128. II. *Bagre* Piscis Brasiliensis barbati & aculeati variæ Species, quas ex Marggravio describit Willoughbii pag. 139. Ex Piscium corpore contractiore, vel saltem non admodum lubrico, qui Pinnis ventralibus carent, Genere posset huc quoque trahi cum rostro suo *Guebucu* Brasiliensibus Marggrav. *Xiphia affinis*, Willoughb. p. 163. Proximè tamen & quoad figuram, & locum natalem accedit *Silurus*, qui Lacuum quoque Helveticorum, & Bodamici, Moratensis, est incola, in profundo eorum degens, ut proin, si *Silurus* hic *fossilis* ante Diluvium Lacus proximioris Bodamici fuit hospes, centenos aliquot pedes in altum sublatus, & ad Glaronensem Lapicidinam delatus insigne sit horrendæ revolutionis argumentum sanè rarissimum, quoniam & ipsi hi Piscis sunt perrari. In cirris hisce memoranda in primis est decussatio versus extremitates, quæ illorum flexibilitatem arguit, & rostra aliorum Piscium licet acuum instar protensa, sed rigida, ab analogia excludit.

T A B. X.

In Tabula hac X. & ultimâ, *αἰς ἐν οὐκονογεαφίᾳ* sistitur quadruplex configurationis naturalis facies. Ad hanc in modo, ordine, Tempore, & Efficiente varietatem qui attendit, de obviis rerum formis judicare discet.

Fig. 1. Monstrum sicut ex Natura & Arte formatum, virunculum pedalem cum omnibus suis membris rudi Rusticano penicillo depictum in Ligno Fagino, quem ex dono Rev. Dn. Hannhardi, Vitodurani, V. D. M. Kurzdorffensis in Turgoja, procurante Cl. D. D. Huldrico Hegnero, Vitodurano Medico, possideo. Quæ mea de hoc Pygmæo mens, patebit ex sequentibus Literis, quas ad Clariss. *νῦν ἐν αἴροις* Dn. Matthiam Henricum Schachtium, Rectorem Scholæ Cartemündensis in Fonia die 16. Nov. 1699. perscripsi, occasione Tractatus à laudato Viro promissi *de Figuris Hominum in Vegetabilibus*. Est prope Frauenfeldam, Turgojæ oppidum, sylva, è qua ad usus domesticos deducta & disjecta Fagus in centro ferè Trunci, duos vix à medulla media digitos, exhibet hunc virunculum. Hoc an Naturæ genimen sit, an Artis productum, mecum pensabunt omnes, quibus Naturæ vis & lusus ex tot Animantium monstrorum, Lapidum Figuratorum, atque Plantarum prodigiosarum productionibus est perspecta, quibusve Artificum nihil non defraudantium technæ non minus sunt suspectæ. Indaganti mihi causam mirandi hujus effectus hæ subnatæ sunt cogi-

tationes, quæ Rusticis facilius in mentem venirent, quām iis, qui diu noctuque sedent inter Libraria organa. Consuetum est agresti proli, nominis sui famam, & decus, cum figuris variis inscribere Corticibus Arborum, levioribus præsertim, ut sunt Fagorum. Ponamus nunc virunculi hujus, non metallici, sed lignei, imaginem cortici hujus Fagi incisam fuisse, id quod sæpe fit, dum annum ageret quartum vel quintum, & incisuras quidem ultra corticem ad peripheriam Ligni ipsius penetrâsse, inde autem, quantum ex crassitie Arboris conjectare licet, effluxisse sex vel plura Annorum Lustra; quid, quæso, facilius est, quām statuere, quod in hac quinti Anni circumferentia remanserint incisuræ satis latæ atque profundæ, quæ novâ succi nutritii accessione obliterari non potuerit, vestigia, ambientibus interim hanc pictam superficiem tot ligni novis circulis, quot vixit postea Annos ipsa Arbor, sicque imaginem hanc longè post se relinquenteribus, *veluti Útero clausum abortum?* Plausibilis reddit ratiocinium, quòd incisura fuerit haud dubiè tam profunda, ut plurimi ductus succiferi fuerint discissi, ac nutrimentum, quod in interstitium illud effluxit, non ita potuerit assimilari, ut fibræ succrevissent ligneæ tales, quales videmus in reliquis Arboris haud vulneratæ partibus, sicuti videmus nunquam ita ossa fracta coalescere, quin callus per totum circumferatur ætatem ejusque vestigia sese conspectui dent, non dicam periti Anatomici, sed vel è vulgo rudis. Addit rationibus allatis pondus, quòd ex relatione Donatoris in eodem Fagi Trunco dissecto hinc inde visæ fuerint characterum etiam incisorum relicta vestigia.

³⁶ *Imò verò extra omnem dubitationem ponunt ratiocinium hocce pres-
sarum extrorsum, à succo nutritio extravasato, fibrarum, quæ
succreverunt, vestigia in ipsis Ligni solidi (cariōsum enim &
veluti gangrena denigratum est, quod imaginem ipsam virunculi ex-
primit) fibris incisuræ respondentibus conspicua.* Judicet Lector benevolus, an hæc, quæ ad Clariss. Schachtium scripsi, non potiora sint cogitatis Clar. Dn. Job. Christophori Gottwaldi, quæ crucifixum in medio pariter Fagi Arboris Trunco depictum attribuunt Naturæ simplici impetu pro diversa materiæ passivæ loci-
que constitutione operanti, vel Morbo cuiquam Arboris tabifico,
quo despumatæ succorum fermentantium fæces per substantiam se diffundant, & diversos occupent angulos, variasque adeò causen-
tur picturas. *Miscell. Nat. Cur. Dec. III. Ann. IX. & X. Obs.
158.* Ita opinor nemini posthac figent crucem *Crux* in medio
Ligno Augustæ Vindelicorum reperta, cujus meminit Erasm.
Francis. Sines. Lustgart. pag. 155. *Crux* cum initiali Litera

H. in Fago Misc. Cur Dec. III. Ann. V. Obseru. 29. Crux in Ligno Fagino è Præfecturâ Schenckenbergensi illata Bibliothecæ Bernensi. Verba Danica Literis Latinis expressa in Fagino Ligno reperta. Misc. Cur. Dec. I. Ann. VI. & VII. Obs. 4. Fur è Patibulo pendens in Fago depictus Misc. Cur. Dec. II. Ann. VII. Obs. 239.

Fig. 2. Exhibitetur insignis Naturæ, ut vulgò vocare solent causarum merè naturalium, ex certo Mechanismi principio aliud quid, quod aliam originem agnoscit, effigiantum productum: Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso conspicuus, cui obscurior macularum color faciei, capillitii naturalis vel artificialis, pectoris, Mammæ dextræ, & totius fere Trunci medii superioris formam quandam concessit, quam nec artifex quispiam ut in præcedente figura, dedit, nec Natura ipsa, si cum Scholasticis eam introducere licet, intendit, nec seminale quidpiam ab Homine deciduum effigiavit, sed imaginatio potius nostra, ut in Dendritis Arbores, in Achatibus novem cum Apolline Musas, & mille variantes picturas, sibi præsentat. Nil quidem hic conspicitur, quod non Legibus Motus sit congruum, nil tamen, quod humanam sapiat, vel etiam Satyrorum sylvestrium, indolem, nil, quod tam nobilis progeniei originem; verbo, productum est fœcundæ admodùm nostræ Phantasiæ, nos ipsos jucundo quodam errore nobis ipsis sistentis. Ita vidit perversa mea Imaginatio in Lignis Juglandium & Pyrorum Capita, Moniales, Monachos, & quid non? quibus Conclavium parietes, & Capsarum valvæ superbiunt. In eadem cum his Lignorum maculosis figuris Classe locari merentur Stalactitæ seu Stiræ lapideæ in Cryptis subterraneis passim obviæ, quæ referunt Homines, crura, brachia, organi Pneumatici fistulas, & quicquid fœcunda Phantasia nostra parere apta nata est.

*Quodque fidem superat, Stillantes Marmora guttas
Efficere, & veris reddere Imaginibus.*

*Jurares Sipylo Nioben spectator ademtam
Uxoris statuamque hinc supereffe Lotho!*

*Phinea quis dubitet, Cephalique in Marmore Cervi,
Ulterius quis progrediare, Canem?*

*Persea Gorgonios nempe hinc posuisse Colubros
Credibile est, imisque occubuisse locis.*

*Inde rigor Steropum, ferri qui pondera mulcent,
Infuscantque tuas, Buda, frequenter Aquas.*

Uti Antri Baumanniani miranda describit Job. Ludovicus Fürer-
rus

rus in Job. Georg. Behrens Hercyn. Curios. cap. i. Non sanè sanctiori loco ponenda autumo à Sanctis Helvetiæ Proto-Martyribus, *Felice & Regula*, à Legione Thebæa profugis, impressa digitorum, quæ Glaronæ visuntur in Petra eminenti, *Burg* dicta, cava, quæ reverè aliud nihil sunt, quam stalactitarum, nubem pro Junone Sancticolis offerentium, ludibria. Et quis enumeraret hujus farinæ figuræ alias, quæ superstitioni Gentilium multiplicem dedere ansam? Tot sanè sunt, quot μύγματες ἀνίσθμοι καὶ ἄμεροι. Dabitur alibi forsan materiam hanc fusius tractandi occasio.

Fig. 3. Sistit Diluvianæ Inundationis μημόσυνον, *Osmundæ* quandam speciem, haud ita pridem ex Angliæ Carbonariis Museo meo illatam munificentia amicissimi mei *Woodwardi*. Folium unicum hujus Plantæ sistit *Phyllitidis mineralis* nomine *Luidius Litoph. Britt. n. 190. Tab. 5.* Adnumerandam autem esse Figuram hanc Vegetabilium Regno indicat non superficialis quædam similitudo, sed integra in caulibus, foliis, fibris etiam minimis convenientia, ipsa sæpe, quæ in hoc saxo sese obtulit, foliorum superstes, & rasilis, textura.

Figura tandem 4. Plantarum post Diluvium impressarum specimen sistit in *Tofo foliis Arborum, Fruticum, & Herbarum*, sæpe etiam *Cochleis* terrestribus prægnante, passim in Helvetia, & alibi extra eam obvio, productis Postdiluvianis, imò etiam recentissimis accensendo. Ecquem enim latet, Tofos ex Aquâ Tofaceâ, petrificante, id est, partibus terreis imprægnatâ pronasci, & ad ipsum sensum accrescere? Tofis vel Tartaro Thermalí imprimi rerum studio injectarum figuræ? Accedit notabilis hæc Circumstantia, quod ea semper folia *Quercus*, *Fagi*, *Alni*, *Salicis*, *Aceris*, *Ostryæ*, *Vitis* Tofis impressa reperiuntur, quarum Arbores superstantes, vel proximæ fuere parentes; imò, quod adhuc magis pro novitate, & Vegetabili Regno pugnat, in mediis Tofis sæpe reperiri folia ipsa, tanquam Archeotypum Ectypo, sive vestigio ipsi, adhuc immanentia, una cum pediculis, licet plerumque teneriora multò, & vel in totum, vel ex parte corrofa, in pulverem mox collapsura. Qui Synonymorum est amator, huc referre poterit *Tofum candidum Misenum*, in quo folia *Quercus* & *Alni* sunt impressa: Kentm. Foll. 38. *Tofum*, cui figura frondium Arborum à Natura impressa. Wagner Hist. Nat. Helvet. 323. *Pietra Tartara Figurata di foglie e Rami di Rovo*. Imper. Hist. Nat. 585.

Nunc Tabularum quidem finis, nondum verò Tractationis ipsius, nondum Herbario absoluta; supersunt Plantæ, harumque

que umbræ, pictæve imagines, integræ arbores, Trunci, rami, fructus, Ligna, folia, semina, inde à Diluvio relicta: Plantæ aliis quoque Scriptoribus memoratæ, in Lapidibus obviæ, quas nullo quidem memorabo ordine, quemadmodum in Herborisatione nunc Arborem offendis, nunc Fruticem, hinc Gramen, ibi Hieracium. Sic demùm satisfecisse puto Titulo, quem Libro præfixi, *Herbarii Diluviani*, cui insunt, ut hactenus vidimus, Herbæ veræ, quæ ante Diluvium extitere, *Antediluvianæ* jure dicendæ; porrò *Diluvianæ* in ipso Diluvio, vel occasione ejus, eo tempore, quo Strata fuere formata, & consolidata, effigiatæ, quæ veniunt Dendrites, eisque affines: tandem *Postdiluvianæ*, post Inundationem illam fatalem Lapidibus impressæ, inque iis sepultæ, quæ referenda sunt folia Tofis impressa.

Cissites poterit vocari, a *κισσός* hedera, Dendrites ille *Musei Wormiani*, pag. 45. Per cujus Truncum *hedera* serpit, distinguendus tamen à *Cissite* vel potius *Cyssite* Plinii *Hist. Nat.* L. 37. c. 10. qui *Aetitæ* Lapidi propriùs accedit. Ita enim Sonat Textus: *Cissites circa Copton nascitur, candida, & videtur intus habere partum, qui sentiatur etiam strepitu, conferendus potius cum Cissite*, quem eodem Capite ita describit Plinius. *Cissites in candido collucet Ederæ foliis, quæ totam tenent: Narcissites venis etiam Ederæ distincta:* Ubi *Narcissiten* cum *Cissite* confundere videtur *Historicus*, id quod etiam observavit *Gesnerus Fig. Lapid.* pag. 121. 122. *Cissites* obtentu haud difficilis ei, qui prope Aquas petrificantes habitat, & commodo loco, ubi Aqua incrustationes suas applicare potest, Hederam plantat. Talismodi *Cissiten*, *Hederam* in *Tofo Rorbacensi* conspicuam habuit quondam profundæ & copiosæ Literaturæ vir Dn. *Gotthardus Heideggerus*, ex Pastore Rorbacensi vocatus Inspector Alumnorum Tigurinorum. Nondum tamen *Cissitæ* Pliniani Titulum hic meretur, hic enim videtur Achates, aliavè Gemma, vel Marmor Hederæ foliis distinctum, non ruditus Tofus.

Memorantur *Plinio l. c. Achates similes limitum* (leg. al. palmitum) floribus, quos in Thracia, & circa Oetam, & in Parnasso, & in Lesbo ac Messene, & Rhodo reperire scribit. Pertinent hi ad Naturæ lusus, uti quoque *Narcissi*, *Hyacinthi*, *Tulipæ*, *Pœoniae*, *Gelsaminæ flores* in *Jaspidum* generibus mira arte effigiati, quos memorat *Kircher. Mund. Subt. Lib. 8. pag. 28.*

Salicis folium in Lapiде fissili *Oeningensi* conspicuum, Diluvianum delineari jussi in Tab. IV. & in Pisc. *Querel.* & *Vindic.* *Salicis* folia Postdiluviana, his nostris temporibus, vel ante

pauca Secula sepulta in *Tofo* vidi non semel *Stallikonæ*, qui Ditionis Tigurinæ est Pagus, ad *Albii* montis radices situs, ubi integer tractus montosus est *Tofis foliosis* prægnans; Merentur hi Lapidæ *Iteitarum* vel *Salicitarum* Titulum, non verò Saxa illa in *Helvetia* passim reperiunda, quæ in externa superficie & ubi cunque franguntur, *Salicis* folia, imò & *Leguminum*, *Seminum* figuræ affabré exprimunt, vel potius mentiuntur. Historiam Lapidis hujus integræ heic inserere incongruum judico. Amplæ satis descriptio extat in *Specim. Lithograph. Helvet.* pag. 30. sub Titulo: *Lentes lapideæ striatæ, utrinque convexæ, vi treis figurâ similes, in massa lapideâ vario sub Schemate conspiciæ*, nec non in *Misc. Cur.* cit. pag. 63. item in *Oeconomia Helv.* seu *Itin. Alpin.* Ann. 1702. pag. 4. Edit. Londin. (pag. 7. Edit. noviss. Lugd. Batav.)

Quæ porrò enumerandæ veniunt Plantæ Lapidibus impressæ, quas *Lithophyta* vocat *Luidius*, vocabulum hoc in alium torquens sensum, quām quo vulgò apud Botanicos accipitur; *Tournefortius*, unus ex præcipuis seculi hujus Botanicis *Lithophyton* vocat *Plantæ genus substantiæ veluti corneæ, & Lapidem inter ac Lignum mediæ, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus, vel Tartari æmulus.* *Instit. Rei Herbar.* pag. 573. differentissimo sanè sensu, ut ex specierum enumeratione patet) eæ sunt vel malè denominatæ, scilicet non cum analogis Plantis bene collatæ, quæ collatio Botanicorum est, in Historia Plantarum bene versatorum; vel denominatæ duntaxat, non verò Sculptori ad delineandum traditæ: vel malè sculptæ: vel aliis defectibus laborantes, ut ad supra recensitas certò reduci nequeant; dignæ nihilominus recensione, vel ut ab aliis ad sua Synonyma referantur:

Epiphyllsperma mineralis Scutellata, Phylltidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. Lithoph. Britt. n. 180.

³⁹ *Filix fæmina mineralis.* Luid. n. 181. cui associo *Lapidis scissili ferè similis 5. frusta silicem (lege Filicem) exhibentia. Fünf Stück Stein dem Schiefer in etwas ähnlich/ worinnen Fahrnkraut zuschen.* Spener. Mus. pag. 92.

Polypodium minus minerale, pinnulis densius dispositis. Luid. n. 182.

Polypodium minerale Lonchitidi majori accedens. Luid. n. 183.

Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. Luid. n. 185.

Lithopteris leptophyllos, sive Filix mineralis longioribus & angustis foliis. Luid. num. 193.

Lithosmunda minor Buxifolia. Luid. n. 196.

Lithotrichomanes vulgari simile, pinnularum ordine alio sursum,

sum, alio deorsum spectantibus. Luid. n. 198.

Litophyton sinuatum facie arundineâ, sive Striatula Carbonaria. Id. n. 199. *Lithophyton atronitenti facie politissimum Coruscata dictum.* Id. n. 203.

An *Caulis cujusdam Plantæ mineralis?* Id. n. 200.

Lithophyllum gelatinis quibusdam salebrosum, Malleatula ditum. Id. n. 204. *Malleatula minor sive squamosa.* Id. n. 205.

Quinquefolii, Trifolii & Fragariae folia Lapidibus impressa. Raj. de Mund. Orb. Mutat. & Interit. Edit. German. pag. 143.

Planta incognita in Minera Ferri. Wolfart Val. Hanov. §. 10. Fig. 6. videtur *Musci Species*, vel referenda ad Fig. 5. Tab. VIII.

Onobrychis minor Viciae foliis. C. B. Luid. p. 108.

Folia Astragalina, Fraxinea. Id. l. c.

Iaceæ cujusdam aut Centaurei majoris capitulum. Id. l. c.

Conserva Plinii. Id. l. c.

Saxifraga graminea pusilla parvo flore tetrapetalo. Raji Synops. Meth. Id. l. c.

Chrysanthemi nescio cujus flos petalis bifidis. Id. pag. 109.

Abietis cujusdam ramuli cortex. Id. l. c.

Arundinis vallatoriae Radix. Id. l. c.

Lapis fissilis cinereus cupro dives, in quo spicæ Frumenti. Myl. Saxon. Subt. pag. 16. Fig. 4. ad pag. 8.

Capilli Veneris in fissili Lapide Manebacensi. Id. p. 30. Fig. 2. ad p. 19.

Buxus Id. Fig. 10. l. c.

Securidaca major. Id. Fig. 11. conferenda cum *Filice mare*¹⁰
Ejusd. pag. 39. Fig. 2. ad. pag. 26.

Filix fæmina minor. Id. Fig. 3. l. c.

Absinthio Romano similis. Id. Fig. 4.

Sophia Chirurgorum. Id. Fig. 6. pag. 40.

Serpillum. Id. Fig. 7. l. c.

Thymus seu Serpillum hortense. Id. l. c.

*Herbario nostro Diluviano inseri merentur Ligna quoque Subterranea, fossilia, quo nomine non intelligo Arborum radices, Truncosvè imos ex refectione in Terra superstites, non Mineralia Ligni formam mentientia, ut sunt *Marmorata Salisburgenia*, aliavè venarum & colore & figura Ligna æmulantia, *Venas* quasdam Ferri pariter quoad externam speciem Ligniformes, quales in Monte Pinifero Germaniae aliquando offendi, non *Carbones Fossiles*, qui ex Bitumine sunt concreti: non *Saxa* Ligni formam aliqualem ostentantia, quæ passim in Curiosorum Museis pro Li-*

gnis petrefactis, sive *Lithoxylis* reponuntur; sed vera Ligna, licet non semper inflammabilia, & pro varietate locorum *Pyritæ* particulis, vel *arenulis*, vel *creta*, aliâva materiâ in poris suis repleta. *Ligna* veros *Ligni* characteres secum ferentia, ut componantur 1. Ex fibris ligneis fistulosis, in fasciculos coagmentatis, & in retiformes plexus contextis. 2. Ex Utriculis earundem maculas & spatia replentibus. 3. Vasis succum specificum deferentibus. 4. Peculiari insuper *Vasis* genere aeri derivando destinato, & Animalium Tracheæ ac Pulmonibus respondentibus: tecto insuper suo *Cortice*, qui rursum iisdem ferè, quibus *Lignum*, partibus constat, de quibus *Raj. Hist. Plant.* L. 1. cap. 4. p. 6. & fusiùs Anatomici illi insignes *Lyncei*, *Marcellus Malpighius* & *Nehemias Grew*. Adde jacentes sub Terra *Truncos*, *ramos*, *folia*, *Fruitus*, licet rarissimè omnia simul in eodem loco adsint. De hoc *Ligno* fossili, quod passim in Europa universa, præsertim in *Terra uliginosa*, palustri, jacet sepultum, aliis suas linquo Hypotheses, quæ *Lignorum* hanc genesin ac depositionem adscribunt vel *Idolo* illi πατρονεστως, si Dii velint, quem *Archæi* nomine vulgo insigniunt, vel *Hominibus* ipsis illa sepelientibus, vel *Inundationibus* Postdiluvianis, vel *Ventis*, vel *Terræmotibus*, quibus refutandis pretiosum nimis mihi videretur Tempus, quâm ut impendi debeat. Jacebunt errores, ubi firmo stabit talo erecta Veritas, *Diluvii* fundata ruinis. Ego quippe impræsentiarum ostendere allaborabo, non aliunde derivandam esse *Lignorum* horum subterraneorum originem, quâm à fatili illâ Diluviali strage, prætente Clariss. *Dn. Woodward*, qui Commentarii loco, quod spero, habebit hasce Meditationes in aureolum suum *Geographæ Physicæ* Latio à me donatum Tractatum, speciatim verò in pag. 97. Ubi ex observationibus factis in ipsis locis Arborum subterranearum natalibus, circa earum *Ligna*, situm, quem obtincent in Terra, aliisque circumstantiis demonstraturum se promittit, quod ibi deposita fuerint in ipso Diluvio, & inde ab illo tempore hic jacuerint. *Ligna* hæc subterranea vera *Ligna* fuisse ex Inundationibus, imprimis Diluvianâ, in Terra relicta, demonstrat *Büttner*. p. 189. Ex *Lignorum* à Lapidibus ambientibus distincta substantia, gravitate specifica, Circulis annorum, Cortice rugoso, colore inter corticem & truncum medio, ligni porositate, fragmentis saepe à vermibus corrosis, putredine, medulla, ramis, nodis ad ramorum exortum, fissilitate & frangibilitate, *Ligno* propriâ, differentiâ Arborum specificâ, variatibus coloribus. *Ligna* quæ, non dicam inflammabilitatem, colorem, figuram externam, accidentia aliis quoque corporibus

Naturalibus communia , sed structuram internam Ligni habent pro *Vegetabilibus* omnino habenda; uti corpora, quæ quoad partium internarum structuram Animalia referunt, pro *Animalibus*; Nemini videbitur dubia hæc Regula generalis, qui Anatomiam Vegetabilium & Animalium juxta mentem & observationes Modernorum intelligit, non fortuiti casus, sed Divinæ originis structuram attento adspicit oculo, & speciatim quidem in seminibus, Fructibus, ovulis ipsis delineatas jam, licet nondum evolutas partes nobiscum miratur. Ubicunque igitur *Folia*, *Ligna*, *Fructus*, *Semina*, *Pisces*, *Insecta*, *Offa*, *Conchas*, *Cochleas*, *Crustacea* vera realia offendis, ibi originem statim ex ovo Regni Vegetabilis vel Animalis simul agnosces; imò nec originem duntaxat, sed quoque paulatinum incrementum ad eum usque statum, in quo reperiuntur. Qui aliter sentit, Regna nefario modo commiscet, & ordiuem ipsum Naturæ vel subvertit, vel non intellegit, certissimum licet in tanta observationum luce. Ut tandem quæstio restringatur ad modum, tempusvè, quo Arbores subterraneæ in hæc, ubi reperiuntur, loca, fuerint delatae? De *situ Arborum subterranearum Belgicarum* speciali observat Schoockius de *Turffis* pag. 90. Omnes Arbores plerumque unam plagam respicere mundi, namque Radices inter meridiem & occasum, Truncos verò inter ortum atque septentrionem porrigi. Cui Phænomeno non sanè frivola hæc quadrat ratio, quam subjungit, quod Natura ibi, ubi tum radices, tum Trunci positi videntur, aptior sit, quam alibi ad vim progenrandi prodendam. Inundationis alicujus fatalis directio hæc Lignorum & parallelismus est indicium: situm, quem memorat Schoockius specialem observamus nos quoque in *Helvetia*, licet hæc Regula non sit sine exceptione, saepaque sine ordine jaceant deposita *Ligna*. In Flutibus Diluvianis certam fuisse directionem, speciatim post stratorum fracturam, & demersionem, ex multifariis Experimentis undecumque collatis tandem eruendam, colligere licet ex variis Helveticæ Naturalis Historiæ Phænomenis. Unicum nunc memorasse sufficiat. *Lacus Helvetiæ* præcipui *Bodamicus*, *Gryphæus*, *Papiconensis*, *Tigurinus*, IV. *Civitatum Sylvestrium*, *Thunensis*, *Genevensis* portio, *Brientianus* paralleli invicem sunt in directione à SO. ad NO. circiter, & sic quoque Valles, per quas fluunt, montosaque Juga, ripas cludentia, vallesque formantia. Porrò in situ adnotanda venit profunditas. In Turffifodinis nostratis reperiuntur *Ligna* a 10. 12. 16. pedum profunditatem. In fundis nonnullis prope Urbem Brugensem, dum ad 10. vel 20. ulnas foditur, integræ sylvæ reperiuntur, arborum-

que folia & Trunci tam exactè adhuc comparent, ut species Arborum dignosci, & foliorum etiam series, singulis Annis delapsa, distingui optimè possit. Boet. de Boot. de Gemm. Lib. II. cap. 158. In profunditate pedum 39. Fontium Mutinensium Stratum palustre duorum circiter pedum appetet 1. ex Juncis, Plantarum foliis ac ramis congestum: & huic simile aliud infra 52. pedum profunditatem memorat Celeberr. Bernhard. Ramazzinus de Font. Mutinens. admir. scaturig. pag. 20. Binas en observationes, unam ad Helvetiae occasum, alteram ad ortum factas, quæ profundiori quidem situ, quam Helvetia ipsa, Ligna deposita ostendunt; nec mirum, devolutos utrinque ex summis Alpium Helveticarum stratis fractis Arborum Truncos, aliaque Vegetabilia à majori Terræ mole fuisse obruta, quam verò in nostris Regionibus Alpinis, ubi sæpè vix unius, duorumvè pedum profunditatem habent cespites bituminosi Turffæ dicti. Neque in Vallibus Helveticis duntaxat reperias materiam hanc Vegetabilium fermentatione putredinosâ corruptorum, plurimumvè conservatorum, quæ Turffæ nomine vulgo venit, sed quoque in Passuis Alpinis, in summis Alpium, ubi nullæ amplius Arbores crescunt, cacuminibus, ut alibi pluribus testatum reddam. Per go cum charissimo Woodwardo, quod ingens effodiatur horum Lignorum (subterraneorum) & in magnis quidem fragminibus, numerus è Terra quarundam Insularum, ubi nullæ Arbores crescunt, nec plantari possunt, propter ferociam Ventorum, ac tantam Tempestatum austoritatem, quæ non patitur, ut ulla Vegetabilia ultra Fruticum altitudinem assurgent, nisi vallis aut aliis id genus munimentis ab injuriis externis defendantur, uti in Hortis Insulanis passim videre licet. Speciatim adnotari meretur *Lignum piceum* & abieignum in Anglia subterraneum, non supraterraneum. Testem habemus gravissimum Julium Cæsarem Comment. de Bell. Gallic. Lib. V. sub init. Ubi Brittannis prostare dicitur materia cuiusque generis, ut in Gallia, præter Abietem & Fagum. Idem observatur in Hollandia & Zelandia, ubi *Ligna fossilia* vocantur vulgo Keenen, Kienboomen, Kienhout, quod vulgo persuasum sit, ex Pinorum Sobole hæc esse, nam nomen Keen, aut Kien Pinus inter Belgas ferre solet: sicut apud nos quoque Helvetos notum est idem nomen, Kien, Kienholz: Hoc autem Arboris genus non apud imos Belgas crescit, teste Schookio Turff. pag. 74. 79. At ne quis existimet, Ligna subterranea seu Anglicæ, seu Belgica non esse ex Pinorum genere, habemus non Truncos duntaxat, & ramos, sed ipsos quoque Conos, ex Britannico solo erutos, speciatim ex Agro Cestriensi; tales quoque effodimus in

in Turffifodinis nostratibus 12. & plurium pedum profunditate, juxta cum *Avellanis*, quales ex *Angliae Insulæ Vetti* quoque recepi. In profunditate pedum 26. *Coryletum cum suis Nucibus adhuc in-corruptis inventum memorat Ramazzin.* l. c. Unde verò in Angliam Belgiumvè devenere Pini cum suis Conis? Nulla sanè apparentia, quòd ibi creverint, & seu ventis prostratæ, seu Aquis obrutæ fuerint sepultæ. Devolutæ haud dubiè ex Regionibus harum Arborum feracibus, & quidem fatali illa illuvie, occasione rupturæ stratorum Alpinorum, ut nullam Rationi vim illatum iri putem, si dixerim, translatas fuisse has Arborēs in maritimas illas Provincias & Regna ex *Helvetia*, *Sabaudia* & *Tiro-lensi Comitatu*. *Hinc sanè est*, inquit *Woodwardus* pag. 220. fido me interprete, quòd etiam nunc inveniantur hæ Arbores in *Insulis*, & frigidioribus aliis Terræ Partibus, ubi nusquam amplius crescere solent, & forte germinarunt nunquam. Præbent autem talium locorum Incolis utilitates non contempnendas, quatenus *Ligna suppeditant non solum in usus Oeconomicos culinarios, in Regionibus his frigidioribus apprimè necessarios, sed quoque Architectonicos*, & drversos alios: Cùm è contrà iis in locis, unde advenierunt, caruissent omni usu, imò verò impedimento fuissent semi-nibus relictis, in nativo aptoque loco commodè tutoque depositis, & de novo vegetandis pro Arboreto recenti, quandoquidem ex veteri Arborum antediluvianarum materia non multum evasit. At enim verò magno sunt usui Regionibus illis, ad quas ductu Aquarum fuerunt deportatae. Est certè notatu dignissimum, & Providentiæ Divinæ singulare argumentum, quòd vix occurrant Regiones Ligno Arboribusque destitutæ, que non largum habeant Arborum barum subterranearum proventum. Non autem solis Anglis Belgisque in usum cedit devoluta ex Alpibus Europæis ad oras usque maritimas Vegetabilis, inflammabilis, materia, quæ Cespites ita dictos bituminosos, iisque intermixta Ligna constituit. Etiam nobis reservata est locuples talis materiæ Penus, deficiente sensim Lignorum proventu in usus trahendus. Non mehercle frustrà apud nos deposita est in Diluvio vegetabilis hæc materies, non periit hoc sedimentum, sed ad nobiles restitit usus. Sylvam hanc subterraneam in Territorio *Tigurino* passim obviam ad usus trahere hoc ipso Anno cœpit & felicibus quidem, ut augor, auspiciis, Amplissimus noster Magistratus, velificante Senatore Gravissimo atque Consultissimo, Nobiliss. Dn. Johanne Jacobo Eschero, quo Præside alii Ducentum Viri vigilanti diligentique Prudentiâ conspicui mecum omnes intentabunt vires, ut negotium hoc Turffarum seu Cespitum bituminosorum, se-

motis difficultatibus obviis, cedere possit in Civitatis Agrique Tigurini satisfactionem, totiusque adeò Reipublicæ honorem atque commodum. Esse autem Vegetabilis Prosapiæ, nec Mineralis, Cespites bituminosos cum Lignis fossilibus intermixtis nullâ probatione, sed solâ inspectione, experimentoque combustoris indiget. Componitur hoc nobile sedimentum, neutiquam ob sui putrefactionem reformidandum, multò minus ob antiquitatem contemnendum, ex stratis Muscorum, Foliorum, seminum, ramorum, Truncorum, radicum inflammabilibus, atque in cineres resolubilibus, Turffæ adinstar Belgicæ. Pergo cum Woodwardo meo: quod memoratæ Arbores subterraneæ passim reperiantur Petris ipsis & Saxis v. g. in Lapicidinis inclusa: in Marga item, aliisque Terræ speciebus tumulata non minus, ac in nominata Terra fungosa palustri. pag. 98. Observationes undeaque congerere opus non est. In Lapicidina Hungarica prope Bruck ad Leitham Fluvium offendit Frater Charissimus Johannes Scheuchzerus infra stratum primum Terræ communis nigrae, toti orbi superextensæ: Secundum Terræ flavæ: Tertium Terræ cœruleæ variis Lapidibus intermixtae: Quartum Lignorum varii generis petrificatorum: infra id Ossa petrificata Linguas & oculos Serpentum, & Sabulum, quæ omnia subsidentiam ordinatam indicant: Infinito porro Woodwardus, quod primitus fuerint indifferenter depositæ Arbores in omnem Terram, aliamvè materiam, quæ Terrei Globi superficiem constituit: ex accidenti verò hodienum nullibi amplius, vel admodum rarò, occurrant, nisi in Terra uliginosa Palustri, quoniam hæc ob bituminosam suam & balsamicam naturam Ligna contumulata condire quasi valuit, atque sic ad nostra usque tempora à corruptione præservare: Arboribus aliis, quæ in alia Terra, laxiori magis, & porosiori, fuere locata, tra-
et in temporis dissolutis, & à putredine prorsus consumptis, ut nunc nil amplius de illis in conspectum veniat, utcunque fodiendo inquiratur: vel, si quid de illis compareat, exiguarum Reliquiarum nomen mereatur: invenias quippe rarissimè in porosiorum Terrarum vesteribus Truncos Arborum integros, & à Corruptione adhuc liberos. Appositè & observationibus Historico-Naturalibus congruenter! Solutam esse Vegetabilium ita invicem superstratorum substantiam per diutinam aliquot mille Annorum moram patet ex ipsa Analyti Chymica. Destillabam per Retortam Turffam nostram Tigurinam, quæ partim prope Lacum Felinum, Kazensee, partim prope Cœnobium Rütense effoditur, & protraxi levi operâ non solum Spiritum, sed & oleum æthereum, & Salia volatilia, & crassamentum bituminosum, quod in Spīritu

ritu vini solutum Tincturam largitur sanguinei coloris, haud dubiè præstantis in Medicina efficaciæ.

In *Museo Wormiano* Lib. II. cap. 16. describitur *Lignum fossile*, quod laminatum eruitur, colore nigerrimo, quandoque subfuscō, ponderosum, fragile, exiccatum ubi fuerit, ast, cùm primum è Terra eruitur, adeò lendum & flexible, ut viminis instar in quamvis partem trahi possit, ac flecti. Fibris constat obliquis, & nodis hinc inde, planè instar radicis majoris cuiusdam Arboris. Faber quidam lignarius, in *Lignis* dijudicandis peritus, Juglandis Arboris radicem longâ Annorum serie nigredine tantâ infectam esse putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conspectæ sunt. Polituram non facile admittit, nec operi scriniario ob fragilitatem adhiberi potest. Iis in locis Islandiæ, ubi magnâ copiâ eruitur Terrâ ad duas ulnas effossâ, nullæ planè sunt Arbores, aut suisse unquam animadverii potest. Hoc *Lignum vulgò* Sorturbran-dur vocant, & latere ajunt in monte adeò prærupto, & alto, ut eò nullus nisi audacissimus penetrare valeat, qui à juventute præcipitiis fuit assuetus, effodienda quoque Terra est aliquot ulnis, antequam se prodat hoc *Lignum*. Wormii hunc Textum eum in finem allego, ut pro roboranda Hypothesi nostrâ conferre possim cum observationibus quibusdam Helveticis. In altissimo montis *Beistenberg*, *Uraniae* Ditionis, Cacumine, *Lignum* jacere dicitur exasciatum, quod ad Diluvium referunt accolæ. De hoc autem Ligno non mihi certi quidpiam constat. Ast certior, notatuque dignissima est sequens observatio. Inter altissimas *Rhaetiæ*, imò totius *Helvetiæ*, Alpes surgit velut inter *Viburna* *Cupressus*, vel stellas inter Luna minores, mons *Stella Piz da Stail*, accolis *Sexamninae vallis*, *Schams* dictus, in cuius editissimo cacumine, nec nisi venatoribus Rupicaprarum audacissimis, & scandendi peritissimis, jacet *Truncus Ligneus*, unam cum dimidiâ circiter orgyjam longus, sesquipidem circiter crassus, supernâ sui parte, quâ Tempestatum injuriis est expositus, aliquatenus corruptus, infernâ parte fermè integer. Ramorum 44 principia ad uncias aliquot extra Ligni superficiem porriguntur: *Truncum Pini montanae*, quem *Cembro* *Alpicolæ* nuncupant, putant fideles venatores *autórrati*, qui hoc ipso Anno Fratrem meum veritatis hujus rei & circumstantiarum cupidum, eodemque mecum in inquisitione Historiæ Naturalis desiderio tractum, ad sacras hasce Reliquias ducere, Julio mense, volebant, sed irrito prorsus, ob *Nivem* copiosam nimis, successu, ut re infectâ *Tigurum* redire, & alterâ quidem vice, quâ idem tentare solebat, coactus fuerit. Ut interim Lectori curioso constet altitu-do, ad quam pervenit, & quam oculis duntaxat, non pedibus,

scandere fuit datum, infero heic Observationes suas Barometricas, unà cum Calculi summa.

Pro altitudine *Anderæ*, qui Pagus est Sexamninae vallis præcipuus, Die 10. Jul. Mercurii altitudo hor. 3. p. m. 24. dig. 9. Lin. Parisin. quibus respondent in Tabulis *Mariotti* 435. hexempedæ, toises, 5. Ped. Parif. in Tabulis *Cassinianis* verò 520. o. Pro altitudine loci supra Horizontem Maris. Die 11. Jul. hor. 7. a. m. altit. Merc. 24. 8 $\frac{1}{2}$. Die 12. Jul. h. 7. a. 24. 9 $\frac{1}{2}$. & h. 1. p. 24. 10. Die 13. Jul. h. 7. a. 24. 10. Die 14. Jul. h. 11. a. 24. 11 $\frac{1}{2}$. Die 15. Jul. h. 4. a. 24. 11. summæ altitudini respondent juxta *Mariottum* 406. i. juxta *Cassinum* 479. o. Ut proin altitudo media æquata foret juxta *Mariottum* 421. o. sive 2526. pedd. Parisin. & juxta *Cassinum* 499. 3. sive 2997. pedd. pro altitudine Vallis Sexamninae supra Mare.

Die 13. Jul. In Montis *Tschieræ* eo loco, ubi nullæ amplius crescunt Arbores (notandum enim hīc *ως επαρθώ*, ad certam duntaxat altitudinem circiter 5442. pedd. crescere Arbores, nec ultra ob causas alibi expositas surgere posse) horā 11. observata Barometri altitudo 21. 7. quibus respondent juxta *Mariottum* 919. 4. seu 5518. pedd. & juxta *Cassinum* 1270. 3. seu 7623. pedd.

Eodem die horā meridianā 12. eò usque scandum fuit, ut Mercurius delapsus fuerit ad 21. 1. è contrà atmosphæra surrexerit suprà Maris Horizontem juxta *Mariottum* 1002. 4. seu 6016. pedd. juxta *Cassinum* 1411. o. seu 8466. pedd. Parisin.

Nondum verò hīc summa, quam quidem Frater attigit, altitudo. Die 15. Jul. In Monte *Sursees* dicto altitudinem habuit 20. 7. cui respondent juxta *Mariotti* Tabulas, non quidem huc usque producas, 6439. Pedd. Parif. juxta *Cassinianas* 9196. secundum Fratris computum verò 6585.

Stellæ montis cacumen, quantum ex aspectu conjectare potuit Frater, altitudinem hanc montis Sursees superat circiter 3000. pedd. foretque adeò 4000. circiter pedibus altior Truncus noster, eo loco, ubi crescere desinunt Arbores. Quis autem, obsecro, Truncum arboris, centenarios aliquot gravem & informem, nullis usibus aptum, huc detulit? Quæ curiositas homines impulit? Imò, quæ Machinæ eum sublevârunt? Est enim loci tam præceps situs, ut nullis penè humanis viribus, nullis Regum maximorum sumtibus, nullis Potentiis Mechanicis hīc, ubi nunc jacet, deponi potuerit, nihilque proin maneat, quām fatale illud, & universale quidem, quo altissimi Montes Aquis fuere cooperti, Diluvium, nisi in subsidium vocare malis ex levissimæ armaturæ Hypothesi Luidiana, foliis quibusvis & plumis leviores Ideas arborificas, quarum aliqua tantæ fue-

rit efficaciæ, ut ex minutissima atomo sese expandere potuerit in formam Arboris ingentis detruncatæ. Quis autem non videt, in levi habendam Hypothesin? Dabitur aliquando occasio illustrandi observationem hanc de Trunco extra omne dubium Diluviano rarissimam per circumstantias alias. Non quippe, si DEUS vitam concederit & vires, desistam aliis invigilare occasionibus, quibus culmen hoc editissimum à Fratre, me ipso, vel curiosis aliis conscendi possit.

F I N I S.

I N D E X

IN

HERBARIUM DILUVIANUM.

A.

- Sambucus Ramuli Cortex.* 51
- Absinthio Romano similis.* 51
- Adianthum.* 16.
- Ahovai Arboris Fructus.* 18
- Alga.* 22
- Anderæ Altitudo.* 58.
- Anguillæ Diluvianæ cauda.* 43
- Antimonii flores nigri igne producti.* 41
- Aparinæ.* 19.
- Arca quando resederit.* 12
- Argentum purum arbusculi formâ concretum.* 41.
- Arundinis Caulis.* 19
- *Vallatoria Radix.* 51.
- Astragali folia.* 51
- Avellanæ ex Terra erutæ.* 55
- Augenschieffer.* 21
- Autumnale tempus juxta nonnullos initiale Diluvii, sed falso.* 12

B.

- Baumstein.* 23
- Blumen.* 23
- Boomstenties, Bomties Achates.* 25
- Borragines Aqua congelata, in qua Foliorum æmulæ figuræ conspiciebantur.* 35

Bruck, *Lapicidina Hungarica, ejusque strata.* 56.

Buxus. 51

C.

- Capilli Veneris.* 51
- Carduo similes impressiones in Cornubus Ammonis.* 44
- Cavalocchio Liburn.* 21
- Cespites Bituminosi. vide Turfa*
- Cevettone Flor.* 21
- Chrysanthemi. Flos.* 51
- Cistites.* 49.
- Columbarum emissio.* 13. 14
- Conferva Plinii.* 51
- Cornua Ammonis ornamenti foliaceis notata.* 44
- Corocculo Venet.* 21.
- Cruces in Ligno conspicue.* 46
- Crystallinus Fluor Ericæformis.* 37
- Crystallus hexagona, in qua arbusculæ conspicuntur.* 43

D.

- Danica verba in Ligno conspicua.* 47
- Demoiselle.* 21
- Dendrachates Plinii.* 24
- Δενδρῆσις Ἀχατης.* 24
- Dendrita.* 23. &c.
- *Hypothesi Diluvianæ contrariari videtur.* 23

H 2

Den.

I N D E X

Dendrita <i>Arborea</i> & <i>Calapparia</i> ejus non sunt species. 25 — <i>Tinctura</i>, qua pingitur, dif- fert à Natura <i>Lapidis</i>. 25. 26 — — — quæ sit. 26 — igni non cedit, sed plerum- que picturas perdit. 26 — <i>Arborum saltem</i> & <i>fruticum</i> <i>ramifications</i>, nunquam folia nec semina, nec fructus repræsentat. 27 Dendritæ pictura cum <i>Ericis</i>, <i>muscis</i>, &c. affinibus Plantis non convenit. 27 Dendritarum productio juxta Kir- cherum & <i>Luidium</i>. 28 — <i>arbusculæ</i> se invicem nunquam intersecant. 29 — — — fluxui materiæ subtî- lis adscribi nequeunt. 29. 30 — — — comparantur cum <i>Ar- busculis</i> ex attritione <i>Marmo- rum politorum</i> vel <i>Lapidum fissi- lium</i> intercurrente aliquo fluido oriundis. 30. — exin <i>Origo</i> deducitur. 31 — in uno saepè diversorum colo- rum ramifications sibi superin- cumbentes comparent. 31 — <i>Arbuscularum radices</i> sunt ad commissuras <i>Lapidum</i>. 32. — Novæ comparent picturæ in singulis fissariis. 32 — <i>Diversitas</i>, ejusve <i>Ratio</i>. 33 — consideratio monstrat totam superioris Terraë Corticis in Dilu- vio destructionem. 34 — æmulæ <i>arbusculæ</i> ad parie- tes vitri, cui Errhinum ex Man- na soluta infusum. 37 — — — — — in <i>Essentia Camphoræ</i>. 37 — genesis comparatur cum Ge- nesi <i>saliūm volatilium</i>. 42. 43 Dendrites <i>Crystallinus</i>. 43 Δερδίτης λίθος Corallii Synonymon. 25 Δερδέος Φυτός πέτρη. 24 Diluvii Initium tempore verno. 11 — series Chronologica. 12. &c. E. <i>E</i>piphyllosperma <i>mineralis</i> <i>Scutel- lata Luid.</i> 50 <i>Epiphyllospermæ Plantæ</i>. 15. & pas- sim.	Equisetum, 15. 16. — <i>Majum Mensem Diluvii ini- tiale</i> monstrat. 17 F. <i>F</i>elicis & <i>Regulæ</i> <i>digiti</i>, quæ <i>Gla- ronæ Lapi</i> impressi visuntur, stalactitæ sunt ludibrium. 48 Filicula. 16 Filix. 16. 19. 20. 22. 23. 50. 51. Flores <i>Narcissi</i>, <i>Hyacinthi</i> &c. in <i>Jaspidibus</i> & <i>Achatis</i> occurren- tes, quo referendi. 49 Fragaria. 51 Fraxini <i>folia</i>. 51 Frumenti <i>spica</i>. 7. 51 Fumaria. 18 Fur e patibulo suspensus in <i>Fago</i> pi- ctus. 47. G. <i>G</i>allium <i>album vulgare</i>. 19 <i>G</i>Gramen. 18. 19. Graminis <i>spica</i>. 18 Guaperva <i>Brasilensis</i>. 22 H. <i>H</i>exagonæ figuræ regulares in vi- treis orbibus observatæ. 42 Hippurita. 17 Hordei <i>spica</i>. 8. 22 — <i>Descriptio</i>. 8 — <i>Origo à Diluvio</i>. 8 — offert conjecturæ locum cir- ca <i>Helvetos Antediluvianos</i>. 8 — <i>Diluvii initium ponit in Tem- pus vernum</i>. 11. & seqq. I. <i>J</i>aceæ <i>capitulum</i>. 51 Imboscata (<i>Pietra.</i>) 23 Jufferken. Belg. 21 Juglandis <i>folium</i>. 21 Juniperi æmule <i>Arbusculæ</i> in Tarta- ro vitriolato conspectæ. 37 Jura Mons præcipuum <i>Testaceorum</i> <i>Diluvianorum</i> habitaculum. 10 K. <i>K</i>eenen. 54 <i>Kienboomen</i>. <i>Kienbont</i>. 54 Kir-

IN HERBARIUM DILUVIANUM.

Kircheri circa Denditarum aliorum-
ve Figuratorum productionem sen-
tentia affertur & eluditur. 28

L.

Lentes Lapideæ. 50
Libella Diluviana Diluvii Ini-
tium ponit in Majum. 21
Ligna subterranea. 51
 — Notæ characteristicæ. 52
 — Origo à Diluvio. 52. 53
 — Situs. 53.
 — Profunditas, 53
 — reperiuntur in Cespitibus bi-
 tuminosis & Terra uliginosa. 53.
 54. 56.
 — — — Insulis, ubi Ar-
 bores ipsæ non proveniunt. 55
 — — — Regionibus, quibus
 minus largus supraterraneorum
 proventus. 55
 — — — Petris & saxis inclu-
 sa. 56
Lignum in Cacumine Montis Stellæ.
 57. 58.
Lilii Gallici foliorum æmula orna-
 menta in Cornubus Ammonis con-
 spicua. 44
Lithophyta. 50. 51
Lithopteris. 18. 50
Lithosmunda. 20. 50
Litho Trichomanes. 50
Luidii circa Figuratos Lapes Sen-
 tentia affertur & eluditur. 28

M.

Majus Mensis juxta Woodwar-
 dum initialis Diluvii, & fi-
 nalis. 11. 14

Monachella. 21
Musci terrestris clavati effigies in
 vitro Orbe. 40

N.

Neurophyllon. 20
Nitri Antimoniasi aqua conge-
 lata figuræ conspiciendas dat. 36

O.

Olea. 14
Onobrychis. 51

Osmunda. 20. 48
 Oxyacantha. 19

P.

Perla. 21
Phyctes Plinii. 22
Phyllitis mineralis Luid. 48
Pini & Abietis Lignum in Anglia
 subterraneum non supraterraneum.
 54. 55
Pisces. vide Plantæ.
Piscis antennis prælongis in Lapide
 fissili. 44
Piscium fata in Diluvio. 10
Plantæ & pisces Diluviani cur in
 tenuibus duntaxat stratis repe-
 riantur. 9
Plantarum Lapidibus impressarum O-
 rigo à Diluvio afferitur. 5. 7.
Pluviæ quadragesimalis initium ca-
 dit in Majum. 13
 — — — finis in Junium. 13
Polypodium. 50
Populus nigra. 17
Pyri folium. 20

Q.

Quinquefolium. 51

R.

Rana Piscis. 22
Regulus Antimonii stellatus Tri-
 chomani vel Filiti similes figuræ
 superficie exhibens. 40
Rhodites Gesneri. 43
Rubeola mineralis Luid. 19

S.

Salis Armoniaci flores argentum ar-
 busculis ornant. 39
Salium volatilium, eorumque arbori-
 formium concretionum generatio. 39
 — situs. 39
Salix. 20. 42
Saxifraga. 51
Schaeidermätz. 21
Scorpioides montanum 1B. an? 22
Secalis spica. 15
Securidaca major. 51
Serici sal volatile ejusque figura. 38
Serpillum. 51

INDEX IN HERBARIUM DILUVIANUM.

<i>Sexamninæ Vallis Rhætorum Altitudo.</i> 58 <i>Siluri Sceleton.</i> 45 <i>Pietra di Sinai.</i> 24 <i>Sophia Chirurgorum.</i> 51 <i>Sorbus Alpina.</i> 18 <i>Sorturbrandur.</i> 57 <i>Stalactitæ res varias representantes.</i> 47 <i>Stella mons.</i> 57. 58. —— <i>in eo Truncus ligneus.</i> 57. 58 —— <i>ejus altitudo.</i> 58 <i>Stellulæ in fissili Lapide Dendritis affini conspicuæ.</i> 42 <i>Sursee Montis altitudo.</i> 58 T. The American Toadfish. 22 <i>Thymus.</i> 51 <i>Tiliae folium.</i> 19 <i>Tofis impressæ Figuræ Diluvianarum numero eximendæ.</i> 48 <i>Trichomanes.</i> 15. 18. 20 <i>Trifolium.</i> 51 <i>Tritici spica.</i> 15. <i>Tschieræ Montis altitudo.</i> 58. <i>Turffæ.</i> 54	<i>Turffæ Agri Tigurini.</i> 54. 55 —— <i>destillata.</i> 56 —— <i>non in vallibus solum offenditur, sed & in summis Alpibus.</i> 54 V. Vernum Tempus Diluvii fuisse initiale probant Argumenta ex Natura de sumpta. 11 —— —— Noachi exitui destinatum. 11 <i>Veronensium & Apennina Juga Reliquiarum Diluvianarum magis sunt feracia, quam verò Lepontiorum & Rhætorum.</i> 9. 10. <i>Virunculus in Ligno Fagino.</i> 45. 46 —— <i>ejus Origo.</i> 45 <i>Vitis Folium.</i> 15 <i>Urticarum figuræ in Lixivio Cinerum hujus plantæ congelato conspicuæ.</i> 36 <i>Uvæ repræsentatio in Lixivio Cinerum clavellatorum.</i> 37 W. Wafersteine. 25

F I N I S.

HERBARII

HERBARII DILUVIANI A P P E N D I X.

Centennium est, ex quo Plantas Diluvianas inde ab Exundatione hac fatali simul & universali veluti sepultas, novâ & inauditâ forsan palingenesiæ specie resuscitavi, & Naturæ Curiosorum applausum, de quo mihi gratulor, reportavi. In Editione hac alterâ ut major Systemati meo accenderetur lux, constitui mecum Plantas sive veras, sive spurias, fossiles redigere ad Methodum Tournefortianam, ut quid ex quavis classe hæc etenus quidem repertum fuerit Orbi curioso simul & eruditio innovesceret; indigitaturus simul, quid, meo quidem judicio, pertineat ad Diluviana, quid ad Postdiluviana, quid ad dubia, quid ad Naturæ lusus? Sit itaque

C L A S S I S I.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalō, campaniformi.

- 1 APARINÆ densius foliatæ æmulum ex Silesia. *Herb. Diluv.*
 TAB. III. fig. 3. & 5. *Mus. Dil.* n. 69. Aparinæ densius ^{TAB.}
_{III. fig.} foliatae æmulum Lithophyton radiosum Luidii. *Lith. Britt.* n. 3. & 5.
 201. an Rubeola mineralis Luidii. n. 202. *Diluv.*
- 2 Gallium album vulgare *Tour.* Mollugo montana angusti fo- ^{TAB.}
 lia vel Gallium album latifolium. CB. TAB. IV. fig. 1. ^{IV. fig. 1.}
 & Volk. Siles. T. XV. f. 3. *Diluv.*
- 3 Donichte Erde oder Lett mit einem Zweiglein von dem Tithy- ^{TAB.}
 malo Cyparissia foliolis angustis. CB. Cypressen kleine Wolfsmilch. ^{fig. 3.}
 volkmann. Siles. 108. T. XII. f. 3. i. e. Terra argillacea cum
 Ramo Tithymali Cyparissiæ &c.
- 4 Gallium luteum. CB. Convenit quoque Rubiæ angustifoliæ
 spicatæ. CB. bey Volkmann. *Sil. III. T. XIII. f. 8.*

C L A S S I S I I.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalō infundibuliformi & rotato.

- 5 Folium quoddam trinervium an PLANTAGINIS TAB. II.
 fig. 8. *Dub.*

- 6 Folium

6 Folium rotundum CYCLAMINIS videtur in Lapide Öningensi. Diluv.

C L A S S I S I V.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo labiato.

7 SERPILLUM & THYMUS. Myl. Saxon. Subt. p. 40.
fig. 7. *Dubium nomen.*

C L A S S I S V.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis cruciformibus.

8 RAPA in Lignum mutata. Lang. *Hist. Lapid.* p. 73. Eximenda munero & Diluvianorum & Fossilium.

C L A S S I S V I.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis rosaceis.

9 TRIFOLY & FRAGARIÆ folia. Raj. de mutat. & interitu Orb. p. 143.

10 Lithophyllum, so mit einem grossen blatt der Opuntiæ majoris, oder grossen Indianischen feigen fast überein kommt, seu Lithophyllum Opuntiæ majoris æmulum. Volkmann. Sil. 106. T. XI. f. 1.

11 Nigella Arvensis cornuta. CB. Id. 110. T. XIII. f. 5.

12 Flosculus Stellatus. Sternblümlein auf grauem Schiefer, kommt dem blümlein einer Alsine bey. Convenit Alsines flosculo. Id. 113. T. XV. f. 7.

13 Alsines spergulæ flore seu Arenariæ. I. B. obscura vestigia in Lapide à Sole ferè calcinato, in circuitum expansa. Helwing Lith. P. II. p. 94.

C L A S S I S V I I.

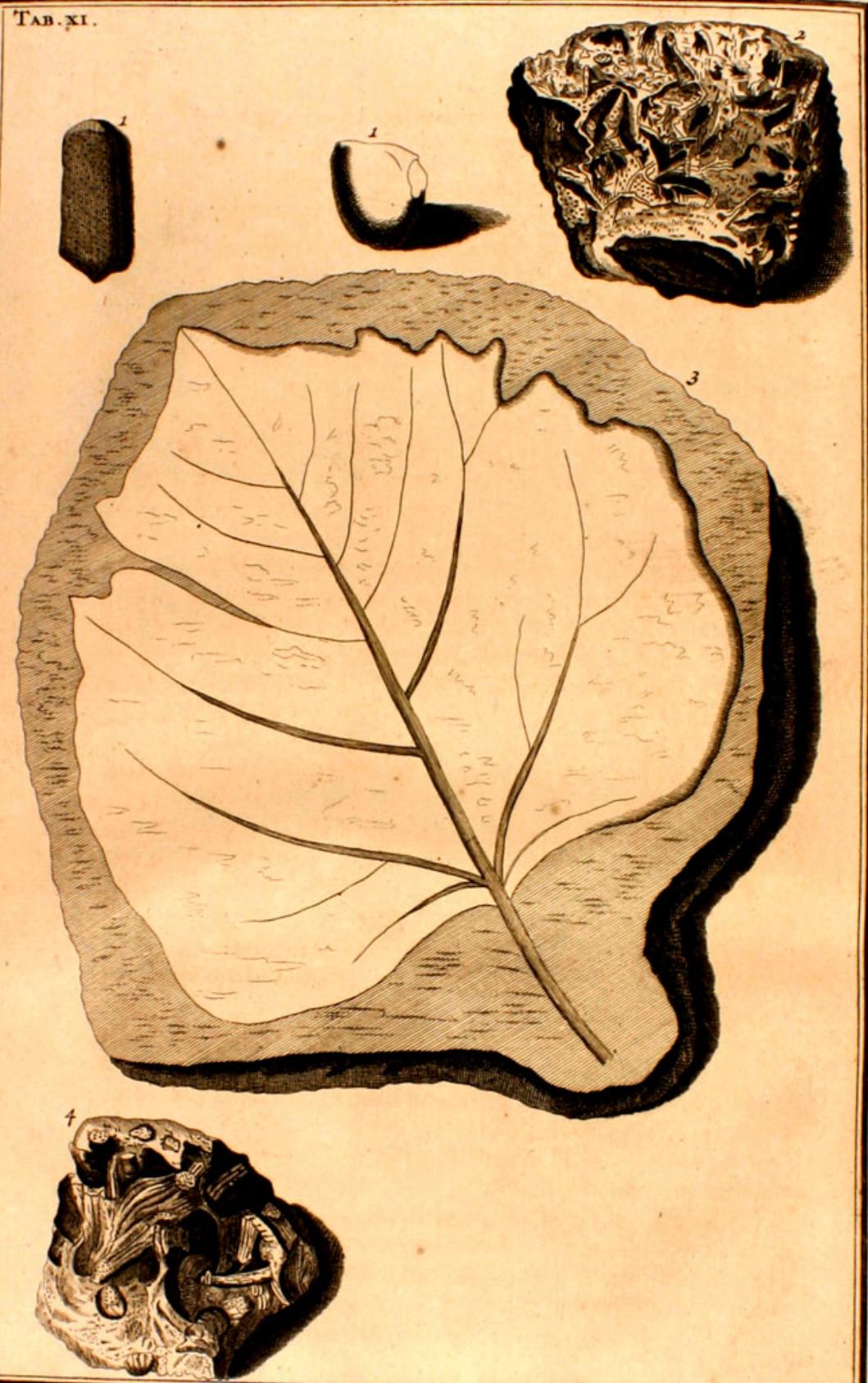
Herbæ floribus polypetalis umbelliferæ.

14 Myrrhis Sylv. Camer. Cerefolium Sylv. perenne Mor. Myrrhen Körffel, an dem die stängel und Blätter pechschwarz und glatt sind, foliis & caule nigris lœvibusque. Volkmann. Sil. 108. T. XII. f. 1.

15 Apium montanum ampliori folio. CB. auf grauem Schiefer natürlich und Schwarz marquirt. Id. T. XII. f. 4. p. 109.

16 Foeniculum vulgare. CB. seu Mille folium Aquaticum folio Fœniculi. Id. 112. T. XIV. fig. 6.

TAB. XI.

Celeb^{mo} D^r. Hermanno Boerhaave Botan. Chem. & Coll. Pract.
in Illustri Academia Lugduno-Batava Professori.

C L A S S I S. X.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis papilionaceis.

17 ONOBRYCHIS minor Viciæ foliis. CB. Luid. p. 108.
Diluv. *Kozia rut ka w Kamieniu* Pol. Helwing. Ind. Foss. Pol.

18 PISA coloris viridis in saxo fusco, *Wickenstein*. Mus. Dil. n. 120. Dub. *Ein Stein darinn Bohnen und Feldwicken*. Myl. Sax. P. I. p. 37. f. 2. 3. *Braunrothes Gestein darinn Früchte wie Bohnen, Erbsen, und Wicken*, i. e. Pisolithus, die äußerliche Schale ist Grasgrün, die Membrana über dem Kern weiß, dieser aber ein weißer Kies. Volkm. Siles. 129. T. XXII. f. 5. *Brauner leberfarbener Stein, in welchem Zimmetfarbene Steinlein, so theils länglicht in Größe und Gestalt der Pinolen, theils rund in Gestalt kleiner Wicken liegen*. Pisolithus, Pis partim oblongis, partim rotundis. *An statt des Kernes ist ein heller Crystall Fluss*. Volkm. 131. T. XXIII. f. 6. 7. 8. *Leberfarbene, und sehr harte Handsteine, in welchem Saamen stecken den Türkischen oder gemeinen Bohnen gleich*. lit. a. *andere den kleinen weißen rundlichen und ovalen*. bb. *Grüne Erbsen den natürlichen ganz gleich*. cc. *Andere denen Feldwicken und Linsen nicht unähnlich*. dd. *nebst einem Eindruck einer Mandel*. ee. Id. T. XXIII. f. 9. 10. Pis majora Matth & Fuchs. rufa, *große rothe Erbsen*. Id. 134. T. XXIV. f. 13.

19 SCORPIOIDES montanum IB. TAB. V. fig. 6. Mus. TAB. V.
Dil. n. 8. Diluv. fig. 6.

20 Phaseolus, *in einem gelben versteinten Lett, ist dem Phascolo Peregrino magno coloris Castanei lœvi, cum magno hilo Chabr. in allem ganz gleich, auch der Hilus tieff eingekäbellet, und mit dem Cortice einerley Couleur*; i. e. Phaseolus peregrinus magnus &c. in marga lutea. *Der innwendige Kern hat seine natürlich weiße farb, Nucleus interior albus est*. Volkmann. Siles. 130. T. XXIII. f. 2.

21 *Eine Frucht dem Phaseolo Ägyptiaco colore rufescente ähnlich aa; nebst einer unbekanten Plätschichten Frucht* bb. *welche gleichfalls eine species Phaseoli scheinet in Braun rothem Gestein*. Id. 133. T. XXIII. f. 12.

22 *Siehet wie der Phaseolus Peregrinus hortensi affinis fructu tumidiore minore niveo*. CB. Id. 134. T. XXIV. f. 11.

23 Phasole, *die dem Phascolo Brasiliiano rubro gleichet*. Id. 134. T. XXIV. f. 17.

24 Siliquastrum Phaseolatum, seu ad PHASEOLI valvulum TAB. XI. fig. 1. quodammodo accedens. Mort. Northampton. Tab. X. fig. 28. p. 245. Luid. n. 1440. Act. Philos. n. 200. fig. 1. Diluv.

luc. Sed an Phaseoli sit siliqua, vel etiam vegetabilis Prosapiæ, de eo adhuc dubito. Idem judicium esto de sequentibus. In *Lexico Diluviano* reperias inter piscium partes.

25 Siliquastrum latiusculum, seu LUPINI valvulo æmulum. Luid. n. 1448. *A Bone of the Shape of a Lupine Shell.* Mort. l. c. *Act. Phil.* n. 200. fig. 2.

26 Siliquastrum minimum vibratum. Luid. n. 1466. *The Smallest of all the strait Siliquastra-Kind.* Mort. l. c.

27 Siliquastro congener Ricinus, seu Siliquastrum minus instar seminis Phaseoli. *Act. Philos.* n. 200. fig. 5. Luid. n. 1499. *A species of the size and shape, of a Kidney-Bean.* Mort. p. 246.

28 Siliquastrum minus gibbosum. Luid. n. 1467. Mort. l. c.

29 Siliquastrum tortile gibbosum minutis punctulis conspersum, seu Siliquastrum marmoreum, *Punctularia tortilis* dictum. *Act. Londin.* n. 200. fig. 4. Luid. n. 1482. Morton. l. c.

30 Siliquastrum minus triangulum. Luid. n. 1488. Mort. l. c.

31 Siliquastrum phaseolatum angustissimum. Luid. n. 1443.

32 Siliquastrum tenuc longiusculum in dorso ad cylindrum vergens. Luid. n. 1444.

33 Siliquastrum Pisi siliquam referens subviride, vibrato margine insignitum. *Act. Phil.* n. 200. Luid. n. 1445. Idem coloris anthracini. n. 1446.

34 Siliquastrum omnium quotquot vidimus maximum, duas uncias, si quadrantem excipias, longitudine, latitudine unam complectens, coloris nigri radice spoliatum. Luid. n. 1449. fig.

35 Siliquastra marmorea, vel lævissimè expolita, coloris alias fusci aut hepatici, alias è luteolo subviridis, variæ magnitudinis. Luid. n. 1451.

36 Siliquastra radice sulculis transversis leviter exarata. Luid. n. 1452.

37 Lupinati specimen minus coloris e cinereo subfuscari, perpendiculari margine, argutè admodum rugosâ. Luid. n. 1456.

38 Saamen von dem Lupino sylvestri flore luteo CB. Volkmann. *Siles.* 135. T. XXIV. f. 21.

39 Siliquastrum minus gibbosum, subtenue, seu vulgari simile, arcuatum angustius. Luid. n. 1467.

40 Siliquastrum gibbosum ex albido rufescens fabuletorum radice insigni donatum. Luid. n. 1473.

41 Siliquastrum Silo condictum, seu recurvirostrum gibbosum, strigâ quadam à dorso ad mucronem procurrente. Luid. n. 1476.

- 42 Siliquastrum gibbosum tortile. Luid. n. 1480.
 43 Siliquastrum *Portellaria* dictum, sive gibbosum marmoreum.
Act. Philos. n. 200 fig. 4. Luid. n. 1481.
 44 Siliquastrum tortilis gibbosum varietas, ad triangulare minus
 accedens, ob extremum alterum quasi obliquè resectum *Limula-*
raria dicta. Luid. n. 1487.
 45 Siliquastrum minus triangulum seu minus Conchæ ad instar
 rostellatum. *Act. Phil.* n. 200. fig. 3. Luid. n. 1488.
 46 Ricino accedens Siliquastrum umbonatum seu scutulatum
 minimis adnumerandum. Luid. n. 1497. fig.
 47 Siliquastrum umbonatum longiusculum. Luid. n. 1498. fig.
 48 Siliquastrum asellarium seu minimum, Asello infecto non-
 nihil simile. Luid. n. 1499.
 49 Siliquastrum minimum punctulatum, Arquatula dictum.
 Luid. n. 1500. fig.
 50 Siliquastrum Bufonitam orbiculatum minorem referens.
 Luid. n. 1501.
 51 Siliquastrum minimum orbiculatum marmoreum, minu-
 tissimis punctulis conspersum. Luid. n. 1502.
 52 Siliquastrum litorale venosum, (venulis nimirum à litore
 dorsali undequaque insculptum) seu Limaculum corrugosum.
 Luid. n. 1503. fig.
 53 Siliquastrum venosum radiolare, nodolorum serie in dorso
 insignitum, seu siliquastrum à radioli textorii similitudine, *Ra-*
dius nodosus dictum. Luid. n. 1505.
 54 SECURIDACA major. Myl. *Saxon. Subt. Fig. 11.*
 55 Lapis niger laevis, *Fabæ* parvæ persimilis. Helwing. *Lith. Ang.*
 38. Forfan ad Silices.
 56 Fabæ Siliqua minimè vesca, veræ tamen formâ persimilis,
 turgentibus intus granulis prægnans. Calc. Mus. 411 Pol.
Stræc bobowy Kamienny. Helw. Ind. Foss. Pol.
 57 Siehet einer zusammen gequetschten grossen Feige, oder Fa-
 bæ Indicæ Arborecenti, ex Guinea latissimæ fere quadratæ Clus.
 gleich, oder der Fabæ arborecenti seu phaseolo plano longo nigro.
 Volk. *Siles. 137. T. XXIV. f. 23.*

C L A S S I S XI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis anomalis.

- 58 FUMARIA. Myl. *Sax. p. 30.* potius Lithopteris fæmina
 Trichomanis pinnulis longioribus. Luid. *Lith. n. 186.* vel *Fi-*
lix ramosa. Myl. *fig. 8. v. TAB. II. fig. 7.* Diluv. *Schiefer mit*^{TAB. II.} *fr. 1.*

der Fumaria officinarum. Volkmann. *Siles.* 111. *T. XIV.* f. 2.

59 Siehet wie semen Momordicæ seu Balsaminæ fæminæ, wann er noch in der rothen Schalen oder häutlein steckt, dum adhuc membrana rufescente vestitur. Id. 134. *T. XXIV.* f. 12.

C L A S S I S X I I.

Herbæ & Suffrutices floribus flosculosis.

60 JACEÆ cujusdam aut Centaurii majoris capitulum. Luid.

Lith. p. 108.

61 Eine Blum von der Jacea nigra Pratensi latifolia. CB. kommt auch der Jaceæ montanæ candidissimæ CB. oder Jaceæ montanæ hirsuto capite bey. Clus. Pan. Volkman. *Sil.* 113. *T. XV.* f. 6.

C L A S S I S X I V.

Herbæ & Suffrutices floribus radiatis.

TAB. XI.
fig. 3. 62 TESSILAGINIS folium in Lapide Fissili Oeningensi. *Mus.* *Dil.* n. 248. b. *Diluv.*

63 CHRYSANTHEMI nescio cujus flos petalis bifidis. Luid. *Lith.* p. 109.

64 Radiatula, an flos cujusdam Chrysanthemi. Luid. *in Transact.* *Phil.* n. 337. p. 95. *Tab. I. fig. 4.*

65 Eine Blum auf einem dunkelgrauen Schiefer, so dem Buboni luteo seu Asteri montano luteo folio salicis glabro CB. am allerähnlichsten ist. Flos Asteri montano &c. similis in Fissili fusco. Volkmann *Sil.* 113. *T. XIII.* f. 9.

66 Auf einem Pomeranzenfarben Schiefer Aster angustifolius, Aster Pyrenaicus præcox flore cœruleo forte. *H. R. Par.* *Tour.* Id. p. 113. *T. XV.* f. 5.

C L A S S I S X V.

Herbæ & Suffrutices floribus apetalis seu stamineis.

TAB. I.
fig. 1. 67 HORDEI spica Diluviana Lapii fissili Glaronensi impressa. *Mus.* *Dil.* n. 1. v. TAB. I. fig. 1. *Diluv.*

TAB. V.
fig. 4. 68 Eine unreife Gerstenähre. Myl. *Sax.* p. 15. v. TAB. V. fig. 4. *Diluv.*

69 Spica SECALINA. Luid. *Lith.* p. 108. Pol. *Klos zytny w Kamieniu.* Helw. Ind. Fossil. Polon.

70 Culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in puteis Mutinensibus repertus. Ramazzini, *Font. Mutin. orig.*

71 Spica TRITICI in fissili Mansfeldico. Buttn. Rüd. Diluv. p. 203. Diluv. Spicæ Frumenti in Schwarzem Kupferschiefer von Franckenberg. Myl. Mus. n. 887. Schiefer, mit einer und dreyfachen Kornähren Id. n. 905. 906. Spicæ Frumenti Metallares ex Fodinis Franckenbergensibus Hassiæ. M. D. n. 248. b. Metalliche Frucht Aehren von Franckenberg. Wolfart. Hist. Nat. Hass. 35. T. 5. n. 3. 6.

72 GRAMEN quoddam frequenter geniculatum foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis ac trifurcatis in Lapi de fissili Oeningensi. TAB. III. fig. 4. Mus. Dil. n. 40. Descriptione adde, quod exactius intuenti hanc Plantam, mihi videtur hoc qualecunque Gramen immaturum, ut folia nondum vaginis plene evoluta bifurcatorum speciem mentiantur.

73 ALGÆ vel GRAMINIS folia in lapide Fissili Oeningensi. Mus. Dil. n. 42. Diluv. Brauner Lett von der Alaun Gruben bey Joachims thal in Böhmen mit Gras. i. e. Gramen in Argilla fusca ex Fodinis Aluminis vallis Joachimicæ in Bohemia. Myl. Mus. n. 762.

74 Alga marina Lapi impressa ad Littora Maris Balthici, ubi Alga marina Lob. vel Fucus marinus alter. Dod. alias Alga angustifolia vitriariorum C.B. copiosissimè fluctuans ejicitur. M.D. n. 248. D. In Lapide duro ductibus inordinatis albo colore conspicua. Helw. Lith. P. II. p. 94. T. II. f. 1.

75 Graminis Panicei spica. Luid. Lith. p. 108. qua cum contuli spicam, si non Julius & populi nigræ. C.B. v. TAB. II. fig. 5. Diluv. Trawne liscie w Kamienach Wyrasone. Pol. Helw. f. 5. Ind. Foss. Polon.

76 Graminis videtur, & Avenacei quidem, species, Lapis fissilis impressionibus frugum elegantissimè notatus. Schieferstein mit Frucht Aehren aus dem Kleinen Schmalkalder Thal oder Grund. Wolfart. H.N. Hass. 35. T.V. f. 3.

77 Grauer Schiefer cum Spica Graminis Alopecurini, II. Tab. vel potius Graminis Canini, III. Tab. Aus einer Koblgruben zu Breitenhau. Volkm. Sil. T. IV. f. 8.

78 Silex durissimus cœrulascens, in cuius utroque superficie Gramen tenuissimum ex uno Radicis principio in circuitu expansum foliolis ex utraque parte geniculati culmi copiosè prodeuntibus, & in extremitatibus velut in spicam collectis, aliis quidem extantibus & manifestis, aliis ferè detritis. Helwing. Lith. P. II. p. 94. Tab. II.

79 Ignota Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium. Luid. n. 184. v. TAB. IV. fig. 1. Lithophyton sinuatum facie A-IV. TAB. IV. fig. 1.

HERBARII DILUVIANI

RUNDINEA sive striatula Carbonaria. n. 199. Caulis cuiusdam Plantæ mineralis. n. 200. Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium dicta. Luid. Mus. Diluv. n. 10. Planta stellata quædam Diluviana cum Neurophyllo in atri coloris saxo margaceo. Mus. Dil. n. 13. v. TAB IV. fig. 1. Striatula Carbonaria & varia foliorum fragmenta ex Anglia. Mus. Dil. n. 20. Neurophyllon Carbonarium tum impressum, tum integrum compressum. n. 23. Neurophyllon in Lapide fissili Oeningensi. n. 41. Neurophyllon Carbonarium seu striatula tenuior in saxo nigro Silesiaco. n. 49. Neurophyllon seu striatula Carbonaria Anglicæ. n. 51. Neurophyllon aliud picei levoris & splendoris ex Germania. n. 52. Lapis griseus Melanogrammos cum Neurophyllo seu striatula ex Anglia. n. 54. Neurophyllon seu striatula referens Gramen pictum striatum in Saxo Cretaceo Oeningensi. n. 57. Caulis Plantæ cuiusdam in Lapide Oeningensi. n. 61. ARUNDINIS aliusve Plantæ caulis solidus metalliformis prope Bononiæ erutus. n. 67. v. TAB. III. fig. 2. conferendus cum Fœniculi caulis lapidosis. Calc. Mus. 411. Striatula Carbonaria ex fodina Lithanthracum Planitzensi. Mus. Dil. n. 116. Arundinis folia & Filicula quædam ex eodem loco. n. 119. Striatula & caules cum foliis stellaris cuiusdam plantæ ex eodem loco. n. 121. Neurophylla in Lapide Mænabensi margaceo. n. 246. Comparat vegetabile hocce Myl. Sax. p. 30. Ligno Aloes & Arundini, confidentius ego Arundini; confirmant me observationes in Turffifodinis Rütenibus factæ, ubi offendi talismodi Arundinea folia adhuc mollia, quorum eminentia transversa in fissilibus quoque seu fossilibus obvia finis est vaginæ caulem obvolventis, & initium folii ipsius: *Brauner Letten aus dem Joachims Thal mit Kannenkraut.* Myl. Mus. n. 801. *Sehr breiter und gestreifter glatt und Schwarzer schilff, kommt mit seinen streiffen gleichen, oder gelenken dem Arundini Saccharinæ, Zuckerrohr ziemlich bey, oder, ob es eine Art von dem als Ebenholz ganz schwarzen gestreift und glatten Rohr ist, das sonst in der Provinz Quantung häufig wächst.* Volk. Siles. 101. Tab XIII. f. 7. *Eine besondere Art von einem breiten und gestreiften Rohr auf grauem Schiefer in den Kohlgruben zu weissstein.* Id. 332. T. IV. f. 3.

80 Arundinis vallotoriæ radix. Luid. p. 180.

81 Arundo Indica in Lapidem versa Corallii fere Naturâ similis Calamites, à Calamo. Gesn. Fig. Lap. 115. Ινδικὸς καλαμὸς αἴπολειθοῦ. Theophr. de Lap. Ad Columellos non ineptè refert Helwing. Lith. P. II. 114.

TAB. I. 82 EQUISETUM Diluvianum in saxo cinereo nigricante mar-

gaceo,

gaceo, ex Anglia. Mus. Dil. n. 22. *Diluv.* Ad *Squamata Schen-*
mata refert Luid. p. 110.

83 Equisetum adhuc terrellum in densam foliorum spicam
congestum, vel spica Plantæ alicujus haec tenus ignota ex Anglia.
Mus. Dil. n. 25. Conf. Ahovai Myl. *Sax.* p. 30. *Diluv.*

84 Equisetum & Filix in Lapide Anglicus. TAB. I. fig. 5. ^{TAB. I.}
Mus. Dil. n. 53. Conf. Equisetum majus. Myl. *Sax.* p. 30. fig. 3.
& 5. ad p. 16. *Diluv.*

85 *Grauer Krauterschiefer mit dem Equiseto palustri longio-*
ribus setis. CB. Volk. *Sil.* 333. T. XIV. f. 7.

86 Equisetum palustre brevioribus setis polyspermon CB. vel
Equisetum minimum seu Cauda equina minima Myl. *Sax.* p. 30.
fig. 12. ad pag. 19. v. TAB. I. fig. 3. *Diluv.* Siehet auch der ^{TAB. I.}
Spergulae Rovill. Alsines spec. dictæ majoris CB. nicht ungleich
Volk. *Sil.* 112. T. XIV. f. 7.

87 Equisetum in lapide fissili cinereo fusco. Musei Tigurini. ^{TAB. III.}
TAB. II. fig. 1. *Diluv.*

88 Equisetum foetidum sub Aqua repens petrificatum. *Stei-*
nern Kasserschaftheu oder Katzenwadel. Lang. Hist. Lapid. p. 53.
TAB. XIII. pertinet ad petrificata Post-Diluviana. Conf. Mort.
North. p. 150. Plot. Staffords. 190.

89 Hippurites. *Or a stone with the impressed image or signatu-*
re of the Equisetum, or Horse-Tail. Grew. *Mus.* 268.

90 Herniaria cum Cauliculis, foliolis & vasculis seminalibus,
in faxo, singulis quasi virentibus & eminentibus. Helwing. *Lith.*
Ang. p. 40. *Tab. I. fig. 21.*

91 Rhabarbarum lapideum hoc nomen non nisi colore Rha-
barbari meret, & structurâ plurimum à Radice illa Sinensi dif-
fert. Besl *Mus.* 103. T. XXXVI.

92 *Ganz weiße Saamen in grauen Gestein, den Hirsekörneren*
nicht ungleich. Volk. *Siles.* 133. T. XXIII. f. 11. *Milium vul-*
gare, Milium album, Weiße Hirsenkörner, aus und innwendig
weiß. Id. 134. T. XXIV. f. 16.

C L A S S I S X V I.

Herbæ & Suffrutices, qui floribus carent, & semine
donantur.

93 M. D. n. 12. FILICIS Species in faxo fissili margaceo ni-
gro Manebacensi TAB. I. fig. 8. 10. *Dryopteris nigra* Luid. Lith. ^{TAB. I.}
p. 108. *Diluv.* Porosa Fronde di Felai. Imp. 577. *Paproc w Ka-*
mieniu Pol. Helw. Ind. Foss. Pol.

- 94 M. D. n. 15. *Filix quædam Diluviana ex Fodinis Cum-briæ. Diluv.*
- 95 M. D. n. 16. *Filicis species Diluviana ex Anglia. conf.*
- TAB. III. fig. 7.
- 96 M. D. n. 44. In eodem Lapide cinereo Silesiaco duplex Planta Diluviana, una *Filix* videtur, alia *Filicula*. TAB. I. fig. 9.
- TAB. I. fig. 9. Cum priori confer *Trichomanes minerale longifolium*, s. *Litho-trichomanes longioribus foliis integris donatum*. Luid. n. 197.
- TAB. I. fig. 10. 97 M. D. n. 45. *Filicis folia in Lapide Manebacensi*. TAB. I. fig. 10. *Diluv.*
- TAB. V. fig. 5. 98 M. D. n. 47. *Filicis species in saxo Faringdonensi An-gliæ*. TAB. V. fig. 5. Conf. Pluken. Amalh. Botan. Tab. 406. fig. 3. *Diluv.*
- TAB. III. fig. 7. 99 M. D. n. 48. *Filicis species pinnulis denso ordine Costæ adnatis in Lapide nigro Silesiaco*. TAB. III. fig. 7. conf. *Filix. Myl. Sax. p. 30. fig. 6. ad. p. 19.* & *Filix non ramosa major pinnulis longis angustis profunde dentatis, supremâ pinnâ longius mucronatâ*. Pluk. Amalh. p. 93. Tab. 403. *Diluv. Filicula petræa pinnulis longis angustis dentatis*. Volk. Siles. T. XIII. f. 3.
- 100 *Filix ramosa mas, pinnulis obtusis mucronatis. Cross Farrenkraut männlein mit unterkeiffen Blätteren, auf weisslichem Sandstein*. Volk. Sil. 106. T. XI. f. 2. 3.
- 101 *Leberfarber schiefer mit der Silice querna CB. Eichfarren, Klein steinfarrenkraut weiblein*. Id. 108. T. XII. f. 2.
- 102 *Filicula petræa IV. Tab. foliis non serratis, an dem die Blätter ganz, und gar nicht zerkerfft: kommt auch mit der Filice saxatili non ramosa, nigris maculis punctata CB. über ein auf Schwarzgrauem Schiefer*, Id. 109. T. XIII. f. 1.
- 103 *Filicula petræa fæmina*. III. Tab. Id. 110. T. XIII. f. 2.
- 104 *Filicis Ramulus in Lapide fissili calcario albo*. Helwing. Lith. P. II. p. 94.
- 105 M. D. n. 50. 58. *Osmunda vel Filix ex North. Bierly Lancastrensis Agri, & ex Fodinis Flintensibus in Cambro Bri-tannia*. TAB. IV. fig. 6. conf. fig. 3. TAB. cit. & fig. 2. ac 4. TAB. IV. fig. 3. & 6. Plukenet. Almag. Tab. 402. Diluv. *Schiefer mit Blätteren von der Filice non dentata florida*. CB. Volk. Sil. 111. Tab. XIV. f. 1. *Folia Osmundæ vel Filicis alias*. Id. 112. T. XV. f. 2.
- TAB. I. fig. 5. 106 M. D. n. 53. *Equisetum & Filix in Lapide Anglico*. TAB. I. fig. 5. *Diluv.*
- TAB. II. fig. 3. 107 *Filix mas folio dentato*. CB. in Lapide fissili, Musei Ci-vici Tigurini. TAB. II. fig. 3. *Diluv.*
- 108 *Filicis species foliis longis duodecies pinnatis seu conjugatis*

- 111 tis impari claudente extremum scapum. TAB. V. fig. 9. Diluv. <sup>TAB. V.
fig. 9.</sup>
- 112 Filix quædam pinnulis valde tenuibus. Hain. fol. 26. fig. 3. <sup>TAB. V.
fig. 9.</sup>
- 113 Filix fæmina major. Myl. Sax. p. 30. Diluv.
- 114 Filix quædam ramosa foliis denticulatis vel leguminosa. TAB. IV. fig. 5. Diluv. <sup>TAB. IV.
fig. 5.</sup>
- 115 Ramulus truncatus Filicis folia referens, massæ lapideæ albæ inclusus. Helwing. Lith. Ang. 41. Tab. II. fig. 5.
- 116 Lapis scissili ferè similes filicem & alias herbas petrefactas exhibens. Stein dem Schiefer etwas ähnlich, worinnen Farnkraut, und andere kräuter, so zu stein geworden zusehen. Spen. Mus. 92.
- 117 Lapis partim scissili, partim Lithomargæ similis, Herbarum sylvestrium Filicis Polypodii & aliarum folia petrificata exhibens. Stein zum Theil dem Schiefer, zum theil dem Steinmarg ähnlich, worinnen petrificierte Waldkräuter, als Farrn, Engelsfüß, und dergleichen enthalten. 1.c.
- 118 M. D. n. 24. TRICHOMANES minerale ex Anglia. TAB. IV. fig. 4. Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. Luid. n. 191. Diluv. Ein Schwarz und grau, bey uns sonst unbekantes gewächs. Volk. Sil. 112. T. XV. f. 1. ^{TAB. IV. fig. 4.}
- 119 M. D. n. 56. Planta epiphylospelta Trichomani similis in Lapide nigro Ilmenaviensi. TAB. I. fig. 6. conf. cum Filice mari non ramoso simili pinnulis obtusius mucronatis. Luid. n. 184. & Minera Ferri exprimente Filicem marem. Wolfart. Vale Hanov. §. 10. Diluv.
- 120 M. D. n. 66. Trichomanes seu Polytrichum officinarum C B. & caules Arundinis è Fodinis Faringdonensisibus Angliæ. TAB. III. fig. 1. Diluv. ^{TAB. III. fig. 1.}
- 121 M. D. n. 123. Trichomanes in margine subfuscæ ex Commodavia Silesiæ. Diluv. ^{TAB. III. fig. 1.}
- 122 Trichomanes minus & tenerius C B. siehet auch dem Adiantho albo tenui folio Rutæ Murariæ accedenti nicht ungleich. Volk. Sil. 112. T. XV. f. 1.
- 123 M. D. n. 248. b³. FILICULA fontana major, s. Adianthum album Filicis folio. CB. in margine cinerea ex Fodinis Lithantracum ad pagum Altwasser, duobus à Suidnico milliaribus in Silesia. TAB. I. fig. 7. conf. non tantum Adianthum album Filicis folio. IB. Sed & Filix faxatilis caule tenui fragili. Raji. Filicula montana folio vario. Tour. seu Adianthum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens. IB. Adianthum foliis minutim in oblongum scissis pediculo viridi. CB. Confer Myl. Sax. p. 39. fig. 5. ad p. 26. Marum Majoranam & Dictamnum Creticam. Memorat & Luidius p. 108. Adianthum album, s. Rutam

tam murariam Schisto Carbonario impressam. *Diluv.* Filicula petræa fæmina Tab: in marga cinerea colore picta nigro, *von Gablau*, $\frac{1}{2}$. meil von Landshut. Kisn. Mus. n. 8. de quo Loco natali v. Volkmann. *Siles.* p. 108. qui p. 109. *T. XIII.* f. 5. sicut Filiculam petræam seu saxatilem *IV. Tab.* foliis serratis, & Filiculam fontanam folio vario. Id. p. 112. *T. XIV.* f. 5.

121 M. D. n. 3. Filicula alia Diluvialis *vom Schwartzwald in Schlesien.* *Diluv.*

122 M. D. n. 117. Filicula ex Fodina Lithantracum Planitzensi. *Diluv.*

123 M. D. n. 118. Filicula quædam & stellaris cujusdam Plantæ folia ex eodem loco. *Diluv.*

124 M. D. n. 131. Filicula ex montibus Giganteis Silesiae. *Diluv.*

125 M. D. n. 239. Filicula eadem cum n. 3. *von Rablau in Schlesien.* *Diluv.*

126 M. D. n. 240. Filicula quædam & Neurophylla in marga fissili Planitzensi Silesiae. *Diluv.*

^{TAB.}
_{X. fig. 3.} 127 M. D. n. 17. OSMUNDÆ species Diluviana ex Anglia. TAB. X. fig. 3. Phyllitis mineralis Luidii. n. 190. *Tab. V. fig.* Phyllitis trifolia in *Trans. Phil.* n. 337. p. 95. *Tab. I. Fig. 5. Diluv.*

128 M. D. n. 18. Osmundæ præcedentis videtur extremitas ex Anglia. *Diluv.*

129 M. D. n. 21. Osmunda alia Diluviana ex Anglia. *Tab. IV. fig. 3. 4.* Lithosmunda minor s. Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis, Luid. n. 189. Conf. Osmunda Regalis, an Filix florida. Parkins. *Tour.* Filix ramosa non dentata florida. C B. Filix floribus insignis IB. ut & Pluken. Almag. *Tab. 402. fig. 2. 4.* *Diluv.*

^{TAB.}
_{II. fig. 2.} 130 M. D. n. 62. Plantæ leguminosæ vel Filicinæ cujusdam costa extrema foliosa in Lapide Oningensi. TAB. II. fig. 2. Conf. Filix florida sive Lithosmunda. Luid. n. 188. *Diluv.*

^{TAB.}
_{I. fig. 4.} 131 M. D. n. 46. Planta Diluviana epiphyllospermos in saxo dimidiato convexo-plano in profunditate ingenti reperta in Fodinis Ferri prope Newcastle Northumbriae. TAB. I. fig. 4. Lapis Mineræ Ferri Pilæformi similis in cuius meditullio unum vel plura Filicis folia repræsentantur Anglis fossoribus *Catbead, Catscamp.* Thoresby in *Transact. Phil.* n. 277. p. 1071. *Catshead.* Raji. *Topog. obs.* 311. *Diluv.*

132 Epiphyllosperma mineralis scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. n. 180. *Diluv.*

133 Lichen petræus latifolius petrificatus, seu Hepatica fontana. C B. Steinenes Leberkraut. Lang. Hist. Lap. p. 53. Tab. XIII. Postdiluv.

134 A stone with the exact Signature of a stem of Polypody, with the Leaves Grew. Mus. 268. Polypodium minerale Luid. Caprotka Kamienna. Helwing. Ind. Foss. Pol.

Not: Omnis generis Plantæ Lapidibus impressæ propter Filicium Frequentiam Fosforibus Carbonariis Anglis vocantur *Carreg-Redynog*. i. e. Fernstone. Luid. in Trans. Phil. n. 337. p. 94.

C L A S S I S X V I I .

*Herbæ & Suffrutices, quarum flores & fructus consipi-
cui desiderantur.*

135 M. D. n. 248. o. Tartarus lapideus ex pluribus MUSCIS tartarum penetrantibus variegatus prope Florentiam videtur. Postdiluv. Muscus lapideus. Pol. Mech Kamienny. Helwing. Ind. Foss. Pol.

136 M. D. n. 248. q.s. Lapis Calcarius Fissilis Dendrites ad-
instar Musci squamosi ad superficiem insignitus prope Florentiam.
Videtur Postdiluv.

137 Muscus squamosus niger in margine cinerea von Altwasser.
M. D. n. 248. a. 4. Pinus montana sylvestris. Kisn. Mus. n. 26.

138 Muscus vulgatissimus petrificatus. Steinenes gemeines moos.
Lang. Hist. p. 53. Tab. XIII. & Muscus Filicinus petrificatus.
Steines Fahrnkraut moos. Ejusd. Sunt Postdiluv.

139 M. D. n. 198. FUNGUS Lapideus marinus pyxidatus.
Columnæ de Glosopetr. Fungites Plotii Staffordshire. Tab. XII.
Fig. 3. 4. v. Icon. in Querel. Pis. p. 33. Tab. V. Tit. Caryo-
phyllus marinus fossilis. Ex Agro Bononiensi. Diluv. Ramulus
Corallii rubri cum Caryophyllo marino minore. Volk. Sil. 126.
T. XXI. f. 11. Columellus major turbinatus subtilissime in longi-
tudinem striatus, & in extremitate latius expansa striatus; Ca-
ryophyllus marinus maximus. Sehr grosse graue Seemutter nägel
Id. 336. T. V. f. 10.

140 Eine andere Art von einem Caryophyllo marino, an
denen etliche Striae bis an das unterste Theil lauffen. Volk. Sil.
123. Tab. XX. f. 4.

141 M. D. n. 199. Alius ejusdem generis Cornu adinstar re-
curvus. Bononiensis. Diluv.

142 M. D. n. 200. Idem ex montibus Quersurtensibus.
Diluv.

- 143 M. D. n. 201. Idem ex monte Randio lapideus. *Diluv.*
 144 M. D. n. 202. Idem in Lapide calcario Gothlandico
 fluoreus. *Diluv.*
- 145 M. D. n. 203. Idem ex sabuleto Teuttenſi Hassia exi-
 guus. *Diluv.*
- 146 M. D. n. 204. Idem ex Fodina Weiffenſteinensi Hassia.
Diluv.
- 147 M. D. n. 205. Idem prope Massel Silesia. *Diluv.*
- 148 M. D. n. 206. Idem ex Agro Basileensi. *Diluv.*
- 149 M. D. n. 209. Fungus Lapideus Silesiacus Maslensis. *Dil.*
The Champignon or Toadſtool. Trans. Phil. n. 314. Pol. *Grzybia-*
fly Kamienn. Helwing. Ind. Foss. Polonic.
- 150 *Tartofale* impetrite. *Mosc. Mus.* 175.
- 151 Fungus pileatus. Bajer. *Or.* 46. *T. I. f.* 32. Fungus la-
 pideus. Pol. *Grzyb Kamienny.* Helw. Ind. Foss. Pol.
- 152 M. D. n. 245. Columelli varii striati ex montibus are-
 nosis Querfurtensibus. *Diluv.* Columellus. Pol. *Slupick.* Helwing.
 Ind. Foss.
- 153 Columellus majusculus arcuatus, triuncialis longitudinis,
 & crassitiei pollicaris, per superficiem striatus in basi paulum
 excavatus, stellatus ſæpe. Helwing. *Lith. P. II.* 105.
- 154 Alcyonium majoris moduli, longitudine quinunciali
 inflexum; in distantia cujusque Unciae fasciis crebris cinctum,
 striis per longitudinem (exaratum atque ita incurvatum & in-
 tortum, ut extremitates a ſe invicem vix latitudine duorum di-
 gitorum diſtent, in basi profunde excavatum. *Id. l. c.*
- 155 Alcyonium fimbriatum in cuius basi ſtella à centro in-
 internalum partium initium sumens, ad externalas partes fimbriæ
 instar expanditur, ut Caryophylli cujusdam ſe explicantis fi-
 guram mentiatur, cui Icon Bajeriani Alcyonii *Tab. I. n.* 33.
Oryct. Noric. quam proximè accedit. Helw. *l. c. Tab. III.*
f. 4.
- 156 Alcyonium Proliferum depreſſum, vix unciale magni-
 tudinem æquans, obtusiori ſua extremitate & depreſſa in turbinem
 abit, quæ depreſſio arctius compactas & frequentiores in eo fascias,
 & inter fascias, ſtrias exhibere deprehenditur. Cæterum, qua par-
 te expaſta cavitas ad modum patellæ conſpicitur, in cuius fundo
 Pectunculus nigredine ſplendefcente conſpicuus immersus hæ-
 ret, in expansione numerantur 13. alia Alcyoniola, ſibi invi-
 cem in circuitu arcte ſtipata, & ita minuta, ut vix longitudine
 ad granum hordeaceum accedant, ex omni tamen parte perfecte
 ſtrata, fasciata, & in aperturis ſuis pulcherrimè ſtellata, tali
 ordine,

ordine, ut venuſiſſimam roſeā Corollam effingere videantur.
Id. l. c. T. III. f. 5.

157 Alcyonii profundē ſtriati ſpecimina plura ex uno principio. Conſtat hoc ad minimum ex novenis columellis, qui extremitatibus cupidatis ita connectuntur, ut ex uno quaſi vadicationis puncto initia ſumpiſſe videantur, diſtinguuntur præterea profundis ſtrīis crassīſ angulis.

158 Alcyonium ex uno principio pluribus rāmis diſtinctum. In hoc ex una quaſi radice eriguntur plures excreſcentiæ, verūm non ſtriatæ, quarum quælibet crebris ramis extuberat, & cum superior pars detruncata, ſimulque in duriſſimam materiem corallinam mutata ſit, ſtelliſera non eſt, ſed ad latera circulis exornata. Halcyonio foraminoso Imp. ſeu 4. Dioſc. haud abſimile. *H. N. L. XXVIII. c. Helw. p. 106.*

159 Alcyonium columnare polygonum. Ex geniculis dencſis & crassiusculis, crassitie pennæ anſerinæ conſtructum, ſtellarum expers. *Id. l. c.*

160 Columellus ſtellatus Adamante gravidus. Extremitas qua basin eſt capulæ adiñtar cava, ſtriſque profundis fulcata *Id. p. 107.*

161 M. D. n. 248. hh. Lapis Fungo petrificato ſimilis.

162 M. D. n. 248. ii. Fungiformis alijs Lapis candidus pro-^{TAB. XIII.}
pe Bononiam. *Diluv. fig. 1.*

163 Fungites poroſus hujus nominis Fungo ſimilis. *Ein in ſtein verwandelte Morchel.* Helwing. Lith. Ang. p. 40. Tab. II. fig. 1.

164 Fungites Fungum Lœfeli XVII. exprimens. Germ. *Rothkopf.* Lapiſ duriſſimo, ut radici infidens. *Id. Tab. II. fig. 2.*

165 Lapis Fungum Clufi XVI. S. Auguſti mensis. J. & C. B. primo intuitu repræſentans. verum accuratius obſervatus Artocreas parvum, *eine Kleine paſteten*, mentiens. *Id. Tab. II. fig. 3.* *Mycetartocreites.*

166 Fungites ex Agro Eboracensi *A Merret Pin. 215.*

167 Fungites cinereus Humberianus gyratim ſubtus undulatus, ſeu Porpites undulatus litoralis. *Luid. n. 157.*

168 Fungus pileatus. Bayer. *Oryct. p. 46. Tab. I. fig. 32.*

169 Fungitæ ſeu Fungi petroſi. *Natürliche Steinpiltze und Schwämme.* Herm. Maslof. p. 219. *Tab. XI. fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6.*

170 Mycetite, Fungitæ. *A coarse Spar in form of a Small Muſhrome, reſembling the Fungus Infundibuliformis of Ray.* Syn. Stirp. Britt. n. 25. p. 17. *A very Small Mycetites of a Conic-shape, and ſo ſtriate, as the Mycetitæ uſually are, viz from the*

circumference at the top, down the sides to the apex of this Conical Littlestone, of a bluish colour &c. Mort. North. p. 181. A mother of this figure, and thus striate, but usually of a Bulkier size, confounding Wolly of spar, is the Columellus turbinatus albidus. Luid. n. 134. Id. l. c.

171 Fungi Genus lapideum, intus striatum, plerumque hemisphaericum, basi in plures circulos concentricos distincta. M. D. n. 248. l. ³ Lapides rotundati, hemisphaerici, fastigiati, porosi, sulcati, rugosi, cavernosi, striis capillaceis praediti, quorum basis plana, & in nonnullis circinis exasperata visitur. Helwing. Lith. 72. Tab. VIII. fig. 15. 16. 17.

172 Fungus marinus plicis repundis. Ein See Schwamm mitt übergeschlagenen falten, oben mit einen grüblein, worinnen der stiel gestanden, siehet auch einem wespennest nicht unähnlich. Volk. Siles. 123. Tab. XX. f. 6.

173 Fungus marinus fossilis albus orbiculatus, weisser runder Schwamm, rauch und scharff als ein Bimsenstein, unten hobl. Id. 124. T. XXI. f. 8. 9.

174 Fungita Fungum Favaginosum cavum seu Radicem Aristolochiae rotundae exiccatæ referens. Id. 137. T. XXIV. f. 24.

175 —— veluti in nodum collectus. Id. 138. T. XXIV. f. 25.

176 LYCOPERDITES vulgaris major. Lang. Hist. p. 52.

177 Lycoperdites rotundus orbicularis. l. c.

178 Lycoperdites minimus pediculo donatus. l. c. Dubii.

179 A petrifyd Tuber with several knobs, not much unliche that called Cervi Boletus. Grew. Mus. 274.

180 M. D. n. 6. ALGA tenuifolia seu Graminis species Diluviana. TAB. V. fig. 3. conf. Alga tenuifolia Luid. p. 108. Poraft w Kamieniu Pol. Helw. Ind. Foss. it. Porostowy Kamien. & forte Phycites Plin. Lib. XXXVII. cap. 10. Sed separandus Fucus petrificatus. Lang. Hist. p. 53. Tab. XIV.

181 M. D. n. 248. c. Dendrites Algæ ramosæ similis in Lapide viridanti.

TAB. XIV. fig. 3. 182 M. D. n. 248. d. Alga alia latifolia ramosa in marmore viridi.

183 M. D. n. 248. e. Alga alia tenuifolia ex Monte Mavore in faxo cinereo.

184 M. D. n. 248. m. Lapis Florentinis Pietra forte dictus, quasi Fucos vel arbores aphylla ad extimam partem exhibens.

185 Fucus folio rotundo C. B. Opuntia lapidea similis Opuntiæ marinæ littorali & saxatili. Clus. Helw. Lith. P. II. p. 96.

186. M. D.

TAB. XII.

Celeb^{mo} Dr Garidel Aquis extensi Med. Doct. ac Prof. Regio,
de Historia Naturali in primis Provincie meritisimo.

186 M. D. n. 113. Silex igniarius nigricans CORALLIIS fistulosis, rarissimis & Retepora Diluviana obitus ex pago Muck prope Lipsiam. n. 122. Saxum Corallii refertum prope Lipsiam. n. 127. Pyrites siliceus ex montibus arenosis Querfurtenibus Corallio reticulato fossili prægnans. Corallium. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f. 2.* Corallium fossile. Mell. *Lap. Fig. Lub. p. 21. T. II. f. 2.*

187 M. D. n. 188. Corallium fossile albidissimum prope Lipsiam.

188 M. D. n. 129. Corallia varia fossilia ex montibus arenosis prope Querfurtum.

189 M. D. n. 40. Corallium fossile cortice reticulato obdutum. *Spec. Lith. Helv. p. 14. fig. 17.* Porus Gallinaceæ pennæ minoris crassitie undequaque punctulatus. Luid. p. 105. Corallites major reticulatus. Lang. Hist. p. 56. Tab. XVII. *Berg-Corallen.* Corallium album punctatum rugosum, aliquando laxe, furcatum & ramosum. Helwing. *Lith. Ang. 49. Tab. IV. fig. 1. 2. 3.* conferendum cum Corallio tuberoso punctato. Worm. *Mus. 233.* Mellen. *Lap. Fig. Lub. p. 22.*

190 M. D. n. 145. Corallium album marinum fossile ex Gallia.

191 M. D. n. 147. Porus Coralloides fossilis ex Sicilia. Corallites. Grew. *Mus. 271.*

192 M. D. n. 162. Corallium quoddam album ramosum in saxe arenario. *De Remoulinis en Languedoc.*

193 M. D. n. 168. Corallium porosum seu stellatum cinerei coloris in saxe Querfurteni. Resp. Corallum album stellatum. C B. Corallium stellatum Imp. Volk. *Siles. 123. T. XX. f. 9.*

194 M. D. n. 169. Corallium albidum vel cinereum Querfurture conferendum cum Hippuri saxe. Corallo articulato. Imperat. *Stor. Nat. L. XXVII. Scilla vana speculaz. disingan. p. 142. Tab. XXI. Tiene annodamenti simili alle giunture degli Animali — ramoso nel modo de gli altri coralli, composto di pezzi simili de' stimebi d' Animali sanguigni, de' quali l'uno all' altro con profondi articoli si congiunge.*

195 Corallium littoreum, Hippuris marina, Hippuris saxe. Clus. seu Equiseto similis saxe: Columellus Coralloides crassiusculus. Luid. Columellus fulcis transversis exaratus. Herm. Masl. *Ist ein grosses Stuck von dem Stengel, der rund und glatt, mit gleichen oder gewerben unterschieden, die Striat sind, Zwischen den gewerben, und oben, wo es abgebrochen, radiat, Braun oder Braungelb, oder weiss.* Volk. *Siles. 119. Tab. XVII. f. 8.*

f. 8. Ein Stück von einer Hippuride saxeae majori striata, grossen steinernen Pferde Schwanz-Katzenzagal. Id. 124. T. XXI. f. 6. Conf. n. 278. a. Pol. *Strzæ pecza Kamienna*. Helwing. Ind. Foss. Pol. Hippuris saxeae littorea Rumphii crassior, & articulis profundè striatis, iisque ab invicem facile separabilibus distincta. Helw. *Lith. P. II.* 95.

196 M. D. n. 170. Corallii porosi Querfurtensis fragmentum pollicaris crassitiei.

197 M. D. n. 171. Silex Achatinus niger Querfurtensis Retepora flavescente obductus. Conf. n. 161.

198 M. D. n. 172. Corallii fossilis fragmenta parva varia ex Montibus Querfurtenibus.

199 M. D. n. 188. Corallinorum Lapidum striatæ matrices ex Randio.

200 *The branched sort of Coralloids.* Mort. North. p. 185. Tab. II. fig. 11. Forsan potius pertinet ad vermes tubulatos.

201 Corallium fossile ex albidum minimum Luid. n. 16. *A branched Coralloid-bodie.* Morth. North. p. 185.

202 Corallium fossile ramulosum, Coralloides fruticosa recta alba. C.B. *Die zu Stein gewordene Erde oder Lett, so sich zwischen die Ramulos oder Virgulas gelegen, ist ockergelb, oder Pomerantzenfarb, die Virgulae weiss und glatt.* Volk. Siles. 119. T. XVIII. f. 1.

203 Massa Lapidea ex ramulis Corallinis punctatis tam rectis, quam inclinatis, saepe etiam ramosis constans, & ad instar vermiculorum uncialis Longitudinis crassitie Lumbricis junioribus simili sibi invicem stipatis. Hujus Specimina nonnulla, quoniam ramulos stellatos in extremitate ostendunt, ad Milleporam referenda reor. Helwing. *Lith. p. 50. Tab. IV. fig. 14. XI. n. 5.*

204. Alia ejusdem farinæ, in qua ramuli Corallini partim punctati, partim porosi, partim pectunculi ad instar striati, non nulli denique depresso apparent. Id. *Tab. IV. fig. 15.* Conf. Bütt. *Corallio. Tab. IV. n. 1.* eadem cum Campoide Helwingii, & Ramulis seu fragmentis Corallinis striatis. Volk. Sil. 335. T. V. f. 5.

205 Frustum Corallii dendrici, lividi & albi coloris, fibris non rectis, sed paulum inclinatis, atque arctissime compactis constans, quorum densa constipatio in extremitate in catenulam effigiat. Bütt. *Corallio. Tab. V. fig. 1.*

206 Corallii fistulosi specimina, fluctuum interluentium iterata vi exesa & strigis ac profundis fulcis exarata, quae expansione

sione sua in Corallium in Büttn. *Tab. II.* fig. 8. expressum figurantur. Id. p. 51.

207 Corallium ramosum Luidii Astropodio ramoso vulgari, seu stellæ fossili arboreæ virgulto simile, cuius iconem vide inter Luidianas. n. 1132. Id. *Tab. XI.* n. 4.

208 Massa Corallina, quæ sparsim minutis eminentiis fistulosis turget, quas inter circelli & ductus quidam albedine corallina conspicuntur, totumque lapidem penetrant. Id. *Tab. V.* fig. 2. Fragmenta Corallii tubulosi albi cortice tenui. Volkm. *Sil.* 335. *T. V.* f. 9.

209 Lapis totus ex subtilibus Tubulis fistulosis densissime constipatus, fistulis quidem succo petricoso farctis, quondam vero, ut conjicitur, porosis, ideoque non incongruè poris Imperati associandus. Luid. *Tab. V.* fig. 3.

210 a. Tubulariae Coralloidis ex fistulis collateralibus compositæ specimen. Id. *Tab. V.* fig. 4.

210 b. Lapis, in cuius superficie inordinati ductus albi, vermium petrificatorum materia Corallinorum exponuntur. Id. *Tab. VI.* fig. 2.

211 Corallii dendrici generis particula, structuræ subtilis, in extremitate faciem stellatam exhibens. Id. *Tab. V.* fig. 5. Simum illima est Büttneri *Corallilog.* *T. I.* f. 14.

212 Frustum Corallinum, in quo variæ expressiones ductus & fistulæ repræsentantur, quibus catenula accuratè articulata implicatur. Helwing. *T. V.* fig. 6. *VI.* f. 1.

213 Lapis, in quo vegetatio Corallina ex fistulosis excrescentiis cavis, iisque sursum prominentibus apertissimè cognoscitur. Id. *Tab. V.* f. 7.

214 Lapis Corallii nigri figuris vegetabili cuidam non dissimilibus ex utraque parte indistincte effigiatus. Id. *T. V.* f. 8. *VI.* f. 3.

215 Corallium fossile crassius striatum. Id. *T. V.* f. 18. p. 53.

216 Ejusdem specimina ovalis fere figuræ. Id. *T. V.* f. 19.

217 Corallii fasciati, & in superficie in longum striati specimina, inter Columellum & Hippurim ambigentia, ut vult Büttn. *Corall.* *T. II.* n. 10. Id. *T. V.* f. 20. 21.

218 Ramulus corallinus striatus, gyris nonnullis cinctus, cæteroquin geniculatus. Id. *T. VI.* fig. 10.

219 Lapis albidus Catenula tam pulchrè articulata, quasi Aurifabri manu fabricata fuisset, circumvolutus. Id. *T. VI.* f. 1. *V.* f. 6.

220 Matrix Corallinorum, in qua Corallinæ fistulæ dense

musci instar stipatae sunt, & circumcirca eminere deprehenduntur. Id. *T. VI.* f. 2.

221 Corallium externe fistulosum, intus cancellatum. Bütt. *Tab. I.* n. 12. 13. falso à nonnullis pro gypso spumoso venditatum. Id. *T. VI.* f. 4.

222 Corallii crassioris striati fragmentum, cuius striæ ita manifestæ sunt, ut fistulosis Coralliis aptissimè assimilentur. Id. *T. VI.* f. 5.

223 Massa Lapidea, in qua confractorum Coralliorum internæ partes profundius sulcatæ, & simul transversalibus striis exaratae conspicuntur. Id. p. 54. *T. VI.* f. 8.

224 Corallium porosum in latum & sinuosum ambitum fungiformem expansum. Id. *T. VI.* f. 9.

225 Corallium aliud intus materia cretacea impletum, extra loco striarum tuberculis punctulatis sine ordine positis conspicuum. Id. *T. VI.* f. 7.

Merentur recensionem particularem Corallia fossilia, prout ea descripsit Cl. Büttnerus in *Coralligraphia sua subterranea*, nempe:

226 Tab. I. fig. 1. Tuber seu Globus corallinus fistulosus, & quodammodo erosus & obtusus, conferendus cum *Tab. XII.* n. 10. Maslog:, & ex marinis cum *Tubularia Coralloide*. *Tab. VIII.* fig. 5. Relat. Ind.

227 — — — 2. Fragmentum Trunci Corallini porosi. conf. cum *Corallio marino*. Valentin. *Mus. Mus.* p. 108.

228 — — — 3. Tubularia Coralloidis seu Globus corallinus.

229 — — — 4. Frustulum Corallii cujusdam nodosi ac leviter striati. Videtur species *Hippuridos saxeæ vel Corang-Alea*.

230 — — — 5. Particula Corallii albi truncosi ac nodosi, caveis astroformibus distincti. Accedit ad speciem Corallii albi ac laevis, *Carang Bonga* dictam. Volk. *Sil.* 126.

231 — — — 6. Particula Corallii punctati.

232 — — — 7. Globus Corallinus exhibitus quoque à Myl. *Mem. Sax. P. II.* Conf. cum *Waffelsteine*. Relat. Ind. p. 116. b.

233 — — — 8. Furculosa punctati Corallii particula. Conf. cum Alcyonio n. 347.

234 — — — 9. Fragmentum massæ lapideæ ramulis corallinis repletis, striatis, intortis, præruptis ac affabre formatis. Convenit quodammodo cum Carang-Goyla Asiatico.

235 — — — 10. Fragmentum Corallii. Conf. cum *Acarba-*

carbahar speciei rubeæ, vel *Datu Swangi* Relat. Ind. p. 114. b.
Placenta corallina tubulosa ramulis tenerioribus, *Corallen klump*,
mit vielen kleinen Pfeiffen, *dicht aneinander stehend*. Volk. Sil. T. XXI. f. 1.

236 Tab. I. Fig. 11. Corallium globosum & quodammodo
presum, ductibus erroneis gyratis & contortis. Idem cum Mas-
sa Corallina Indis dicta *Patu Parudan*.

237 — — — 12. 13. Fragmentum Corallii fistulosi ex-
ternè, intus cancellati: adjudicanda massæ eidem *Patu Pa-
rudan*.

238 — — — 14. Particula Corallii placentiformis, stru-
cturæ subtilissimæ generis lignei.

239 — — — 15. Corallion ejusdem speciei ac Indolis. Co-
rallium placentiforme stellatum; Astroites stellulis elegantissimis
exornatus. Volk. Sil. 335. T. V. f. 6.

240 — — — 16. Particula Corallii e genere lignoso po-
rosi magis quam stellati.

241 — — — 17. Particula ejusdem indolis densior præ-
cedente. An Eschara marina rimis seu poris longiusculis. Volk. Sil. 123. T. XX. f. 7.

242 — — — 18. Fossile, quod proxime accedit ad *Cy-
lindriten* geniculatum subcœruleum. Herm. Maslog. p. 221.
Tab. XI. n. 36.

243 — — — 19. Frustulum Corallii albi Dendrici gene-
ris, sed indurati.

244 Tab. II. fig. 1. 2. Corallinum fossile ramis collatera-
libus nodosis, Zonulis elegantioribus instructis ac leviter striatis.

245 — — — 3. 4. Truncus Corallinus albida ac pun-
ctata cortice obductus. Conf. cum Maslog. T. XI. f. 62. Luid.
Lith. f. 176. item *Corallio albo pelagio*. Relat. Ind. T. VIII.
f. 4. 7. Volk. Sil. 335. T. V. f. 7.

246 — — — 5. Pars Corallii lignei ac stellati generis.
conf. cum Tab. I. fig. 14. 15.

247 — — — 6. 7. Massula Corallina globulum porosum
una cum ramis incurvatis ac punctatis continens.

248 — — — 8. 9. Corallium fistulosum ac luridum.

249 — — — 10. 11. Fragmentum rami Corallini densio-
ris, nodosi, striati ac gyrati. Medium tenet inter Columnnellum
& Hippurim saxeum. videtur Carang Alea. Relat. Ind. p. 116.

250. — — — 12. 13. Corallium album marinum vulga-
re. Conf. Maslog. T. XI. f. 57.

251 — — — 14. Extremitas cujusdam Corallii lignei.

- 252 Tab. II. fig. 15. & 16. Superior & inferior pars Placentæ Corallinæ. Huic æmulum Corallium, in cuius una parte ramuli tubulosi tenues, ut culmuli arcte cohaerentes &c. Helv. Lith. P. II. 126.
- 253 — — — 17. Particula Hippuridis, ut videtur, incurvata, gyrata, perdura, pernigra.
- 254 — — — 18. Massa saxea, lurida, coralliis Candidis fistulosis, leviter gyratis, sed diffitis conspicua. conf. cum *Millepora Imperat.* delineata in Relat. Ind. T. VIII. f. 10. Corallia candida Zonis seu gyris circumscripta. Volkm. Sil. 124. T. XXI. f. 2.
- 255 — — — 19. Columnellus conf. cum *Polygonum*, Corallio marino Asiatico, & *Caryophyllo marino*. Querel. Pisc. p. 33. *Caryophyllum marinum* stellis majoribus. *Grosse Seemutter Nelke*. Volkm. Sil. 122. T. XX. f. 1.
- 256 — — — 20. Massa calcaria, qua captivi tenentur articuli stellarum marinorum, cum duobus caryophyllis marinis pressis.
- 257 — — — 21. *Coryophyllum minor*, seu Columnellus albidus, conf. cum *Tsiensiant* Malabarum. *Seenagelein*.
- 258 Tab. III. fig. 2. Id. cum n. 192.
- 259 — — — 3. Corallion, Lithostrotion ac Basaltes *Luidio*, & *Hermannio* dictum, instructum majoribus stellis ex Masslog. T. XII. n. 20. mutuatum. Corallium fossile Madrepora. Imp. Volkm. Sil. 117. T. XVI. f. 1.
- 260 — — — 4. Fragmentum Corallii, idem cum n. 192. ex Spec. Lith. Helv. f. 50.
- 261 — — — 5. videtur Fungi marini pars.
- 262 — — — 6. Idem videtur cum n. 334. &c.
- 263 — — — 8. videtur Corallion generis lignei placentiformis.
- 264 — — — 9. Fossile cortice nigro & Castaneo ad Corallina referendum.
- 265 — — — 10. 11. 12. Vegetable quoddam marinum.
- TAB. XI. fig. 2. 266 Tab. IV. fig. 1. Corallia subtilissima (flores Corallinæ dixerim) in massa lapidea.
- 267 — — — 2. Ramulus Microscopii ope major justo delineatus.
- 268 — — — 3. Reticulum Corallinum cavum & porosum, itidem Microscopio subjectum.
- 269 — — — 4. Ramuli Corallini, porosi, punctati, exsoluti è Lapide corneo.

- 270 Tab. IV. fig. 5. Truncus lapidis cornei ramulis præruptis ac concavis, in cavitate albicantibus.
- 271 — — — 6. Fragmentum lapidis cornei ramis subnigris & punctatis.
- 272 — — — 7. Truncus ex utraque parte præruptus, striis eminentioribus: luridus & cretacea circumdatus veste.
- 273 — — — 8. Lapis corneus ramulis ac globulis sibi invicem adunatis.
- 274 — — — 9. — — — reticulo marino seu Re temporâ & Escharâ obductus.
- 275 — — — 20. Corallium latiforme, striatum, punctatum, nodosum, fuscidum.
- 276 Tab. V. fig. 8. 10. 11. Ramuli Corallini in lapide corneo.
- 277 — — — 9. Ramulus præcisus prædicti lapidis cornei partim striatus, partim punctatus.
- 278 — — — 12. 13. 14. 15. Ramuli Corallini poris in modum gyri ac Zonulæ instructis.
- 279 — — — 16. 17. Reticula marina in lapide corneo. Hucusque Büttnerus.

Ex Volkmanni Silesia.

- 280 Corallium fossile ramosum seu furcatum, *In einem liecht-gelben Sandstein.* p. 117. T. XVI. f. 2.
- 281 Corallium tuberculatum, Fungum Coralloid, *Corallen Schwamm, siehet auch einem Alcyonio nicht ungleich, ist weiss, wie mit vielen Hoggern, hat die gestallt eines Gebirns.* Id. Fig. 3.
- 282 Fragmenta Corallii albi, Corallii albi forte geniculati. Chabr. *weisse Corallen Röhrein, oder abgebrochene röhrichte Zincken, bin und her zerstreuet auf weissem Stein.* Id. T. XVII. f. 1.
- 283 Madrepora, oder Corallium rotulis seu Circulis punctulatis albis, *in braungelben Gestein.* Id. 118. fig. 2.
- 284 Corallium Madrepora dictum albidum, foraminosum, Lapis Corallinus albus eleganter stellatus, Astroites Maris Orientalis, nonnullis. *Ist löchericht, wie ein Schwamm, oder ein Os spongiosum, doch steinhart, die Tubuli hohl und oben gestirnt.* Id. f. 3.
285. Corallium fossile verrucosum, & cancellatum striatum. Corallium album verrucosum Boetii de Boot. An potius Pseudo Corallium fossile pusillum ramulorum loco tuberculis compositum. Luid. *Außwendig grau und gestreift, bin und wieder höckericht und mit kleinen verrucis oder Wärzlein besetzt, welche poros, und um den rand weiss sind.* Id. 118. T. XVII. f. 5.
- 286 Corallina cortice reticulato, planta marina retiformis.

Clus. siehet wie ein gestriktes weisses, und über einen Stein gezogenes Netze aus, das von dem Gestein etwas erhoben. Id. f. 6. Corallina reticulata. Id. T. XXI. f. 5.

287 Corallium catenulatum, weil es wie eine gliederkette ge stellt, die Catenulæ sind weiss, der Stein Ockergeel, kommt mit dem Astropodio ramoso vulgari, seu Stellæ fossilis arboreæ Virgulito, Luid. in etwas überein, Id. f. 7. Corallium catenulatum duetibus erroneis, gyratis, & catenulatis notatum, die Catenu læ sind kleiner, mehr erhoben mit weissen rändlein. Id. T. XX. f. 3.

288 Astroites littoralis punctatus, das Gestein ist braunroth, und glatt, die puncta fleischfarb, zuweilen ist das Gestein grau, oder Aschfarb, die puncta weiss. Id. 119. Tab. XVII. f. 10.

289 Ein Ziegelfarbener Stein mit dunkelrothen Ringlein, welche vor das obere theil eines Corallii tubulosi, Alcyonii rubri forte, können angesehen werden. Id. T. XVII. fig. 11.

290 Eine Species Corallii fossilis, Astroites dictus, circellis albis radiatis passim notatus. Der Stein ist dunkelgrau, die Circelli oder Asterisci radiati weiss. Id. T. XVIII. f. 3.

291 Corallium Arachnion, Astroites Arachnoides, seu telis quasi araneis obtextus, pentagonus, Astroites vorticalis, weil er einem weissen stein, der mit den allersubtilsten und meist fünfeckichten Spinnenweben über zogen wäre, oder die vortices Cartesii artlich repräsentiert, ähnlich siehet. Id. 120. T. XVII. f. 5.

292 Alcyonium spongiosum, seu porosum, aschgrau um und um als wie mit einer nadel getüpft. Id. T. XVIII. f. 6.

293 Scheinet das obere theil von einer Urtica marina, und zwar von der vierten specie Boussueti de Nat. Aq. Oben ist es grau, glatt und rugos, unten da es zusammen gepreßt, um und um mit vielen braunen und subtilen hährlein als stachlen besetzt. Id. T. XVIII. f. 7.

294 Corallium striatum seu Columnellus striatus glandiformis, siehet wie eine Eichel, die noch am Calyce oder Köpflein sitzt, grau, nach der Länge von unten bis oben aus gestreift, wie ein Lapis Judaicus. Id. T. XVIII. f. 10.

295 Astroites asteriscis magnis seu radiis solaribus notatus, Sonnenstein, ist grau, rauch, und von einer Kiselhärte. Id. 121. T. XVIII. f. 12.

296 Corallium non ramosum Madreporæ secunda species Chabr. in grauem kiesichtigen Stein: die Tubuli sind grau, mit einem breiten rand bohl, und bis in die tieffe gestreift. Id. T. XIX. f. 2.

297 Sehr curieuses und grosses Corallium, so eine species Madreporæ. Die tubuli nebst dem Gestein, sind roth, von unterschiedener Große, dicht aneinander gesetzt, eines guten messerrukens dick, auch dicker, geben durch und durch; die innere substanz ist schwammig, einem Ossi spongioso gleich. Id. 122. T. XIX. f. 5.

298 Eine besondere art Astroiten, braun, durch und durch gestirnt. Id. 123. T. XX. f. 2.

299 Eine Placenta Corallinoides, und eine species reticuli marini, oben punctulat, unten rugos, oder undulat, grau. Id. T. XX. f. 5.

300 Scheinet ein fragmentum Palmæ seu manus marinæ. Gesn. CB. braun, oder russfarb, runtzelicht, lochericht, und hin und wieder gekrümmet, auch oben wieder in zwey oder drey kleine finger zertheilt. Id. 123. T. XX. f. 10.

301 Corallium cortice reticulato & tubulis repleto, weiss und gegittert, oder wie mit einem subtilen nez überzogen. Id. T. XX. f. 11.

302 Ein vegetabile marinum, dessen untere theil kommt dem Fungo marino, oder Meerschwamm, Buttn. T. III. fig. 5. nicht ungleich, das obere aber ist ohne falten, mehr convex und punctulat. Id. T. XX. f. 11.

303 Astroites, dessen durch und durch gestirnte substanz wie Rößlein aussiehet, Rhodites. Id. 124. T. XX. f. 13.

304 Massa Corallina porosa, Astroites cellulis quasi depictus. Herm. Masl. T. XI. n. 29. Corallen klumpen, mit runden klumpen, wie zellchen for. Id. 124. T. XXI. f. 1.

305 Corallia fistulosa. Corallenpfeiffen, welche tieff im Gestein stecken. Id. T. XXI. f. 3.

306 Ein stuk oder Schale einer Urticæ marinæ parvæ Bouffueti de Nat. Aquat. oder eines Malo Granati. Id. 125. Tab. XXI. f. 9.

307 Corallina alba Tab. Corallina tenuifolia. Velsch. Flores Corallini, weisse Corallen blümlein, Muscus marinus Coralloides in einem gelben Lapide corneo seu Silice. Flores Corallini auf einem mit gelbem Lette überzogenem dunkelgrauen Hornstein. Die Flores sind theils punctulat, theils ohne punctis, und fistulos, Corallina minima fistulosa genannt. Id. 126. T. XXI. f. 10

308 Corallium nigrum foraminosum seu porosum, das um und um mit runden lochlein, und oben von dem inneren Circul an bis zu der Peripherie gestreift oder gestirnt ist. Id. 334. T. V. f. 4.

309 Ein

309 Ein dicker Ast, von einem Corallio punctulato, der oben und unten mit den allersubtilsten striis von dem inneren Circul an bis zu der peripherie gestirnt, als wenn sie mit einer nadel hinein gestochen wären. Id. 335. T. V. f. 8.

Ex Helwingio.

310 Corallium ramulis punctatis massæ lapideæ immersis, magnitudine & crassitie sua notabili, Corallia punctata ramosa, hucusque à Lithographis proposita superans. Helwing. *Lith. P. II.* 126. *T. VI.* n. 1.

311 M. D. n. 135. MADREPORÆ stellæ in marmore Ey-
stettensi.

312 M. D. n. 136. Astroites pyxidatus seu faraginosus Sa-
buletorum. Luid. *Lith. n. 167.* ex Sabuletis Oxoniensibus.
Astroites cellulis quasi depictus, *Bienenzellchen*, *Bienen ruft*.
Herm. Masl. p. 221. fig. 29. Fabago seu Favago lapidea. Helw.
Lith. P. II. 124.

313 M. D. n. 137. Astroites ex Danubio.

314 M. D. n. 138. Astroites in Marmore grisei coloris Sa-
lisburgensi

315 M. D. n. 141. Astroites Tyrolensis crudus n. 142. po-
litus. *Starrystone*, *Starred-stone*. Angl. Grew. Mus. 305.

316 M. D. n. 146. Madrepore stellata fossilis. *De Chaumont
en France.*

317 M. D. n. 148. Conf. n. 259. Astroites majoribus stellis
ex Birsa. Spec. Lith. Helv. p. 36. fig. 49. 50. *Pierre étoilée
avec les Etoiles amples*. *Pierre étoilée marquée de grands pores
raisonnés*. Coralloides. Boccon. *Rech. Nat.* p. 119. Porpitæ
aliquatenus affinis Radiatula. Luid. n. 158. Lithostrotion seu
Balates minimus striatus & stellatus. Id. p. 122. *Tab. XXIII.*
Lapidis Astroitidis s. stellaris primum genus B. de Boot. *L. II.*
c. 146. *Cat. p. 2.* Trans. Phil. n. 252. *Pietra Stellaria di Gre-
gorio*. Transter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Mars.
Ficin. *de Vita Cœlit. compar.* *L. III. c. 15.* Lapis stellaris.
Card. *Rer. variet.* *L. VII.* Draconites sive Dracontias. Agric.
Nat. Foss. *L. VI.* Astroites distinctissimè stellas æmulans. Mus.
Swammerd. p. 6. Astroites Gesn. *Fig. Lap.* 35. Stellatus La-
pis Aldrovand. Mus. Met. p. 872. fig. p. 877. 878. 879.
Astroites or Starry Stones Plot Oxfordshir. p. 87. *Tab. II.* fig.
6. 7. 8. & p. 130. *Tab. VIII.* fig. 2. Millepora Imperat. p.
720. Astroites ligneus elegantior stellulis totam massam per-
meantibus. Luid. p. 9. n. 160. *Tab. II.* An Astroitæ congener
Radularia cretacea. Ejusd. p. 10. n. 176. *Tab. II.* & *Tab. III.* n. 98.

TAB.
XII.
fig. 4.

Aste-

Asterias Cardioides major. Velsch. Hecat. p. 60. Asterias stellis majusculis. Asterias stellis minoribus. Cometites an Rhodites? an Asteria confusa stellas repræsentans. Ejusd. l. c. *Starstone*. Astroites in Anglia repertus, atque ita immutatus, ut in Achaean vel siliceam duritiem & diaphaneitatem conversus sit. Sloane Nat. Hist. of Jamaica. Tab. XXI. fig. 10. 11. Astroites Mort. Nat. Hist. of Northampt. p. 183. 184. Tab. II. fig. 9. 10. Astroites vulgaris cinereus. Lang. Hist. p. 59. Tab. XVII. Astroites Stellis maximis, *Gestirnstein mit den größten Sternen*. Id. Tab. XX. Astroites tubularis candidus. *Ein Röhrigestirn Stein*. Id. T. XVII. Astrochites. *The stars are round. The spaces between the several stars and Rays of a dark blakish colour. They rays or stars themselves are pale. And also surrounded with a toothed Circle: so as not unaptly to represent the wheel of a watch, from whence i have nam'dit.* Grew. Mus. 305. Astroites stellis prominentibus, foraminibus apertis. Helwing. Lith. Ang. p. 31. Tab. I. fig. 2. 3. Millepora Imperati seu Corallium fossile tubulis Lumbricorum ad instar crassis, ramosis, & tam in superiore, quam inferiore parte prominentibus, extremitatibus stellatis & succo petrificante imprægnatis & clausis. Id. p. 49. Tab. IV. f. 7. Corallium albidum superficie figuris atriformibus. Id. T. V. f. 22. quod Echinometræ meo Spec. Lith. fig. 85. minus rectè comparat. Lapis Jaspideus cinereo-rubescens &c. Hort. Cath. lege. Lapis marmor è rubro pallens, stellis multo majoribus, Petra stellaria marmoraria. Sic Cup. Hort. Cath. Suppl. att. 48. Idem Jaspidea substantia &c. Hort. Cath. lege. Lapis Marmor è rubro pallidus, solari specie sigillatus, Petra stellaria Marmoraria, *cu* *stiddi grandi comusuli*. l. c. Lapis stellatus vel stellaris, aut Astroites marmoreus candidus. Petra Stellaria marmoraria uranea. Sic. Id. p. 49. Idem cinereus. Petra stellaria Chiummlna. l. c. Lapis stellatus major arenosus. Porosus stellatus major Imp. Petra stellaria duci ordinaria. l. c. *A sort of Marble, which when polish'd represents a number of small Oranges cut across; the reason whereof is an infinite quantity of Poros or Alcyonium, stuck through the stone.* Luid. in Transact. Philos. n. 337. p. 275. Porosa stellata maggiore è minore. Imp. 577. Astroites, *Sternstein theils mit großen brauen Sternen auf weissen boden, theils mit hellbraunen Sternen auf dunckellem Boden*. Brack. Mus. 8. Astroites mit 5. großen, tieffen, runden löcheren, in welchen Sternen von vielen Radiis zusehen. l. c. Rarer Astroites mit großen Sternen, ist hart wie ein Marmor, und glänzet, wie ein Glas. Id. 9. Astroites mit ganz verflossenen und confusen löcheren. l. c. Astroites

tes Indicus, Sternstein aus India. Besl. Mus. 100. Tab. XXXV. hic non est fossilis. Astroites undulatus & stellatus. l. c. Huc quoque pertinere mihi videtur Lapis catenulâ albâ obductus. Helw. Lith. Ang. p. 53. n° 40. M. D. n. 248. f. Astroites minoribus stellis marmoreus. Bajer. Or. 42. T. I. f. 17. Myl. Sax. P. II. T. IX. f. 4. Astroites Mercat. Met. 235. Corallium album Madrepora dictum, in braunem eisenhaltigem Tofo. Volk. Siles. 117. Tab. XVI. f. 4. Madrepora foraminosa minor, Pseudo-Corallium album, ist schwammicht, die Tubuli gestreift, hohl, und in der höhe gestirnt. Id. 118. Tab. XVII. f. 4. Astroites radiis solaribus undulatis. Dieser hat seine schlängenformichte Strahlen nicht inner, oder zwischen, sonder außer den Circulis, die in einem graugelben und platten Stein um etwas erhöhet. Id. 119. T. XVIII. f. 4. Astroites, der mit seinen gestirnten tubulis Cometen vorstellet, Cometites; ist leicht, poros, tubulos, durch und durch gestirnt. Id. 120. T. XVIII. f. 11. Lithostrotion seu Basaltes albus, striatus, & stellatus asper, der oben und unten von dem Centro an bis über die Circul oder Tubulos gestreift ist. Die Asterisci sezen durch und durch. Id. 121. T. XIX. f. 1. Astroites tubularis. Id. 123. T. XX. f. 8. Astroites fasciatus solaris, Sternstein, Sonnenstein, weiss und glatt, mit etwas dunkleren fasciis oder Zonis umgeben, auf welchem 3. kleine schwarze Asterisci, wie Sonnen zusehen. Id. 334. T. V. f. 2. Rhodites oder Astroites, der hin und wieder auf der glatten und convexen Seiten mit artigen dunkelgrauen Rösschen, und zwischen denselben mit mit schwärzlichen puncten besetzt ist, von Massel. Id T. V. f. 3. Rhodites Pol. Rozany kamien. Helw. Ind. Foss. Pol. Astroites stellulis plurimis radiis circinata rotunditate in Lapide coralloide digitalis crassitie, ex utraque parte conspicuus Id. Lith. P. II. 124. Tab. V fig. 2. Astroites substantiae Corallinæ partim stellulis in globulos elevatis, partim profundius immersis. Id. l. c. Astroites magnis stellis in sili- ce vulgari radiantibus. Id. l. c. Astroites Madreporæ stellas in Lapi- de albo, fusco & griseo exhibens. Id. l. c. T. V. f. 1. 2. Astroites tubularis ex Littore Niendorpiensi. Mell. Lap. fig. Lub. T. I. f. 5.

318 M. D. n. 149. Astroites minoribus stellis. Spec. Lith. Helv. p. 39. fig. 52. Ex Birsa. Astroites luteus stellulis minoribus elegantissimis, totam superficiem permeantibus, notatus. über und über lauter wolgebildete und ordentlich locierte Sterne. Herim. Maslog. 221. fig. 32.

319 M. D. n. 150. Astroites minimis stellis. Spec. Lith. Helv. p. 39. fig. 53.

320 M. D. n. 151. Astroites Basiliensis stellulis in globulos elevatis. Ex Birsa. 321

321 M. D. n. 152. Madreporæ vel Corallii in longum striatæ frusta tum simplicia tum bifurcata. Ex Birsa. *Spec. Lith. Helv.* p. 43. fig. 58. Branchiali congener Columellus striatus seu Bryoniæ Radix lapidea Plotii. Luid. n. 120. conf. Madrepora verrucoso punctata. *Tour.* Corallium album verrucosum punctatum. CB. *The Schafft. Trans. Phil.* n. 314. p. 78.

322 M. D. n. 153. Cometites *Spec. Lith. Helv.* p. 39. fig. 54. ex Birsa.

323 M. D. n. 154. Madrepora lapidea Basileensis in longum striata, Ficui vel Caricæ similis. Ex Birsa, forsan huc pertinet Lycoperdites vulgaris major. Lang. *Hist. p. 52. T. XII.*

^{TAB. XII. c. 146. Fig. B. Cat. p. 2.} 324 M. D. n. 156. Astroites scolopendrites Basileensis. Ex Birsa. Lapidis Astroitidis, s. stellaris tertium genus. B. de Boot. ^{fig. 3.} *L. II. c. 28. p. 176.* Adde M. D. n. 248. K. Astroites stellis scolopendræformibus grisei coloris ex Agro Placentino & n. 248. cc. Astroites undulatus major totus saxeus, cuius nonnisi Cavitates in extima superficie, eaque non striatæ supersunt. Ex Territorio Rapersuilano. Comatiformes striæ à Lapidis medio versus peripheriam expansæ scoparum in modum. *Spec. Lith. Helv.* p. 38. fig. 51. M. D. n. 159. Lapis Agarico striato fermè similis. Ex Birsa. *The wared stone.* Grew. Mus. 305. *Erotylos*, s. *Amplicome.* Merc. Met. 314. it. *Lapis lumbricatus.* Pol. Stonogiewek. Helwing. Ind. Foss. Pol. *Undulago.* Id. *Lith. P. II.* 126.

325 M. D. n. 157. Astroites tubularis maximus & elegantissimus Basileensis. *Querel. Pisc.* p. 31. *Tab. V.* Idem cum n. 148.

326 M. D. n. 158. Astroites majoribus stellis in saxe porosiori ex Birsa.

327 M. D. n. 160. Astroites elegantissimis stellulis in saxe griseo flavescente. *De Chatelaut Burgundiæ.* Congruere hic videtur cum Lepidote Plinii, qui squamas Piscium variis coloribus imitatur, juxta interpretationem nempe Mercati. Met. 315. Ubi ita describitur: *Materia lenior marmore duritiem habet medium, albidus color ateri, in alio rubidus; momentis coloris fusci, partim squamas, partim cutem piscis referentibus, hinc undulatim constipatis, inde in gyros conversis.*

- 328 a. M. D. n. 161. Astroites Maslensis Silesiae.
 328 b. M. D. n. 163. Astroites cinerei coloris lapideus ex Montibus Querfurtenibus.
 329 M. D. n. 164. Astroites fluoreus flavescenti colore tinctus Querfurtenis, stellulis in globulos elevatis.
 330 M. D. n. 167. Astroites flavescens spongiosus levis Querfurtenis.
 331 M. D. n. 168. Astroites albus spongiosus Querfurtenis.
 332 M. D. n. 196. Millepora Imperati ex Insula Gothlandiae Carlsöhe. Pertinet potius ad vermes tubulatos.
 333 M. D. n. 197. Madrepora lapidea ex Bognolo Ditionis Veronensis.
 334 Madrepore Imperati similis. Helwing. *Lith. T. IV.* fig. 11. p. 50.
 335 Madrepore compressa punctata fossilis. Id. *T. IV.* fig. 12.
 336 Madrepore placentiformis. Büttner. *T. II.* n. 9. fistulis tenuissimis succo petricoso impletis. Id. *T. IV.* fig. 13.
 337 LITHOPHYTA in sensu Tournefortiano Diluviana nulla novi, sed plurima in sensu Luidiano, quo insignit omnes Classis in primis XV. Plantas.
 338 M. D. n. 165. 194. TUBULARIA lapidea Querfurtenis. Respondet namque Tubularia purpurea Imperati. *Stor. Nat.* p. 631. *Tubularia Coralloides, Corallenschwamm, weiss, grau, ockergeel.* Volkmar. Sil. 120. *T. XVIII.* f. 9.
 339 M. D. n. 145. Tubulariae fragmina massæ saxeæ sine ordine immersa.
 340 Tubularia hexagonis plerumque tubulis frequentibus intersementis distinctis petrefacta. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *T. IV.* f. 5. M. D. n. 248. k'.
 341 Tubularia pentagona, in qua tenuissimi tubuli septimentis albidis segregantur. Id. *T. IV.* f. 6. M. D. n. 248. l'. Mylius. *Sax. P. II. T. IX.* f. 5.
 342 Tubularia Coralloidea tubulis minoribus, tribus ordinibus fistulosis distincta, cuius fistulæ omnes & singulæ succo petricoso ita farcta sunt, ut in superficie quasi protuberare videantur. ad Büttner. *Corall. T. I.* n. 3. delineatum quam proxime accedens. Id. *T. IV.* fig. 9.
 343 Tubulariae Coralloideæ purpureæ Imp. seu Halcyonio Milesio licet non colore, tamen effigie simili. Id. *T. IV.* fig. 10.
 344 Tubularia fossilis porosa, lœvis, Angerburgica. M. D. n. 248. p'.
 345 Tubularia alba, *in einem grauen gestein, an der die Tubuli*

buli hohl. Volk. Sil. 119. T. XVII. f. 9. *Eine species Tubulariæ, in einem grauen geſtein, die dem Alcyonio rubro CB. nit ungleich ſiehet.* Id. 119. T. XVIII. f. 2.

346 M. D. n. 173. 174. ALCYONII bifurcati fragmentum. Ex monte Legerio & Randio. Spec. Lith. Helv. p. 15. fig. 18. conf. Madreporæ cujusdam fossilis fragmentum. Luid. n. 107. Alcyonium foraminosum vel quartum. Diosc. Imp. p. 641. Corallium fossile furcatum & ramosum. Helw. Lith. p. 49. T. IV. f. 2. M. D. n. 248. o³.

347 M. D. n. 175. Alcyonium fossile stupposum Imp. f. quartum Diosc. Spec. Lith. Helv. p. 15. fig. 19. Ex Randio & Legerio. Fungus lapideus Wagneri. Hist. Nat. 309. Fungites maximus pileolo lato. Lang. Hist. p. 52. Tab. XII. Fungites major orbicularis. Id. p. 52. T. XI. Fungites major oris intus reflexis. Id. l. c. Fungites fungos referens Infundibuliformes. Melle. Lap. fig. p. 34.

348 M. D. n. 176. Alcyonium tuberosum formâ fructus alius, Ficus, vel Alcyonium quintum Diosc. Imper. p. 641. Spec. Lith. Helv. p. 17. fig. 20. 24. Ex Randio & Legerio. Ficoides, Caricoides, Feigenstein. Wagner. An Tubera lapidea, Calceol. Mus. p. 40. Huc quoque pertinent Branchiali congener columellus striatus, sive Bryoniæ radix lapidea Plotii. Luid. n. 120. Spec. Lith. fig. 58. p. 43. Ficoides Bajeri N. 46. f. 30. 31. Kommet den kleinen fruchten der Ficoid. African. Herm. Hottentots feigen am ähnlichſten. Volk. Sil. 121. Tab. IX. f. 3. a & b. Columellus major Ficoides striatus, Ficoides, seu Caricoides, gestreiffter Feigenstein. Id. 336. T. V. f. 11. Pol. Figownik. Helw. Ind. foss. Pol. apud Langium prostant species sequentes. p. 72.

349 Alcyonium tuberosum majus cinereum in basi cavitate donatum. Tab. XIX. fig. 1.

350 Alcyonium majus cinereum oblongum & acuminatum, punctis quadratis Corallitæ reticulati instar insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. T. XIX. fig. 2.

351 Alcyonium cinereum bifurcatum punctis quadratis Corallitæ reticulati instar insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. T. XIX. fig. 3.

352 Alcyonium minus cinereum pediculo insidens, & in basi tuberosa ac striata cavitate donatum. T. XIX. fig. 4.

353 M. D. n. 177. Alcyonium non striatum, sed stigmatibus veluti acu factis punctulatum. Spec. Lith. p. 17. fig. 21. ex Randio.

354 M. D. n. 178. Idem tuberosius. Tuber lapideum ex Randio. Spec. Lith. p. 17. f. 22.

- 355 M. D. n. 179. Idem fulcis profundis excavatum. *Ibid.*
Alcyonium Bajer. *Or. 46. T. I. f. 33.*
- 356 M. D. n. 180. *Alcyonium* vel *Fungus striatus* compref-
 sior. *Spec. Lith. p. 17. f. 22.*
- 357 M. D. n. 182. *Alcyonium* formæ Radicis nodosæ. *Ibid.*
- 358 M. D. n. 184. *Alcyonium* pennæ anserinæ crassitie lon-
 gum ex Legerio. *Spec. Lith. p. 18.*
- 359 M. D. n. 186. *Alcyonium* striis veluti annularibus trans-
 versis præditum. Ex Randio.
- 360 M. D. n. 189. *Alcyoniis* accedens *Fasciculus* Luidii. n.
 105. Ex Cumbriâ. Aliis junciformis Lapis. Attentius confide-
 ranti hoc fossile videtur referendum potius ad vermes tubu-
 latos.
- 361 M. D. n. 190. *Fasciculus* aliis constans tubulis intus fluo-
 reis & flavescentibus in marmoreo saxo nigro. Ejusdem videtur
 cum præcedenti *Prosapiæ*. Icon ipsorum vermium tubulatorum
 marinorum videri potest in *Mem. de l'Acad. Royal. 1711. p.*
 128.
- 362 M. D. n. 191. *Fasciculus* è columnulis polygonis confla-
 tus. Ex monte Tigurino.
- 363 M. D. n. 192. *Saxum* cinerei fere coloris spongiosum le-
 ve. *Cylindris* striatis coralliformibus refertum. *Waxenvein from*
Arkendale in Yorkshire. Milleporo petrificato. *Scilla van specul.*
p. 133. T. XVII.
- 364 M. D. n. 193. *Saxum* ejusdem generis candidum Quer-
 furtense.
- 365 M. D. n. 208. *SPONGIA* marina fossilis Bononiensis:
 sunt hæc recensita omnia Diluviana, sed ut quidem existimo,
 durante ipso Diluvio pleraque ex præcipitata materia nata. Spon-
 goetes, seu Lapis Spongiam marinam referens, *Schwammstein*,
um und um spongios und löchericht. Volk. Sil. 62. Tab. IV. f. 2.
- 366 Retepora seu *ESCHARA* marina fossilis. Lang. *Hist.*
p. 57. Tab. XVII. Retepora seu Eschara marina Imperati lapi-
 dea. *Spec. Lith. Helv. p. 13. f. 16.* Reteporæ seu Escharæ mari-
 næ similis. Helwing. *Lith. Ang. 49. Tab. IV. fig. 4.* Eschara ma-
 rina, *an der die puncta, wie mit einer Nadel gestochen.* Volk. Sil.
 121. T. XIX. f. 4. *Siatkowy Kamien.* Pol. Helw. Ind. Foss.
 Pol.
- 367 Corallinum, ut videtur, fossile, perrarum ex multis vel-
 uti laminis striatis, Alveolorum & Infundibulorum forma invi-
 cem insertis constans. Angerburgo Prussiæ. *M. D. n. 248. q.*
conf. c. n. 195.

C L A S S I S X V I I I.

Arbores & Frutices floribus Apetalis.

368 FRAXINEA folia. Luid. p. 108. Pol. *Jesionowe liscie w Kamieniu.* Helw. Ind. Foss. Pol.

369 *Eschenes Holz, so zu stein worden.* Volk. Sil. p. 104.

370 BUXUS. Myl. Sax. T. XXX. fig. 10. *Buxus Germanicus,* *Buxus vulgaris, seu humilis.* Dod. Volk. Sil. 110. Tab. XIII. fig. 4.

C L A S S I S X I X.

Arbores & Frutices floribus apetalis Amentaceis.

371 M. D. n. 43. Folium NUCIS JUGLANDIS, s. Regiae TAB.
vulgaris in Lapide fissili Oeningensi. TAB. IV. fig. 10. *Diluv.* IV. fig. 10.

372 M. D. n. 73. AVELLANÆ & farmenta CORYLA-
CEA putrescentia ex Vecti Insula n. 91. *Avellanæ ad 10. pe-*
dum profunditatem repertæ in Turfa Rütensi. *Diluv.* Conf. Mort.
Northampt. 88. 256.

373 Nux Avellana petrificata. Helwing. Lith. Ang. 38. *A-*
vellana Lapidea. Bauh. Font. Boll. 30. *Lapillus nucleus Avel-*
lanæ referens. Id. 36. *Silex cinereus Avellanæ domesticæ simi-*
lis. Id. 36.

374 M. D. n. 59. CARPINI aliaque folia in lapide Oenin- TAB.
gensi. TAB. IV. fig. 9. IV. fig. 9.

375 Ostryæ lignum impetratum. Helwing. Lith. Ang. 41.
Lignum Orneum petrificatum. *Ein stuck Hagenbuchen Holz 15.*
zoll lang, ist von ungläublicher Härte, glanzt und klenget wie ein
Thon. Brack. Mus. 16. Ligni Orni particula alia. *Ein ander*
stucklein Hagenbuchen Holz, mit seinen adern und rinden in stein
verwandlet. l. c. Ostryæ Lignum in durissimam, siliceamque
cotem mutatum. Gesn. Fig. Lap. 130. b. Pol. *Grabina Ka-*
mienna. Helw. Ind. Foss. Pol.

376 M. D. n. 28. Lignum fossile videtur QUERCINUM, ex
strato lignorum fossilium supra Thunum. Diluv. *A piece of oak*
barque, coverd with a stony crust. Grew. Mus. 270. Lignum
Quercinum petrefactum. M. D. n. 248. f. *Eichenes Holz, wel-*
ches durch und durch marcasiert --- Dryites, schwarz-eichens, so
vitriol und silber hält. Volk. Sil. 104. *Drzæwnick, Dæm-*
bownick. Pol. Helw. Ind. Foss. Pol. *Quercina Ligna lapidea.* Helw.
Lith. P. II. 202.

377 Ramus quernus una cum Cochlea adhærente petrificatus.
Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. Dub.

378 Cortex ejusdem Arboris petrificatus. l. c. *Dub.* Pol. *Kora Dæmbowa Kamienna.* Helw. Ind. Foss. Pol.

379 Folia Quercus petrificata. Id. p. 54. Tab. XVI. *Poß-Diluv.* Folium Quercinum petrificatum. *Eichenlaub, so zu Stein worden.* Brack. Mus. 16.

380 Calyx Glandis Quercinæ una cum pediculo petrificatus. Id. p. 55. Tab. XIX. *Dub.* GLANDITES. *versteinerte Eichel.* Helw. Lith. P. II. p. 99.

381 Balanites major cinereus verrucosus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X.

382 Tubulites Balanorum Calicem referens lævis mediocris, subcinereus, ore latiore. Lang. *Hist.* 161. T. L. f. 1. — idem ore magno, quadrato, tuberosus. Id. T. L. f. 2. — idem ore angusto. Id. T. L. f. 3.

383 Gallites puniceus conglomeratus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X. Ex Monte Legerio ut & præced. *Dub.*

384 Fragmenta Gallarum angulosarum. *Stücke von eckichten Galläpfeln, und der Gallæ Indicæ.* n. 3. Chabr. *am ähnlichsten. In der Mitte siehet man noch die Grüblein, in welchem im Frühjahr sich eine Made generirt, liegen in einem rothen mit einem Crystallfluss vermischten Tofo.* Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 4.

385 Ein ausgebrochener Galläpfel. *Galla angulosa.* CB. Id. 134. T. XXIV. fig. 5.

386 Die helfte eines petrificirten Galläpfels; *Gallæ minoris rotundæ lævis.* Id. 131. T. XXIII. f. 5.

387 Quernum Lignum colore nigro in lapidem induratum. Helwing. *Lith. Ang.* 42.

388 M. D. n. 212. CASTANEA atri splendentis coloris è Montibus Querfurtenibus. v. Büttner. Rud. Diluv. T. XVIII. n. 1. *Diluv.* Castanites. *Steinerne Castanien.* Valent. Mus. P. II. 19. ex Aldrov. Forsan huc pertinet Lapillus Castaneam simulans corticibus exutam, colore paleari, expressis striis. *Mercat. Met.* 283.

389 M. D. n. 27. Folia bina, unum videtur Salicis, alterum ABIETIS albæ in margine albicante prope Pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.* Cum hoc Abietis albæ congruit, Lapis fissilis impressionibus frugum elegantissimè notatus. *Schieferstein mit fruchtbären.* Wolf. *Hist. Nat. Hass.* T. VI. n°. 4.

390 Abietis cujusdam ramuli Cortex. Luid. p. 109.

391 M. D. n. 29. PINI videtur ramus valde compressus, Cortice suo adhuc vestitus. Ex strato prope Strättlingen supra Thunum. *Diluv.* *Fichtenes Holz,* Volkm. Sil. p. 104. Pini Lignum petrificatum. Helw. *Lith. P.* II. 201.

392 M. D. n. 30. Pini videtur Lignum fossile. Ex eodem Strato. *Diluv.* Pinea Ligna vel Abiegna subterranea. *Firwood* Anglis dicta instar Ebeni, nigra multa & grandia v. in *Trans. Phil.* n. 228. p. 277. p. 1073.

393 Conus Picea lapidea strobilis, seu Pineum fructum æmulans Lapis. Besl. *Mus.* 91. T. XXXI. Aldrov. *Mus. Met.* p. 829.

394 Fructus Pineæ lapidei. Besl. 102. *Tab. XXXVI.*

395 Nucleus Piniæ (lege Pini) lapideus. *Steinen Pinien Nüpplein* (lege Niisslein) Id. 104. *Tab. XXXVII.* referendus ad Judaicos lapides inter Crustacea Diluviana.

396 Abiegnum lignum petrefactum. Angerburgo Prussiar. *M. D. n.* 248. b¹.

397 Zweige von dem Pinu sylv. *Mugo* dicta. Tab. Pinu montana altera. CB. auf dunkelgrauem schiefer. Volkm. Sil. 109. T. XII. f. 6.

398 Äste von dem Pinu Sylv. montana. Tab. Pinu montana minore. Gerh. cum Julo. Id. 111. T. XIV. f. 4.

399 Eindruck eines Coni pinastri alpini repentis, Pinus humidae alpinæ. Schwenck. Sylv. repentis. Matth. *Zapfen eines kleinen Alpenkiefers, in gelbem Sandstein; die vestigia der Schuppen sind gelb, wie der Sandstein, das ubrige des Eindruckes schwarz.* Id. 129. Tab. XXII. f. 3.

400 Sehr netter Eindruck eines Coni Laricis, *Zapfens vom Lerchenbaum, von farben braunroth, in gelbem Sandstein.* Id. 129. Tab. XXII. f. 4.

401 Gross und kleine Pineoli, *Pinolen, Pinnlein.* Id. 134. T. XXIV. f. 9.

402 Elatites seu frustum ligni Abiegni iconi Gesnerianæ p. 125. delineatae æquale. Helwing. *Lith. Ang.* 41. T. II. f. 6. Elatites mit Vitriol und Schwefel imprægniert. Volkm. Sil. 104. Pol. *Krwawnick Jedlinowy Kamien.* Helw. Ind. Foss. Pol.

403 M. D. n. 70. Conus Abietis fæminæ ex cespitibus bituminosis Agri Cestriensis n. 238. Pinei Coni ex cespitibus bituminosis Rutensibus Ditionis Tigurin. *Diluv.*

404 Fructus TAXI petrificatus. Lang. *Hist.* p. 56. *Tab. XIX.* n. 3. Ex monte Legerio. *Dub.*

405 A stone, which in colour and texture seems to resemble a piece of Yew-Tree. Grew. *Mus.* 269.

406 M. D. n. 32. Folia varia ALNI, Salicis in margine albicans, prope pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.*

407 M. D. n. 34. Folia Alni unum vel Fagi alterum, tri-

N
ner-

nervium in saxo arenario flavescente duriori. Ex Abbatiscellano Territorio. *Dub.*

408 Folia Alni petrificata. *Steinene Erlenblätter.* Folia item FAGI petrificata, *Steinene Buchblätter.* Lang. Hist. p. 54. T. XVI. Fagi folia in Tofo Stallikonensi Ditionis Tigurinæ. M. D. n. 215. Tofus candidus Misenus, in quo Folia Quercus & Alni sunt impressa. Kentm. Foss. 38. Tofus, cui Figura Frondum Arborum à natura impressa. Wagn. Hist. 323. *Pietra Tartara figurata di foglie è Rami di Rovo.* Imperat. Stor. Nat. 585. v. TAB. X. fig. 4. TAB. X. fig. 4. Sarnius Lapis. Merc. Met. 328. Append. T. XIV. f. 22.

409 Ligni Alnei petrificati fructum. *Ein Stuck petrificiert holz, von einer Erlen, welche sehr tieff unter der Erden, mit ästen, und wurzlen gefunden worden.* Brack. Mus. 17. *Clethrites,* seu Alneum lignum petrificatum. Helw. Lith. P. II. 201.

410 SALICIS angustifoliæ folium in Lapide fissili Oeningensi. TAB. IV. fig. 8. Diluv. *Krauterschieffer mit einem weidenen Blatt.* Myl. Mus. n. 790.

411 *Ein aufgedrucktes Blatt von einer Weiden, die Salix saxatilis.* Scwenckf. *Salix pumila alp. Clus. heißtt. Volkm. Sil. 111. Tab. XIV. f. 3.*

412 Folia salicis petrificata. *Steinene Weidenblätter.* Lang. Hist. p. 54. Tab. XVI. *Postdiluv.*

413 Salicites ejusdem p. 69. ad Vegetabilia prorsus non pertinet. TAB. II. fig. 4. M. D. n. 60. POPULI nigræ folium in Lapide Oeningensi. TAB. II. fig. 4. Diluv.

415 Dendrites folium Populi albæ repräsentans. Lang. Hist. XIII. fig. p. 40. TAB. VIII. fig. 3. Dendrites folium Populi albæ magis elongatum repräsentans. Ejusd. fig. 4. Diluv. In Lapide fissili Oeningensi. *Krauterschiefer mit einem Blatt von einer Pappel.* Myl. Mus. n. 798.

416 *A stone, which looks like a piece of Beechwood.* Grew. Mus. 269.

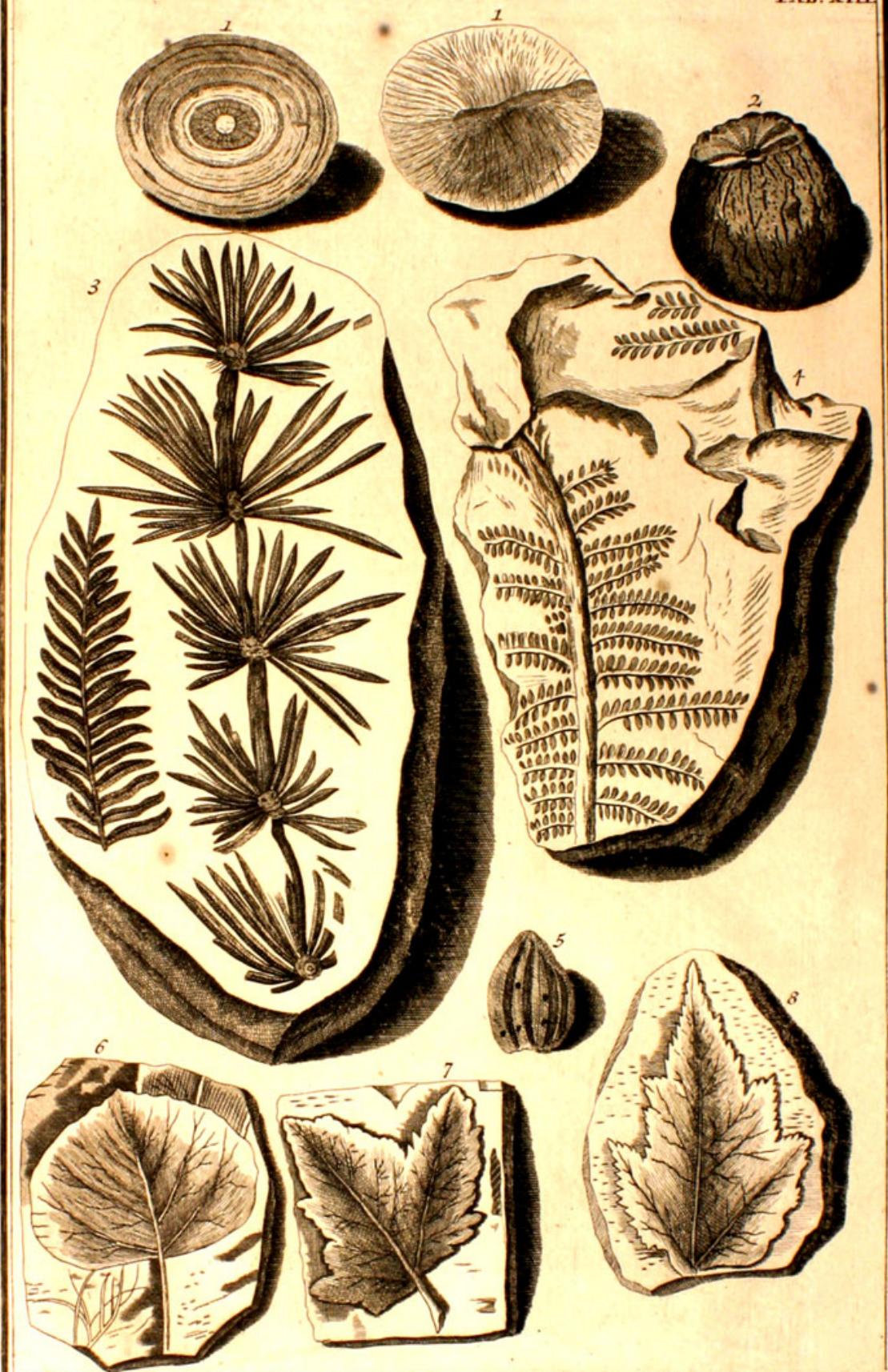
417 Fagus ferrificata. *Liebknecht.* Diluv. 290.

418 Cletrites Lapis ab Alni similitudine. Boot. 529.

419 Betulatum Lignum petrificatum. *Ein stück Bürkenholz mit seiner Rinde, so zu Stein worden.* Brack. Mus. 17. *Birkenholz zu Beblendorff bey Lübeck.* Volkm. Sil. 87.

420 Lignum Fagi lapideum. *Oxytites* Besl. Mus. 92. Tab. XXI. *Phegites è Fago. Buchen in Stein verwandlet.* Kentm. Foss. 39. Pol. *Bukowy Kamien.* Helw. Ind. Foss. Pol.

TAB. XIII.

Summi Rer.^{do} Dⁿ Eberhardo Friderico Hiemero S.S. Theol. D.
Ser.^{mo} Wirtenbergensi Duci à Concionibus et Consiliis aulicis.

C L A S S I S X X.

Arbores & Frutices floribus Monopetalis.

421 MYRTILLITES major cinereus umbilico magis excavato. Lang. Hist. p. 56. Tab. XIX. fig. 1. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante. CB.

422 Myrtillites major cinereus umbilico minore. Id. fig. 2. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis albicantibus. CB. uterque *Dubius* valdè.

423 *Ulmi* assulæ in nigrum lapidem mutatæ. Helw. Lith. P. II. 202.

C L A S S I S X X I.

Arbores & Frutices foliis Rosaceis.

424 M. D. n. 168. TILIÆ folium in lapide fissili Oeningen-^{TAB.}
fi. TAB. III. fig. 8. Dendrites folium Tiliæ cum gramine re-^{& TAB.}
præsentans. Lang. Hist. p. 40. Tab. VIII. fig. 2. Diluv.^{III. fig. 8.}

425 Frustum Ligni Tiliæ petrificatum. *Steinenes Lindenholz.*
Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

426 Cissites in candido collucet EDERÆ foliis, quæ totam
tenent. Narcissites venis etiam Ederæ distinctæ. Plin. L. XXXVII.
c. 10 Quid sit, non constat, videtur Naturæ lusus, in Achate.
Hedera in Tofo Rorbacensi est Postdiluv. Pro Narcissites Inocif-
sites viri docti restituendum judicant. Nihil enim huic Gemmæ cum
Narcisso convenit. At posterius nomen ex argumento naturæ o-
ptime acceptum est. Ινοκιστής enim dictum est & ab ίνες, venæ, &
κισσος Hedera, cum illam venis Hederæ distingui scriptum relique-
rit Plinius. Assalt. Not. ad Mercat. 276.

427 M. D. n. 55. VITIS, ut videtur, Folium Lapidi fissili^{TAB. L}
Oeningensi impressum, eique melano gramma. TAB. I. fig. 2.
Diluv.

428 M. D. n. 5. Pruni folium, ut videtur, in Lapide fissili Oe-
ningensi. Tab. IV. fig. 7. *Diluv.*

429 *A stone like a petrify'd damascene plum. A gread petrify'd*
stone of an exotick Plum-A blackstone figur'd like the stone of (a
Praecock-Plum) an Aprecock. Grew. Mus. 266. Prunellarium, s.
Lapis pruneoli ossiculum referens majus. Luid. n. 233. Prunellarium
minimum longiusculum. Id. n. 234. *Cocco Meloitæ, seu Lapi-*
des prunum referentes, Pflaumsteine, wie Pflaumen gestaltet,
braun oder Oliven farb, glatt. Volk. Sil. 62. T. IV. f. 3. *der wie ein*
Prunum magnum rotundum rubrum CB, oder das Prunum Ibe-
ricum Tragi, als wie blaue Maranken gestallt. fig. 4. *Ein braun-*
gelber.

gelber, der dem Pruno dulci amygdalino seu æreo nostrati, Germ. Spillerchen gleichet. Id fig. 5. Ein ganz schwarzer, der wie das Prunum Hungaricum, Prunum magnum dulce atrocæruleum CB aussiehet.

430 Siehet wie ein Myrobalanus Bellirica, oder auch, wie Nux insana oder Prunulum insanum Chabr. aus, von farbe braunroth. Id. 134. T. XXIV. f. 10.

431 M. D. n. 114. AMYGDALITES vel Amygdaloides. Lapis Planitzensis ex Agro Zuicaviensi. Myl. Sax. p. 35. Dub. Amygdaloides constans ex materia siliadosa crustâ exteriore gypsea. Helwing. Lith. Ang. 38. Steinerne Mandeln. Valentin. Mus. P. II. 19. Lapis Fructui Amygdali saccharo incrustato similis. Gesn. Fig. Lap. 126. b. Lapides, qui Amygdalam saccharo incrustatam tam probè referunt, ut simpliciores facile sit iis falle re. Continent autem intus siliculum Amygdaliformem, crusta autem gypsea est. Læt. p. 175. Αμυγδαλοειδης, Amygdaloites à forma Amygdalorum ita dicti, uti ad Albulam Tiburtinam inveniuntur. Kirch. Mund. Subt. L. VIII. p. 82. Hi sæpe sunt factitii. Aliquando Lapides, non solum Amygdali nucleus, sed & os ambiens referunt. Hac pertinet Lapis Amygdali ossi persimilis. Gesn. Fig. I. c. A stone being very agreeable to the Amygdaloides of Aldrovand. Mus. Metall. L. IV. c. 1. Plott. Oxfordsh. p. 195. Amygdala in Lapidem conversa. Besl. Mus. 103. Tab. XXXVI. Amygdalam referens Lapis. Bajer. Or. 45. T. I. f. 23. Siliculi Amygdaliformes. Lapides Amygdalis persimiles. Mandelstein. Steine wie Mandeln formirt. Volk. Sil. 62. Eine Mandel, wie sie noch in der außerlichen grauen Schale liegt. Id. 134. T. XXIV. f. 6. Kamien Migdalowy. Pol. Helw. Ind. Foss. Pol.

432 M. D. n. 244. Amygdaloides Echterdingensis. Dub.

433 Amygdaloides subluteus major & minor. Mandelstein. Lang. Hist. T. XIX. p. 56. videtur Silex Mandole impetrite. Moscard. Mus. 175.

434 M. D. n. 241. ff. Lapides fisci Amygdalas, Nucleos prunorum, Cerasorum, aliosque fructus referentes : Ex lutifolina Altdorffina. Nodi Soapballs. Beaumepotts dicti. List. Cochlit. Angl. p. 213. Naturæ lusus.

435 Stein, der ist wie ein Malus Persica, Pfersing, auf der einen Seithen grau, auf der anderen braunroth, etwas gepletscht. Volk. Sil. 133. Tab. XXIV. f. 3.

436 Silex cinereus Pistacii fructum exprimens, Bacch. Font. Boll. 36. Eine Pistaciens, mit der gelben harten Schalen. Volk. Sil. 134. T. XXIV. f. 7. der länglichste Kern oder Nüsslein auffert der Schale. Id. fig. 8.

437 M. D. n. 9. PYRI folium in lapide Oeningensi. Diluv. TAB.
Brauner Letten bey Joachims Thal mit einem Birnbaum blatt. IV. fig. 7.
Myl. Mus. n. 787.

438 M. D. n. 36. Folium Pyri, aliudve in saxo cretaceo
fissili Oeningensi. Dendrites folium Pyri repræsentans. Lang. Hist.
Lap. p. 40. Tab. VIII. fig. 1. Diluv.

439 M. D. n. 92. Pyri petrefactæ & maledictæ Norimber-
gensis frusta. Post-Diluv.

440 Lapillus pyriformis. Lang. Hist. p. 56. T. XIX. n. 2.
Dub. A petrifyd Katherine Pear. Grew. Mus. 265. Pyra Mo-
schatellina. Steinerne Zuckerbirn Bajer. Oryct. 46. Valentin.
Mus. P. II. p. 19. Pyrum Moschatellinum, aut aliud exiguum,
aliudve Pyrum grandius. Bajer. Or. 46. T. I. f. 26. 28. Eine
Frucht, wie eine Birn, oder die Orientalische Frucht Sambos.
Volkm. Sil. 133. T. XXIV. f. 1. Eine andere gleich einer Birn.
Siehet auch der krummen Frucht des Solani pomiferi 5. CB nicht
ungleich. Id. f. 2.

441 M. D. n. 11. Saxum arenarium durius, cinereo flave-
scens, in quo folia SORBI alpinæ I.B. Ex Cantone Abbatiscel- TAB. II.
lano. TAB. II. fig. 8. fig. 8.

442 Steinerne Pomerantz: die couleur, glätte, und tüpflein an
der Schalen ist den natürlichen und frischen Pomeranzen ganz
gleich, worann auch oben das grüblein, darinnen der Stiebl gestan-
den, zuschien, hat eine kieselhärte. Volk. Sil. 130. T. XXIII. f. 1.

443 M. D. n. 64. Folium MESPILI Apii Folio sylvestris spi-
nosæ sive Oxyacanthæ CB. in Lapide Öningensi TAB. III. fig. TAB.
6. Diluv. III. fig. 6.

C L A S S I S   X X I I .

444 Zwei Schooten auf einem grauen Schiefer, die obere scheinet
eine Siliqua Arboris Judæ (Siliquastrum Tour.) oder auch Viciae du-
metorum maximæ CB. die untere eine Siliqua Asclepiadis Tab.
Fuchs. Volk. Sil. 129. T. XXII. f. 1.

445 Ficui haud absimilis Lapis ex Museo Valkeneriano, cui
illatus ex Suitensium montibus prope Artam. Eine kleine Feige,
Ficus communis CB. Auswendig, wie bey den meisten Feigen braun
oder dunkelroth, innwendig röthlich oder rosenfarb, wie das
fleisch einer Feige, mitten eine schwarze Erden oder Moser mit
vielen verwesten dunnen capillamentis oder Fäserlein, welche
etliche Botanici, vor die Blüth der Feigen halten, nebst einem
Crystall fluss. Volk. Sil. 130. Tab. XXIII. f. 3.

HERBARII DILUVIANI
PLANTÆ INCERTÆ
five

Ad nullam certam Classem redigendæ.

- 446 M. D. n. 7. Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotunda-
TAB. V. fig. 8. tum in saxo fissili candido ex Bolga Valle Agri Veronensis. TAB.
V. fig. 8. *Diluv.*
- 447 M. D. n. 13. Planta stellata quædam Diluviana cum Neu-
TAB. IV. fig. 1. rophylo in atri coloris saxo margaceo, ex Fodinis Cumbriæ.
TAB. IV. fig. 1. *Diluv.*
- 448 M. D. n. 14. Alia Planta Diluviana ex eodem loco.
- 449 M. D. n. 19. Lapis margaceus melanogrammos cine-
TAB. IV. fig. 2. reus quasi, stipulisve combustis conspersus ex Anglia. TAB. IV.
fig. 2. *Diluv.*
- 450 M. D. n. 26. Plantula videtur spinosa ex Anglia. *Diluv.*
- 451 M. D. n. 31. Congeries varia Lignorum & Corticum
fossilium, ex strato supra Thunum. *Diluv.*
- 452 M. D. n. 33. Folium quoddam majus & latius in Lapi-
de fissili Oeningensi. *Diluv.*
- 453 M. D. n. 35. Folium trinervium flavescentia in saxo creta-
ceo fissili Oeningensi. *Diluv.*
- 454 M. D. n. 37. Folia alia in Saxo Oeningensi. *Diluv.*
- 455 M. D. n. 38. Terra foliata Siculæ similis mollier in la-
picidina Oeningensi.
- 456 M. D. n. 39. Lapis fissilis Terræ foliatæ Siculæ haud ab-
similis durior, ex eadem Lapicidina. Terra foliata bituminosa
mineralis fossilis ex Italia. Bocc. *Mus. di Piante rare.* 157.
- 457 M. D. n. 63. Folia Arborum diversarum in saxo cinereo
flavescente Territorii Abbatiscellani. *Dub.*
- 458 M. D. n. 71. massa quædam levissima ex materia vege-
tabili in Terris sepulta, omnino constans, ex Agro Cestriensi
Angliæ n. 88. Cespes bituminosus levissimi generis prorsus ex
vegetabili materia constans. Ex Westmorlandia Angliæ. *Diluv.*
- 459 M. D. n. 72. LITHOXYLON ex Insula Antego. *Diluv.*
& omnia pene sequentia. Lignum fossile. Pol. *Drzewo Kamien-
ne.* Helwing. Ind. Foss. Pol.
- 460 M. D. n. 74. Lignum fossile ex Fodinis aluminosis Dü-
bensibus Saxoniam.
- 461 M. D. n. 75. Lignum bituminosum fossile, quod paulo
infra Terram bituminosam Muscovensem invenitur.
- 462 M. D. n. 76. Lithoxylon Bononiense ex Argilla eratum.

463 M. D. n. 77. Lignum petrificatum ex oppido Bitterfeld.

464 M. D. n. 78. Terra affulosa vel Ampelitis pyrite æroso copiosissime imprægnata, ex valle Grundspurgensi Agri Altorfini, Territorii Norimbergensis. Libav. *Sing. P. III. L. VIII. c. 8.* p. 1034. Bajer. *Oryctog. Norica. p. 81.*

465 M. D. n. 79. Lithoxylon nigricans in saxo arenario duriori ex Agro Altorfino.

466 M. D. n. 80. Lithoxylum nigrum Prussicum.

467 M. D. n. 81. Lignum fossile Luneburgicum ex Fodinis Argillaceis.

468 M. D. n. 82. Lithoxylon ex Hispania.

469 M. D. n. 83. Lithoxylon fossile bituminosum, Lithantraces etiam repræsentans. Ex Crypta Diaboli, & prope Grunds-purg (*Günsperg*) Agri Altorfini.

470 M. D. n. 84. Lignum fossile ex prato *Kellen im Waltikumerriedt*, milliari ferè à Tiguro.

471 M. D. n. 84. Lithoxylon argentiferum Franckenbergense Chrysocolla adspersum.

472 M. D. n. 85. Lignum fossile, vulgo *Steinkohlen von dem Habichtswald bey Cassel.*

473 M. D. n. 86. Lignum in venam Ferri conversum Laubacense. Liebknecht *Discurs. de Diluv.* Giess. & Francof. 1714. 8.

474 M. D. n. 89. Lithoxylon ex Fodina Vallis Joachimicæ.

475 M. D. n. 90. Lignum fossile Pyrite vitriolico fœtum ex montibus Prussicis, in quibus succinum effoditur.

476 M. D. n. 93. Lignum prorsus petrefactum ex Fodinis succini Prussici.

477 M. D. n. 95. Lithoxyla Altdorffina.

478 M. D. n. 125. Lignum fossile Dübense ad Mündam 3. Leucis à Lipsia.

479 M. D. n. 126. Lignum petrificatum ex montibus arenosis Querfurtenibus.

480 M. D. n. 130. Lignum fossile strato petroso substratum Querfurtense.

481 M. D. n. 132. Lignum fossile ex stratis Lithanthracum Dübensem.

482 M. D. n. 217. Lignum fossile ex Sylvâ submersâ 4 ho-
ris à Querfurto, 1. à Sangerhusâ versus NW. Büttn. *Dil. Test.*

p. 303.

483 M. D. n. 218. Lignum fossile ex altissimo jugo Thuringiæ, Finne dicto.

- 484 M. D. n. 219. Lignum fossile ex montibus arenosis Querfurtenisibus.
- 485 M. D. n. 220. Lignum fossile nigrum Bononiense.
- 486 M. D. n. 221. Lignum ex montibus arenosis Querfurtenisibus candidum, Faginum videtur. Büttn. *Dil. Test. p. 189.*
- 487 M. D. n. 222. Lignum fossile Pyrite imprægnatum, cui ostreum lapideum adhærescit. *D'Yves aupres de Cant sur le bort de la mer en Normandie.*
- 488 M. D. n. 223. Lignum fossile fusci coloris Querfurtense.
- 489 M. D. n. 224. Lignum Laubacense ferrificatum, cui vena Ferri adhæret.
- 490 M. D. n. 225. Lignum ferrificatum Laubacense è nucleo Trunci, ut videtur, desumptum.
- 491 M. D. n. 226. Idem minus ex majori frusto decerptum.
- 492 M. D. n. 230. Lignum fossile metallisatum, quod in valle Busuccensi 1. horâ à Giessa distante intra Terram ad 12. orgyas lutosam repertum est.
- 493 M. D. n. 231. Lignum fossile petrificatum ad Thermas Wisbacenses repertum.
- 494 M. D. n. 234. Carbones bituminosi Hassiaci.
- 495 M. D. n. 235. Lignum fossile, quod in Terra Giessenfi præsertim ad Flumen Lanum in maxima copia reperitur. Liebknecht. *de Diluv. p. 49.*
- 496 M. D. n. 247. Lithoxylon videtur impressum lapidi fissili Glaronensi.
- 497 M. D. n. 248. Lignum anthracini coloris Pyrite vitrilico prægnans, forsitan ad Lithanthraces referendum. Ex Lapicidina Megenweilensi in liberis Provinciis, ubi & ossa fossilia & Glossopetræ reperiuntur.
- 498 M. D. n. 248. a. Lignum fossile conferendum cum Carbone fossili Xylode Libavii. *Vom Heiligenberg im Furstenbergischen.*
- 499 M. D. n. 248. z. Lignum fossile prope Lubecam ad pagum Behlendorff 3. milliaribus a Lubeca.
- 500 M. D. n. 248. bb. Lignum fossile ex Italia.
- 501 Lithoxylon scissile sive tegulatum ex albo & castaneo versicolor, stalagmite refertum. Ex arenosis Asplejanis in Agro Bedfordiensi. Luid. n. 211.
- 502 Lithoxylon tabulatum rubiginosum. Id. n. 212.
- 503 — confragosum Faringdonense rubigine infectum. Id. n. 213.
- 504 — luteum Fordidum sive Ochram referens Cirencestrese. Id. n. 214.

- 505 Lithoxylon striatum atrorubens. Id. n. 215.
- 506 — album, suscitabili sive Ligni incendiarii æmulum. Ex arenosis Marchamiæ lapicidinis. Id. n. 216.
- 507 — crystallinum, sive ex Fluore Belemnitæ ad instar striato conflatum exterius rubiginosum. Ib. Id. n. 217.
- 508 — atrorubens nitidum Antimonii ad instar striatum. Ib. Id. n. 218.
- 509 — teres, fuscum, sive paxillare inter Ligna & ossa fossilia ambiguum Marchamiæ. Id. n. 220.
- 510 — rubiginosum venis nigris distinctum. E Lapicidinis Byfeldianis apud Northamptonienses. Id. n. 221.
- 511 — fuscum pulverulentum e Fodina Ashleana in eodem Comitatu. Id. n. 222.
- 512 — fuscum fluoribus minimis refertum. Id. n. 225.
- 513 — fuscum Sabrinianum Selenite saturatum. Ex Litore Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Glocestriæ.
- 514 — exiguum ferrugineum cuneolum referens Witnejæ. Id. n. 227.
- 515 — Sabrinianum ligno Quercino æmulum ex æstuario Sabriniano ad Trajectum Pyrtonense. Id. n. 228.
- 516 — anthracinum vitriolatum. Ex Lapicidina Kidlingtonensi prope Oxonium. Id. n. 229.
- 517 — Gagati æmulum littorale. Ex Agro Lincolnensi. Id. n. 230.
- 518 — textile s. reticulatum capillare sabuletorum. Ex sabuleto Framptonensi. Id. n. 231.
- 519 — stuposum s. punicea raritate levissimum. Id. n. 232.
- 520 *Loughneagstone* in Hybernia pro Lithoxylo habet Molynex in *Transact. Phil.* n. 158.
- 521 M. D. n. 87. Carbones ex Cespitibus bituminosis Agri Cestriensis.
- 522 Great numbers of Trees, particularly Oaks and Firs in the Peath-Earth of Northolm. &c. Morton. Nat. Hist. of Northampt. p. 253. 255. 263. Mosswood. Raji Topographical. Obs. 7. Plot. Staffordsh. 217. *Transact. Phil.* n. 275. Sorturbrandur. Worm. Mus. 169.
- 523 A large piece of petrify'd wood. Grew. Mus. 269.
- 524 A globular stone wch loocks, as if it had been a piece of Abswood Turned in a Lathe in to that figure. Grew. l. c.
- 525 A piece of incombustible wood, as it were half petrify'd. For being Held into Fire, it becomes red like à Coal. Grew. l. c.
- 526 A very odd piece of the branch of a Tree as thick as a Cable

ble rope, whereof the barque, is turned into perfect Iron, or at least a very rich Ironore and the wood into stone. Grew. l. c.

527 The petrify'd barque of a Tree. Tis thin and Rowled up as Cinamom but rather of the colour of that called winterane's. Grew.

270.

528 Lignum nigrum fossile. Blackoack Scotis. Sibb. Prodr. Hist. Nat. Scot. p. 44.

Occasione Lignorum fossilium monendum, non Quercina duntaxat Ligna, sed & alia plurima, ubivis fere Terrarum mutationem fuisse passa ratione coloris, & nigrum quidem induisse multis in locis tantum non carbonificata; & ibi quidem, ubi vel Pyritæ adsunt vitriolici, ipsis Lignis sæpe adhuc adhærentes, vel venæ Ferri & sulphuris. Non mirum hoc videbitur iis, qui norunt ex mistura Limaturæ Ferri, Sulphuris & Aquæ excitari non duntaxat ingentem Fermentationem, & æstum, sed etiam Flammam quæ in Terræ visceribus statim à Diluvio Ligna demersa facile mutare poterant in Carbones, vel iis saltem nigrum colorem inducere.

529 M. D. n. 124. Arborum folia in Tofo duriori ex Saxonia. Post-Diluv. Arborum folia in Tophaceis Lapidibus. Helwing. Lith. Ang. 41. Tab. II. fig. 4.

530 M. D. n. 143. Surculus lapideus Adarce vel Tartaro in. crustatus. Spec. Lith. Helv. p. 20. fig. 25. Montis Legerii. Diluv.

531 M. D. n. 144. Glomellaria spongiosa. Luid. n. 110. Ex Monte Legerio.

532 M. D. n. 155. Lapis haud absimilis truncō abscisso Arboris, in quo Circuli annui conspiciuntur. Ex Birsa. Diluv.

533 M. D. n. 181. 187. Patella lapidea. Spec. Lith. Helv. p. 19. fig. 24. Wagner. Helv. Curios. p. 318. Ex Randio & Legerio forsan ad Fungos referenda. Diluv.

534 M. D. n. 207. Nux Vomica lapidea. Spec. Lith. p. 44. fig. 60. Lapis Nuci vomicæ similis, Stein den Krayenäuglein ganzt gleich. Brackenhof. Mus. p. 10. Conf. basis Urticæ marinæ. Mem. de l' Acad. Roy. 1710. p. 475. fig. 24. Diluv. A petrify'd Nux Vomica. Grew. Mus. 266. Castanites. Aldrov. Mus. Met. Pol. Wronowe oko Kamienne. Helw. Ind. Foss. Pol.

TAB.
XIV.
fig. 2.

535 M. D. n. 248. l. Folium nigri Coloris longius in acutum definens mucronem, nervo per medium decurrente in margine cinerea. Ex monte Blancano prope Mavore in ditione Bononiensi. Diluv.

536 M. D. n. 213. Palmæ corymbiferæ sarmanta, ut videtur, Monspelii fossilia. Dil.

537

Ill. Dⁿ Samueli Kôlesero de Keres-eer, Secretario Guberniali
Cæsareo-Regio Principatus Transylvaniae.

537 M. D. n. 214. Cespes bituminosus Krey singensis Thuringia. *Diluv.*

538 M. D. n. 243. Semen Plantæ cujusdam umbelliferæ lapideum. Echterdingæ in Ducatu Wirtembergico. *Dil.*

539 M. D. n. 248. ee. f. Nux Moschata lapidea. Ex Birsa. *Spec. TAB. XIII. fig. 4.*
*Lith. Helv. p. 42. f. 57. Helwing. Lith. Ang. 37. Nux myristica lapidea cinerea. Bauh. Font. Boll. 35. Stein, so eine Muscatnuss præsentirt. Myl. Sax. P. II. p. 74. fig. Muscatnuss, Nux Moschata fructu rotundo CB. die ihre couleur so wol aus als inwendig behalten. Auf der harten braunen schalen siehet man a. den eindruck, oder Adern, da die bluthe gelegen, und als man sie zerstuffet, die braunen striæ, so von der peripherie des Kernes bis an das Centrum lauffen. Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 6. Siehet aus, wie die grüne Muscaten Nuss, von farb, braunroth. Id. 133. T. XXIV. fig. 4. Pol. Muscatowa galka Kamienna. Helw. Ind. Foss. Pol. Nax Moschata lapidea tota siliciæ substantiæ, referens ex asse Nucem Moschatam fructu oblongo. CB. Helw. *Lith. P. II. p. 97. Tab. III. n°. 3.* qui Nuces Moschatas lapideas haec tenus cognitas refert ad *Tubera quædam marina*, quondam vel saxis adnata, vel sub Musco marino progenita.*

540 Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. Luid. n. 185.

541 Lithophyllum gelatinis quibusdam Salebrosum Malleatula dictum. Id. n. 204.

542 Planta incognita ex minera Ferri. Wolfart *Vale Hanov.* §. 10. fig. 6. conf. *Tab. VIII. fig. 5.*

543 Capilli Veneris in Lapide fissili Manebacensi. Myl. *Sax. p. 30. fig. 2. ad p. 19.*

544 Conferva Plinii. Luid. p. 108. Pol. *Gaecka w Kamieniu.* Helw. Ind. Foss. Pol.

545 Arbuscula vel Planta in Lapide fissili. Myl. *Sax. p. 28. v. TAB. VIII. fig. 5. Dub.*

546 Fructum quendam exprimens Lapis Metallicus. *Spec. Lith. Helv. 67. fig. 89. conf. Skeleton Echini marini intra Testam reperiundi.*

547 Virgulta petrificata. *Steinenes gestäud. Lang. Hist. p. 53. Tab. XIV. Post-Diluv.*

548 Radix petrificata. *Steinene Wurz. Lang. Hist. p. 54. Tab. XIV. Dub.*

549 Fructus Arboris AHOVAI Indicus. Myl. *Sax. p. 30. TAB. II. fig. 6. Diluv.* Ejus nucleus. Volkm. *Sil. 134. T. XXIV. f. 18.*

550 Folia quædam (an Leguminosa?) rotunda in lapide fissili. Ex Musco Vallisneriano.

551 *Stelechites* effigie stipitis truncati, cum rudimentis ramosum, in lapide albo & cinereo quandoque nigricante, per longitudinem striato. Alii radici Raphani rusticæ æmuli. Helwing. *Lith. Ang. 42. Tab. II. fig. 7. 8. M. D. n. 248. t.*

552 Two strait slender stones resembling the Columns erected in the middle of Some Flowers, one convex of the top, and almost flat. The other sphericalles Triangular, somewhat like the seedcase of a Tulip. Grew. *Mus. 267.*

553 Two other joynted stones, looking as if they were pieces of the geniculated stalk, of some Plant. Id. l. c.

554 Lapis divaricationes ramosas vegetabilis cujusdam ostendens, colore albo. Helwing. *Lith. p. 53. T. VI. fig. 3. conf. Tab. V. fig. 8.*

555 Hexapetalon Carbonarium Luid. in *Transact. Phil. n. 331. p. 95. Tab. I. fig. 3.*

556 Abietis an potius Lycopodii cujusdam ramulus? Id. l. c. f. 6.

557 Lignum Molavin petrefactum Paracalense, exalbidum corticem versus subfuscum, sublustre & Pyrite compar soliditate. Camell. in *Transact. Phil. n. 311. p. 2405.* Aliud coloris subglauca.

558 Ligni aliud frustum Palicpcianum, verum non videtur esse Ligni Molavin, sed potius Ligni Guixo. Coloris æruginosi, corticem versus luteo & rubente & fusco varium, pectinibus minus rectis quasi interruptis. Id. l. c. p. 2406.

559 *Baobab* lapideus, Fructus illius similitudinem gerit, quo ad extinguendam sitim Æthiopes utuntur, de quo Prosper Alpinus *Plant. Ægypt. & C. Clus. L. II. c. 1. Exotic.* quemve à nautis, qui ex Æthiopia redierunt, redemptum Londino miserat. Jac. Garetus. *Calc. Mus. 414.*

560 *Ebenum fossile.* Hildesheimii reperitur in Commissuris intra Terram aluminosam — Stips nigra foliis & fructu carens, cornu politi modo splendida, solida, lævis, omnino aspectu similis Gagati Lapi, sed naturâ diversâ. Nam Ebenum, ignem non sentit, Gagates accensus ardet & igne perit. Agric. *Nat. Foss. L. VII. c. 22. Pol. Heban.*

561 Ebenum fossile in Islandia laminatum eruitur, colore nigerrimo, quandoque subfusco, ponderosum, fragile, exiccatum ubi fuerit, Faber Lignarius in lignis judicandis peritus juglandis Arboris radicem longâ annorum serie nigredine tanta infestam esse putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conspectæ sunt;

sunt; Polituram non facile admittit ---- Hoc Lignum vulgo *Sorturbrandur* vocant, & latere ajunt in monte adeo prærupto & alto, ut eo nullus nisi audacissimus penetrare valeat. Worm. Mus. 169.

562 *Lignum fossile Umbriæ*, quod reperitur in Umbria in Territorio Todi. Inveniuntur particulæ ex parte cretosa, ex parte lignea, ex parte Carbonis instar adustæ. Siquidem de minerali ac vegetabili participare videtur, *Metallophitum* seu *Minerophitum* appellari posse videtur, simile Cedro Montis Atlantis in Mauritania. Colore est Leonino obscuro, venis inordinatis, obscurioribus aliquanto reliqua substantia. Id. l. c.

563 Lignum Carbonis modo nigrum, aridum, ac leve, effodiatur in montibus vallis D. Joachimi 40. Orgyiarum profunditate. Cord. Obs. 218.

564 Petrificites *Fleßholz*, Lignum petrefactum, aus der Saal. Myl. Mus. n. 641.

565 —— *Eichenholz*, Quercinum, Id. n. 642.

566 —— *Holz*, von Giebichenstein bey Hall. Id. n. 643.
655. — aus Moscau. n. 644. aus Thuringen, holt der C. 1½. lot Gold. n. 645. aus dem Teufelstümpel zu Merseburg. n. 647. — vom Pfaffendorffischen acker. n. 649. von Görlitz. n. 651. von Altorff. n. 652. von Merseburg. n. 653. aus Siam. n. 654. von Halle. n. 661. von Querfurth. n. 670. 673.

567 *Holz so petrificirt*, vitriol haltend von Querfurth. Id. n. 646. vitriolisch gegraben Holz. n. 656. Lignum petrefactum Vitriolicum.

568 Lithoxylon Ligno Abiegno albo æmulum von Abrechtsdorff im Neumarkischen. Id. n. 649.

569 Lignum fossile Bituminosum von Querfurth. Id. n. 650. & vena quadam succini Borussica. Id. n. 662.

570 Lithoxylon seu Lignum fossile striatum in sua matrice, aus dem Kirchberge bey Landshut. Id. n. 658.

571 Ligni frustum, hujus generis Arbores vastæ effodiuntur cum Cespitibus bituminosis in Agro Westmorlandiæ. Id. n. 659.

572 Lignum fossile Goldbergense. Id. n. 665.

573 —— —— daran die Resina zusehen. Id. n. 666.

574 Zu eisen gewordenes Holz, in ferrum mutatum, aus England. Id. n. 668. Zu Stein &c. Id. n. 667. Zu Marcasit. Id. n. 669.

575 Ein stückgen brett brauner Farb vom Ligno fossili, so bey Cassel gegraben wird. Id. n. 676.

576 Truncus Ligni è Valle Joachimica in Lapidem conversus. Besl. Mus. p. 91. T. XXXI. ubi legitur Inscriptio A. MDLXXVII.

DISER BAUM IST MIT S. BARBARA PRULNSTOLN
ANTROFFEN VOM MUNTLOCH MM, UND VOM
TAGSAIGER CL. LACHTER DEN XVII. FEBRUARI
IM JOACHIMSTHAL.

577 Myrobalanus lapideus. Id. 104. T. XXXVII. Myrobalanus nigra seu Indica. Volk. Sil. 135. T. XXIV. f. 20.

578 Piper longum lapideum. l. c.

579 Lignum fossile Bituminosum seu Matrix succini Hartmanni, sine & cum Vitriolo. Ex Littore Maris Balthici. M. D. n. 248. g¹.

580 Lapis metallaris scissilis cinereus, variorum seminum signaturis copiose exornatus, ut Melonum Anisi, Foeniculi, forte Lapis frumentarius. Wolfart. Hist. Nat. Haff. 34. T. V. f. 4. Ein Erzschieffer aus denen Franckenbergischen Bergwerken, auf welchem hulsen von mancherley saamen ligen. Dubito ego valde, an sit Lapis ita dictus Frumentarius.

581 Radix lignosa dentibus obsita ex fovea profunda propè Tennebergam Thuringiæ arcem eruta. Mercat. Met. App. p. 36.

582 Lithoxylon Ligno Quercino æmulum, an dem die Rinden, wie an den alten Eichen grau, runzlicht und gerissen. Volk. Sil. 93. T. VII. f. 1.

583 —— striis seu lineis rectis, & transversis cancellatum, ein stück steinernes holz, nach der lange, und quer gestreift, braun-gelb. Id. f. 2.

584 —— complanatus, latè striatum, & quasi reticulatum, ein stück mit weit von einander stehenden streiffen, und über denselben gleichsam, wie ein netze gegittert. Id. f. 3.

585 —— striis rectis, rarioribus, magisque depresso exaratum, mit seicht und weit von einander stehenden strichen, braun-roth. Id fig. 4.

586 —— seu sulcis altioribus cancellatum & alveolatum, mit erhobenen strichen gegittert, braunroth und mit vielen gruben. Id. f. 5.

587 —— striatum & nodosum, ligno Quercus petræ seu Roboris æmulum, nach der längen und quer mit gleichen linien gestreift, rund und mit vielen knoten und knorren um und um besetzt. Id. f. 6.

588 —— altius striatum, & geniculatum, braun mit erhobenen und breiten streiffen, und mit vielen knotichten gleichen oder gewerben unterschieden, wie der Calamus Aromaticus, oder das rohr. Id f. 7.

589 —— cancellatum, & quasi articulatum, atque compressum,

sum, castanienbraun, nach der lange breit gestreift, und zwischen den Articulis, mit subtilen querlinien gegittert, hin und wieder eingedrukt, und gequetscht. Id. Tab. VIII. f. 1.

590 Lithoxylon striatum, compressum, cortice adusto, schwarzbraun, unter der noch klebenden schwarzgebranten Rinden gestreift. Id. f. 2.

591 — arenosum leviter striatum, & arcuatum, ein stück von einem krumgebogenen Ast, russfarb, von der hin und wieder gebranten Rinden geschwärzt, und ungleich gestreift. Id. f. 3.

592 Lithoryza striata & nodosa, siehet mehr einer wurzel, als einem holz ähnlich, braun, glatt, etwas geplätscht, nach der lange gestreift, um und um mit striis oder fasciis Catenulatis, und mit vielen knoten besetzt. Id. fig. 4.

593 Lithoxylum paxillare asperum, ocker oder Leimgelb mit vielen Runzlen, rissen und spalten, wie die Rinde an einem Lerchenbaum. Id. f. 5.

594 — densius & subtilius striatum & articulatum, ein nach der lange sehr eng und subtil gestreiftes, versteinertes stück braunes holz, mit krummen querstrichen oder gelenken. Id. fig. 6.

595 Ein stück von einer Zwiesel, siehet dem Eichenholz nicht ungleich, die Rinde ist allenthalben buckelicht oder Tuberculos. Id. f. 8.

597 Ein nodus, oder ausgesprungener knorre braunroth, wie an dem Eichenholz. Id. f. 9.

598 Lithoxylon squamosum, Leimfarb, mit grossen breiten und stumpfen Schuppen gleich denen fischartigen Schuppen besetzt. Id. fig. 10.

599 — — — squamis longioribus & cuspidatis. Auf der Rinde des Pinus sylv. Mugo dictæ Tab. gleich, klebet hin und wieder ein schwarz gebrantes Harz, wie ein Pech. Id. f. 11.

600 — — — — & majoribus minus cuspidatis, mit langen schmalen, stumpf und dicht über einander stehenden grauen schuppen besetzt, der schuppichten Rinden des Pinus maritimæ III. Tab. nicht ungleich. Id. f. 12.

601 — — coloris ferruginosi arenâ & ochrâ infarctum. Braungelbes oder rothfarbenes stück mit langen, schmalen, erhöheten, und etwas zugespitzten schuppen, wie an dem Pinu sylv. vulgari seu Tæda. Id. f. 13.

602 — — margaceum; Grau, mit vielen langen, sehr spitzigen schuppen, wie an dem Pinastro Austriaco majori, mit einem grau und harten steinmark gefüllt. Id. f. 14.

603 — — squamis angustioribus & obtusioribus à se invi-

invicem disjunctis, mit langen und stumpfen Schuppen, welche weit von einander gesetzt. Id. f. 15.

604 *Lithoxylon squamosum* squamis minimis cuspidatis, siehet wie eine Zwiesel von einen kleinen Ast, des *Pinus Italicæ* aus, mit kleinen spitzigen Schuppen, braunroth. Id. f. 16.

605 Ein Stuck von einem kleinen Ast, schwarzbraun, mit kleinen runden Schuppen. Id. f. 17.

606 Zwey Stuk mit langen und schmalen Schuppen braun oder russfarb, mit etwas grau untermischt. Id. T. IX. f. 1.

607 *Lithoxylon striatum* læve, gestreiftes braun und glattes holz. Id. fig. 2.

608 — densius striatum ex cinereo cœruleum. Ein blau-lichtes Stuk mit dichteren streiffen. Id. f. 3.

609 Ein rares Stuk mit runden und holen tuberculis reihenweise besetzt, die sich gar leicht in 4. theile von einander theilen lassen, den diken schuppen, aus welchen die Coni an dem *Pinu Italica* zusammen gepakt, oder auch den tuberculis der Indianischen Annassen frucht nicht gar unähnlich, grau und platt. &c. Id. f. 4.

610 Ein brauner schuppichter Ast, mit einer Zwiesel von einer rothen Tanne. Id. f. 5.

611 Ein gestreiftes Stuk, hin und wieder gekrümt, eingebogen, und gefalten. Id. fig. 6.

612 Eine Zwiesel von einem starken Ast, grau, auf der Rinde punctulat, oder mit kleinen puncten, die mit kurzen striis durchzogen. Id. f. 7.

613 *Lithoxylon verrucosum*, braunes Stuk von einem dike Ast, mit runden pucklen oder knoten besetzt. Id. f. 8.

614 — squamis rotundioribus luteum, ein gelbes Stuk mit runden schuppen, so sich getheilet und gespalten. Id. fig. 9. 10. das Marck fig. 11.

615 — arenosum nodosum. — Ligno alno æmulum — læve albidum, dem weiss buchenen Holz nicht ungleich. — rotundum læve spadiceum. Id. p. 97.

616 *Cortices Arborum lutosi & arenosi*, deren etliche tuberosos, etliche squamos oder schuppicht sind. Id. p. 98.

617 Ein Stuk einer dicken und krummen wurzel nicht ungleich, russfarb, gestreift, und mit gleichen. *Lithoriza striata*, & quasi geniculata; *Cornu Animalis* cujusdam referens. Id. p. 100. T. IX. f. 12.

618 *Lithoxylon squamis cancellatim dispositis asperum*, ein starker Ast, an dem die schuppen, um und um gegitteret stehen. Id. f. 13.

619 Lithoxylon striis hamulatis *Braunes und steinernes holz, bin und wieder mit kurzen striis, oder strichen, so wie hoklein, formirt.* Id. f. 14.

620 —— luteum dense nodosum, *das über und über statt der Schuppen mit lauter buckeln dichte besetzt.* Id. p. 101. f. 15.

621 Scheinet ein kleiner Ast eines Pinastri Austriaci tenuifolii. Clus. oder einer Weistanne. Id. p. 102. fig. 16.

622 Lithoxylum squamosum cortice nigro, *die schuppen sind breit und stumpf.* Id. p. 102.

623 —— nigrum oculatum — alveolatum, articulatum & striatum. Id 1. c.

624 Gestreiftes und sandichtes Lithoxylon, *das in etwas geplätscht, und unter der schwarzgebrannten Rinden gestreift.* Id. fig. 17.

625 Ein großer Stam im Burgberg. Id. Tab. X.

626 Lignum fossile atro purpureum, *woraus eine schwarze Resina dringet.* Id. p. 104.

627 Ein unbekantes vegetabile. *Die Rinde ist schwarzgrau und geschuppt. Die zierlich übereinander stehende schuppen schwarz und glatt, welche den schuppen des Palmbaums nicht ungleich.* Id. 113. T. XV. fig. 4.

628 Ein unbekante geschuppte frucht oder Conus, deren schuppen gegittert stehen auf dunkelgrauem schiefer. *Die auf beiden seiten daran stehende Blätter sehen wie schilfblätter aus, und sind wie die Frucht, schwarz und glatt.* Id. 129. T. XXII. f. 2.

629 Fruchte so dem Piperi nigro, schwarzen Pfeffer oder auch den Cubeben gleich, auswendig schwarz, inwendig grüngelb oder grau. Id. 134. T. XXIV. f. 15.

630 Kommet mit der frembden frucht Tab. II. fructu subrotundo cineraceo duplici angulo. CB. überein. Id. 134. T. XXIV. f. 19.

631 Fructus Indicus Juglandi similis. Chabr. Fructus rotundus flavus tuberculis obsitus. CB. Id. 137. T. XXIV. 22.

632 Lithoxylum albido, tuberculis circum circa notatum; versteintes holz, aus dem Kirchberg vor Landshut, ausswendig glatt mit ovalen warzen oder knoten. Id. 331. T. III. f. 1.

633 —— tuberculis quasi cancellatum, *scheinet ein Cortex tuberculosus zu sein, an dem die mehr viereckig, als runde Tubercula an und übereinander gegittert stehen.* Id. T. III. f. 2.

634 Abdruck eines Vegetabilis mit leisten oder faltzen, zwischen welchen viel unten und oben zugespizte, und eingedruckte schuppen oder Flämmchen zusehen sein. Id. T. III. f. 3.

635 Ein abdruck in grauem sandstein, vermutlich von einem vegetabili, allenthalben mit narben besetzt, als wan man mit ei-

nem meffer hinein gestochen oder geschnitten. Id. 332. T. III.
f. 4.

636 Eindruck in grauem Sandstein, von einem vegetabili, mit pinnis in forma quincuncis, die wie ein Lateinisches V. ausmachen. Id. T. II. f. 5.

637 Villeicht ein abdruck von einem vegetabili auf der einen seiten allenthalben mit runden löchlein oder grüblein gezieret, oben siehet man etwas, wie eine Quaste oder Bluhme mit einem geschuppten Knopff, wie bey den Cyanis und Jaceis. Id. T. III. fig. 6.

638 Lithoxylum nigrum articulatum, striisque undulatis notatum, versteintes schwarzgraues holz mit vielen gleichen oder gelenken, und zwischen disen oben mit ein wenig, unten aber mehr ausswarts gebogenen und tieffen streiffen aus einer Kohlgrube zu Schönhatt. Id. T. IV. f. 1.

639 Lithophytus canaliculatus, schwarzer Kräuterschiefer mit Hohlkählen, aus gleichem Kohlenschacht. Id. T. IV. f. 2.

640 Eine glatte, glänzichte und schwarze rinde, die wie das innere theil von einer geschuppten Rinde aussiehet, dann die schuppen alle vertiefft in grau und Leberfarbenem schiefer von Liebersdorff bey Gablau. Id. 333. T. IV. f. 4.

641 Geschuppter grauer Schiefer an dem die schuppen kleiner, erhöhet, oben rund, und unten etwas zugespitzt. Id. T. IV. f. 5.

642 Grauer geschuppter Kräuterschiefer auf beiden seiten mit erhabenen grossen schuppen besetzt, derer die meisten oben stumpf, unten alle spitzig zugehen, und darauf gewurfflet stehen. Diese Steine werden Lepidotæ, Schuppensteine genennet. Id. T. IV. f. 6.

643 Anthracodendrum oculatum, scheinet, wie eine ganz ausgekohlte Rinde eines Baums, aus einem Kohlenschacht zu Rudolfsdorff. Id. T. IV. f. 9. Die ausswendige seite ist mit runden tuberculis besetzt, in gestalt der augen, in welchen die Pupillæ ein wenig erhöhet, glatt, und gläntzicht, wie eine Steinkohle.

644 Scheinet eine auslandische Frucht zusein, und waren eine Art eines Kerns einer Nuculæ oder Avellanæ Indicæ, auf der einen seiten a flach, doch ein wenig eingebogen, auf der andern b convex, mit einem erhabenen streiffen, der mitten um den weissen Kern lauft. Id. 336. T. V. f. 12.

P S E U D O P H Y T A,

Lapides, qui Plantarum figuræ mentiuntur.

Blubmen, Fosforibus Suhlensisibus. *Wafferstein* circa Wurzburgum. Dendrites Plin. L. XXXVII. c. 11. Dendrachates, velut Arbuscula insignis. c. 10. Δενδρίτης αχάτης, Δενδροχάτης, Δενδρόφυτης πέτρη. Orph. Lap. p. 203. *Pietra imboscata*. *Pietra naturalmente delineata in figura de' boschi*. *Pietra di Sinai*. Imperat. Stor. Nat. L. XXIV. p. 578. *Pietra del monte Sinai*. Mosc. Mus. 147. Achates in cuius Planicie & arbores delineatae conspiciebantur, Camill. Pisaurens. apud Dalech. *Boomsteenje*, *Boomtje Achate*. Rumpf. Amboinsch. Rariteitk. p. 287. Lapidés qui Ericeta repræsentant. B. de Boot. L. II. c. 285. Lapis artificiosa cælatu-râ in figuram Abrotani plantæ effictus. Lapis Naturæ vi affabré efformatus in figuram & typum nemoris. Calc. Mus. sect. III. p. 419. 420. Lapis fissilis, per quem discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatius lapidescente arborem Corallii instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant. Bauh. *Hist. Font. Boll. de Lapidib.* p. 4. Icones varias Dendritarum vide *Herb. Diluv. TAB. VII. & VIII.* Dendrita Saxonicus, Sylvas & Dumeta pul-cherrime repræsentans. M. D. n. 96. Dendrita elegantissimus in lapide fissili marmoreo candido. Ex Lapidina pagi Solnhof Comitatus Pappenheimensis. n. 97. TAB. VII. fig. 8. Dendriticum ^{TAB.} _{VII. fig.} Marmor Florentinum. n. 98. Dendrites Suhlensis niger in mar-^s more carneo. n. 99. Myl. *Sax. Relat.* VIII. n. 100. Dendrites Suhlensis subtilissimus in marmore flavescente. n. 100. Myl. l. c. Marmor album Dendritis nigricantibus in ipso corpore hinc inde delitescentibus perfusum ex Valle Raurica prope Terznach. n. 101. Dendrita Glacensis ex Bohemia in lapide fissili rubente. n. 102. Dendritæ prope pagum Popperg Ducatus Solisbacensis. n. 103. Dendrita fruticeti surgentis effigie ex Lapidina prope Solnhof. n. 104. Dendrita Hassiacus in marmore fissili flavescente. n. 105. Dendrita vel stigmata in Marmore seu saxo candido Scaphu-sensi. n. 106. Dendritæ & stigmitæ in Badensis Comitatus Fer-rifodinis prope Cappel in marmore flavo albescente. n. 107. Den-dritæ parvi ex Agro Basiliensi. n. 108. Dendritæ & stigmitæ in ^{TAB.} _{VIII. fig.} saxo fissili Öningensi. n. 109. TAB. VIII. fig. 6. Dendrites Algæ ^{TAB.} _{VIII. fig.} fere figura. Ex Agris Altenburgensisibus Misniæ n. 110. Saxum Montis Legerii Ditionis Tigurinæ, in quo obscura Dendritarum & Astroitarum indicia. n. 111. Dendrita fucum ferè referens in saxo carnei coloris ex collibus Euganeis. n. 112. Dendrites Eystet-tensis elegantissimus nigro-flavus. n. 133. Eystettensis martialis Tincturæ arbusculis crassioribus. n. 134. Dendritæ obscura veltigia in margâ fissili candida ex Gallia. n. 241. Stellæformes figuræ A-stroitis similes in marmore subflavo ex montibus Bononiensisibus.

n. 248. *f.* Stellulæ nigræ in silice marmoreo coloris rubrofusci ex montibus iisdem. *n.* 248. *g.* Silex marmoreus pallidi coloris stellulis nigris conspersus ex montibus iisdem. *n.* 248. *h.* Silex marmoreus albidus stellulis nigricantibus conspersus. *ibid.* *n.* 248. *i.* Lapis calcarius fissilis Dendrites Musci squamosi instar in superficie pictus. Prope Campiliam Hetruriæ. *n.* 248. *n.* Lapis calcarius dendrites griseus, quasi muscos albidos marinos repræsentans. Ex Agro Florentino. *n.* 248. *p.* Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus ramulis quasi cypressinis dimidiatae eminentiae & operæ crustaceo perbellè à Natura depictus. Conferendus cum Lapi de marmoreo Rhombi fere figura, altero latere protuberantibus quasi graminulis albis obducto. *Spen. Mus.* 91. Prope Florentiam. *n.* 248. *x.* Lapis Calcarius Florentinus, ex tribus varietatibus Alberini del Ponte à Rignano al Fiume d'Arno. *n.* 248. *y.* Crystallus in cuius sinu conspicitur flavescentis & nigroviridantis coloris arbuscularum series inter Dendritas rarissimos jure referenda. *Mus. Mineral.* *n.* 553. Dendrites major Triangularis per integrum circumferentiam frutices repræsentans. *Lang. Hist. p.* 39. *Tab. IX. f. 1.* Dendrites major roseus in extremitate ramificationum Tinctura sublutea ornatus. *TAB. IX. fig. 2.* Dendrites sylvulam repræsentans, in principio ramificationum Tinctura nigricante ornatus. *TAB. VII. fig. 3.* Dendrites. *Grew. Mus.* 268. *A nother representing a plein Field, inclosed with a hedge of Trees — Dendropotamites. A Kind of Alabaster having a mixture of browne, tawny with and green, and not unaptly resembling a couple of Rivers.* Id. l. c. *Busby Marble* Angl. *Sibb. Prodr. de Fossil.* p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyerusalem aut nemoratus *Imp.* Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arboreis exprimentibus lamnulatus. *Petra Scagliola o Ciappeddi, Ciappeddi virdozza annirizza, pinta niura d'Arvuli.* Sic. *Cup. Hort. Cath. Suppl. alt.* 52. Marmor Dendrites integrum quasi sylvam arbustorum egregie repræsentans, *Baumstein, so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentirt.* *Spen. Mus.* 91. Simile collem exhibens dumetis coopertam. Dito, *so einen Hügel mit Dornhecken umgeben vorstelleit.* l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. *Dunkelgrauer Baumstein.* l. c. Marmor Dendrites. *Baum Marmor.* *Brack. Mus.* 78. Marmor cum fruticibus, Herbulis & aranea. *Besl. Mus.* 96. *T. XXIV. Δενδρόφορος, Dendrophorus, Dendrophytos triplex.* 1. *Gypso paululum durior medium continet coagmentationem silicum coloris fusci, ordinatis circumquaque arbusculis, & fruticibus, herbis enascentibus, florculis dejectis, interea colore croceo aspersus. Gasidanes Plinii est*

TAB. fig. 2. *f. 1.* *Busby Marble* Angl. *Sibb. Prodr. de Fossil.* p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyerusalem aut nemoratus *Imp.* Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arboreis exprimentibus lamnulatus. *Petra Scagliola o Ciappeddi, Ciappeddi virdozza annirizza, pinta niura d'Arvuli.* Sic. *Cup. Hort. Cath. Suppl. alt.* 52. Marmor Dendrites integrum quasi sylvam arbustorum egregie repræsentans, *Baumstein, so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentirt.* *Spen. Mus.* 91. Simile collem exhibens dumetis coopertam. Dito, *so einen Hügel mit Dornhecken umgeben vorstelleit.* l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. *Dunkelgrauer Baumstein.* l. c. Marmor Dendrites. *Baum Marmor.* *Brack. Mus.* 78. Marmor cum fruticibus, Herbulis & aranea. *Besl. Mus.* 96. *T. XXIV. Δενδρόφορος, Dendrophorus, Dendrophytos triplex.* 1. *Gypso paululum durior medium continet coagmentationem silicum coloris fusci, ordinatis circumquaque arbusculis, & fruticibus, herbis enascentibus, florculis dejectis, interea colore croceo aspersus. Gasidanes Plinii est*

est &c. 2. Sinaites est, proveniens in Melane monte Arabiæ, quem Sinai vocamus. Turla Mauri. Distinguitur duritie amplioris figuræ. Plantas edit, raris maculis & flavis magis, quam croceis. 3. Bri-
xianus similis secundo, extra quod pumilas plantas & frequen-
tiiores absque ordine figuret. Mercat. Met. 272. Lapidis cuius-
dam fissilis & mollioris Tabulæ, aut crustæ Montium, & in illis
Arborum tenuissimarum figuris distinctæ. Id. App. p. 37. *Ein gelblicher runder Stein auf welchem sich hin und wieder schwarze baiümlein, wie ein Muscus saxatilis repens minimus, klein kriechendes Stein moos presentirt.* Volkm. Sil. p. 58. T. II. fig. 1. *Ein andere von gleicher couleur mit der abbildung des Musci cupressiformis seu foliis Abrotani foeminæ.* Tab. repentis ramosi, kriechendes uud ästiges Cupressen moos. Id. fig. 2. *ein grauer Stein, worauff ein in der schönsten miniatur arbeit geschildertes Baiümlein zusehen.* Id. fig. 3. *ein weisser, auf dem das schwarze Baiümlein einem Musco Corallino, seu Corallinæ mont. Tab. nicht unähnlich.* Id. fig. 4. *Ein gelber, auf dem die Baümlein unten mit starken ästen und stamm, oben mit den allersubtilsten ramusculis, wie die allerfeinste miniatur arbeit stehen.* Id. fig. 5. *Ein grosser Dendrites von Cuntzendorff, an dem die Farbe weiss, mit gelben Fleken, und einem schwarzen grössern Baiümlein, so mit dem Musco Coralloide lato folio.* CB. oder auch Candido Betulino saft über ein kommt. Id. Tab. III. fig. 1. *Ein weisser Kies von Gottesberg, in welchem ein angeflogenes schwarzes Baümlein, an deme die Blättlein tieff zerkerft, etwas breit, und oben rund und stumpf, wie an den blätteren des Chelidonii querni.* Id. T. II. n. 6. *Ein weisser Kies, auf deme sich presentirt, eine aus kleinen geburgen, und einem hohen und spitzigen felsen bestehende Landschaft, mit sehr zarten Baümlein.* Id. T. III. fig. 2. 3. *Ein graugelber Kalchstein von Lemberg im Jaurischen, mit schwarzen und subtilen Baümlein.* Id. 324. T. I. f. 2. *Lapis corneus, Feuerstein, von Massel, mit bleysarb gebildeten Baümlein, nebst einem gelben Bellemniten.* Id. f. 3. *Gielbichter Kies von Hermsdorff mit schwarzen Baümlein, die der Erica vulg. Heide, ähnlich sehen.* Id. 329. f. 4. *Glatte weisse Stein oder Kiesel von Reichenbach, mit schwarzen und subtilen Baümlein.* l. c. Pol. Kamien Drzewny. Galeziſty. Helw. Ind. Foss. Pol. Dendrites vel $\Delta\text{er}\delta\text{gou}\text{d}n\text{s}$ potius Angerburgicus. Id. Lith. P. II. 85. Tab. I. n. 1. *Dendrites calcarius Angerburgensis ad Littora Kehlensia obvius, qui ramos per totum lapidem frondosos nigrore notabili conspicuos exhibet.* Id. p. 93. T. I. n. 2. *Dendrites calcarius Insterburgensis, per totam superficiem figuras quasi stellatas exhibens.* Id. T. I. n. 3.

Lapillus totus quantus arbustis ac virgultis obsitus. Melle *Lap. fig.*
Lubec. p. 23. Tab. II. fig. 3. a.

646 M. D. n. 4. Lapis fissilis cinereus ornamentis foliaceis
viridibus & cœrulecentibus pulchre notatus Franckenbergensis
ærifer. *Fliegenfittich*, quia veluti muscarum alis est conspersus.
Lapis metallaris, combustis quasi stipulis conspersus. *Ein Erz-
schieffer, so gleichsam verbrennten Stopfen ähnliche Flecken hat,
deswegen von dem gemeinen mann Fliegenfittich genennet wird.*
Wolf. H. Nat. Hass. p. 30. T. III. f. 6. Winckelmann. Chronol.
Hass. P. I. p. 37.

647 M. D. n. 65. Lapis fissilis cinereus melanostichos & me-
TAB. Janogrammos Öningensis. TAB. IV. fig. 2.
IV. fig. 2.

648 Figuræ in congelata Aqua Borraginis destillata conspe-
TAB. etæ. TAB. VII. fig. 1. Icones Filicis vel Trichomanis æmulæ in
VII. fig. 1. 2. 3. Aqua Nitri Antimonati conglaciata. TAB. VII. fig. 2. 3. Fi-
TAB. guræ Plantarum in specie Musci clavellati æmulæ in Glacie fene-
VIII. fig. 1. stris adhærente. TAB. VIII. fig. 1.

649 Concretiones Plantarum æmulæ in Aqua Camphorata
conspicuæ. Icones Arbuscularum vitro adhærentes, cui infusum
TAB. fuit Errhinum ex Manna soluta in Aqua Rosarum, Liliorum Con-
VII. fig. 5. vallium. TAB. VII. fig. 5.

TAB. 650 Sal volatile Serici. TAB. VII. fig. 6.

TAB. 651 Argentum purum Arbusculi forma. TAB. VIII. fig. 2.
VIII. fig. 2. Argentum crissatum Abrotani fruticem ferme æmulans dense
stipatis ramusculis. Worm. *Mus. p. 116.* Argentum purum fru-
ticescens egregium undeaque ramulis abietinis, vel pennis si-
mili. *Ein stufen gewachsen Silber durch und durch gleich fichte-
nen Aesten oder Federen.* Spen. *Mus. p. 134.* Argentum purum
virgularum speciem præ se ferens, *wie Zweiglein oder Reisslein von
den Bäumen.* Encel. *de Re Metall. L. I. c. 5.* Argentum, quod
Natura format in figuræ Virgularum. Agric. *Nat. Fossil. VIII.
p. 334.* Argentum purum fruticescens figura Abietis. *Gewachsen
Silber in gestalt einer Fiechten.* Spen. *Mus. I. c. Argentum purum
arborescens undeaque quasi ramunculis præditum.* *Ein stuppe
wie einbaum gewachsen mit Aesten, ist durchaus gediegen Silber.*
Id. *I. c. Argentum arborescens in figuram Abietis elatum album.*
Geu achsen Silber in gestalt einer Fiechten sehr weich. Id. *p. 137.*
Argentum statim suum in figuram Arbusti concretum. *Ein stüppli
gediegen Silber auf Fichtenart gewachsen.* *I. c. Argentum purum
Arborescens. Gediegen Har Silber auf Fichtenart gewachsen.* Id.
p. 138.

TAB. 652 Figuræ Plantarum æmulæ in Regulo Antimonii stellato.
VII. fig. 7. TAB. VII. fig. 7.

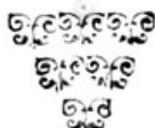
- 653 Flores Antimonii sublimati nigri. TAB. VIII. fig. 3.
- 654 Fluor Crystallinus Ericæformis. TAB. VII. fig. 4. TAB.
VIII. fig.
- 655 A sort of Alabastrites, representing a transverse section of the Trunck of a Tree. Grew. Mus. 268. TAB.
VII. fig. 4.
- 656 A stone expressing part of a transverse section of Olive-wood. Id. 269.
- 657 Another sort of Jasper, representing a piece of wood. One would take it for a sort of Lignum vitæ. Id. l. c.
- 658 A stone figur'd like a piece of Angelica Root. Id. 274.
- 659 Two stones, one resembling the Root of Cichory, the other of Tormentile. l. c.
- 660 A stone somewhat flat like the Root of Iris. l. c.
- 661 A stone as it were bared of the Rind, and having one End with a Kind of button, on which the rayswind toward the center, as the lines of a rhumb upon a map or the suites of the attire of any corymbiferous Flower. l. c.

FIGURÆ IN PLANTIS VEL LIGNIS

Naturâ, vel Arte elaboratæ.

- 662 Virunculi effigies in Ligno Fagino. TAB. X. fig. 2. TAB. X.
- 663 Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso conspicuus. TAB. X. fig. 1. TAB. X. fig. 2.
- TAB. X. fig. 2.
- 664 Crux in Ligno Fagino conspicua. In Biblioth. Bernens.
- 665 Corona Regia in apice gladii ex scypho surgentis, cum infra scriptis numeris 167. qui indicant Fago incisam esse hanc figuram anno quodam post septuagesimum seculi præteriti. Re-secta hæc Arbor A. 1717.
- 666 Crux cum lit. H. & infra tribus clavis in Ligno Fagino. Valentin. Mus. P. II. p. 76. Ex Misc. Nat. Curios.
- 667 Crux cum informi icone & corona in Ligno. Valentin. l. c. Ex Misc. Cur. An. VIII. & IX. Dec. III. p. 191.
- 668 Crux triplex in Ligno Fagino. Valentin. l. c. ex An. IX. & X. Dec. III. Misc. Cur. p. 187.

F I N I S.

IN-

I . N D E X

IN

APPENDICEM.

A.

- Bies, num. 389. 390. 556.
- Abrotanum. 645.
- Acarbahar *speciei rubrae*. 235.
- Achates. 645.
- Adianthum. 120.
- Ahovai. 83. 549.
- Alberini. 645.
- Alcyonium. 154. &c. 346. &c.
- Alga. 73. 74. 180. &c.
- Alnus. 406. &c.
- Alline. 12. 13.
- Ampelites. 464.
- Amphicome. 324.
- Amygdalites. 431.
- Amygdaloides. 431.
- Αμυγδαλοειδης. 431.
- Amygdalus. 431.
- Anthracodendrum. 643.
- Antimonii flores. 653.
- *Regulus stellatus*. 652.
- Aparine. 1.
- Apium. 15.
- Arbor Judæ. 444.
- Argentum *Arbusculi figura*. 651.
- Arquatula. 49.
- Artocreas. 165.
- Arundo. 79. &c.
- Asclepias. 444.
- Aster. 65. 16.
- Asteria. 317.
- Astrochites. 317.
- Astroites. 290. &c. 311. &c.
- Avellana. 644.
- Aurantium. 442.

B.

- B** Alanites. 381.
- Balsamina. 59.
- Baobab. 559.
- Bafaltes. 259.
- Baum Marmor. 645.
- Baumstein. 645.

Beaumepotts. 434.

Bechwood. 416.

Betula. 419.

Bienenuist. 312.

Bienen Zellchen. 312.

Blackoack. 528.

Blumen. 645.

Boomstentje. 645.

Boomtje Achate. 645.

Bryoniae Radix. 321. 346.

Bukowy Kamien. 420.

Bushy Marble. 645.

Buxus. 370.

C.

C Alamites. 81.

Καλαμος Ἰνδικός. 81.

Campoides. 204.

Capillus Veneris. 543.

Caprotka Kamienna. 134.

Carang Bonga. 230.

Carang Goila. 234.

Caricoides. 348.

Carpinus. 374.

Carreg-Redynog. 134. Not.

Caryophyllus marinus. 139. 255.
257.

Castanea. 388.

Castanites. 534.

Cathead. 131.

Catscamp. 131.

Catshead. 131.

Centaurium majus. 68.

Champinion. 149.

Chrysanthemum. 63.

Ciappeddi. 645.

Cissites. 426.

Cletrites. 409. 418.

Cocco Meloites. 429.

Columellus. 139. 152. &c. 170. 255.
348.

Cometites. 317. 322.

Conferva *Plinii*. 544.

Corallites. 189. 191.

Corallium. 186. &c.

INDEX IN APPENDICE M.

Corallium *Marinum Asiaticum*. 227.
Corang Alea. 229. 249.
 Corona Regia. 665.
 Corylus. 372.
 Crux in *Ligno Fagino*. 664. &c.
 Crystallinus Fluor *Ericæformis*.
 654.
 Crystallus Dendrites. 645.
 Cubebæ. 629.
 Cyclamen. 6.
 Cylindrites. 242.
 Cymatites. 324.

D.

DÆmbownik. 376.
Datu Swangi. 235.
 Dendrachates. 645.
Δενδροχάτης. 645.
Δενδρεῖς αχατης. 645.
 Dendrita. 645.
Δενδρεῖτης. 645.
 Dendrophorus. 645.
 Dendropotamites. 645.
Δενδρόποτα μίτης. 645.
 Dendrophytos. 645.
 Draconites. 317.
 Dryites. 376.
 Dryopteris. 93.
Kamien Drzewny. 645.
Drzewnik. 376.
Drzewo Kamienne. 459.

E.

EBenum fossile. 560.
 Echini marini Sceleton. 546.
 Echinometra. 317.
 Elatites. 402.
 Equisetum. 82.
 Ericeta repræsentans Lapis. 645.
 Erotylos. 324.
 Eschara. 366.
Pierre Etoilée. 317.

F.

FAba. 55. &c.
 Fabago. 312.
 Fagus. 417.
Fagino Ligno impressæ variæ figuræ. 662. &c.
 Fasciculus. 360.
 Favago. 312.
Feigenstein. 348.
Fernstone. 134. Not.
Ficoides. 348. 445.
 Ficus. 445.
Figownik. 348.

Filicula. 102. &c. 120. &c.
 Filix. 93. &c.
Firwood. 392.
Fliegenfittich. 646.
Florentinum Marmor. 645.
 Fœniculum. 16.
 Fœniculi *Caules*. 79.
Pietra forte. 184. 645.
 Fragaria. 9.
Fraxinus. 368.
Fructus figura Lapis. 546.
Frumenti Culmus. 70.
 Fumaria. 58.
 Fungites. 139. 346.
 Fungus. 139. 344. 346.

G.

GAbka w Kamieniu. 544.
Galezifly. 645.
 Gallites. 383. &c.
 Gallium. 2. 4.
 Gasidanes. 645.
Gestirnstein. 317.
 Glandites. 380.
 Glomellaria. 531.
Grabina Kamienna. 375.
 Gramen. 72. 73. &c.
Grzyb Kamienny. 151.
Grzybiasti Kamien. 149.
Gypsum spumosum. 221.

H.

HEban. 560.
 Hedera. 426.
 Herniaria. 90.
 Hexapetalon. 555.
Hippuris faxea. 229.
 Hippurites. 89.
 Hordeum. 67. &c.
 Hydatites. 324.

J.

JAcea. 60. 61.
Jedlinowy Kamien. 402.
Jesionowe lisciew Kamieniu.
 368.

Pietra Imboscata. 645.

Inocissites. 426.

Juglans. 371.

Junciformis Lapis. 360.

K.

KAtherine-Pear. 440.
Klos Zytny w Kamieniu. 69.
Kora Dæmbowa Kamienna. 378.
Korsen Tamariskowy Kamienny.
 321.

Q

Kot.

I N D E X

- K**otzia rutka w Kamienu. 17.
Krwawienik. 402.
 L.
Lrix. 400.
Leberkraut. 133.
 Lepidotes. 642.
 Lichen petræus. 133.
 Lignum fossile. 459. &c.
 Limaculum. 52.
 Limularia. 44.
 Lithophyllum. 541.
 Lithophytum. 337.
 Lithopteris. 58.
 Lithosmunda. 129. &c.
 Lithostrotion. 259.
 Litho Trichomanes. 96.
 Lithoxylon. 459. &c.
Loughneagstone. 520.
 Lumbricatus Lapis. 324.
 Lupinatum. 37.
 Lupini siliqua. 25. 38.
 Lycoperdites. 176. 323.
 Lycopodium. 556.
 M.
Madrepora. 311. &c.
 Malleatula. 541.
 Mandale. 431. 432.
 Mandelstein. 431. 432.
 Manus marina. 300.
 Mech Kamienny. 135.
 Mespilus. 443.
 Metallophytum. 562.
 Kamien Migdowy. 431.
 Milium. 92.
 Millefolium. 16.
 Millepora. 254. 332. 363.
 Minerephitum. 562.
 Molavin. 557.
 Momordica. 59.
 Morchel. 163.
 Moschata Nux. 539.
 Mosswood. 522.
 Muskatowa galka Kamienna. 539.
 Muscus. 135. 645.
 Mycetartocreites. 165.
 Mycetites. 170.
 Myristica Nux. 539.
 Myrobalanus. 430. 577.
 Myrrhis. 14.
 Myrtillites. 421.
 N.
Narcissites. 426.
 Neurophyllon. 79.

- Nigella. 11.
 O.
OHratzelstein. 324.
 Onobrychis. 17.
 Opuntia. 10. 185.
 Osmunda. 105. &c 127. &c.
 Ostree Lignum. 375.
 Oxytites. 420.
 P.
PAlma Corymbifera. 536.
 — marina. 300.
Paprocyw Kamienu. 93.
 Patella lapidea. 533.
Patu parudan. 236.
 Persica. 435.
Pflaumstein. 429.
 Phaseolithus. 20. &c.
 Phaseolus. 20. &c.
 Phægites. 420.
 Phycites. 180.
 Phyllites. 127.
Pietra forte. 184.
 Pinei Coni. 393. &c.
 Pinus. 137. 391.
 Piper. 578.
 Pisa. 18.
 Pistacii Fructus. 436.
 Plantago. 5.
Polonglant. 255.
 Polypodium. 98.
 Populus alba. 415.
 Populus nigra. 414.
Porastw Kamienu. 180.
 Porosa stellata. 312.
 — Fronde di Felai. 93.
Porostowy Kamien. 180.
 Porrites. 326.
 Portellaria. 43.
 Porus. 189.
 Prunellarium. 429.
 Prunus. 428.
 Punctularia. 29.
Puschstein. 645.
 Pyriformis Lapis. 440.
 Pyrus. 437. &c.
 Q.
QUercus. 376.
 R.
Radiatula. 64.
 Radius nodosus. 53.

Ra-

I N A P P E N D I C E M.

Radix *petrificata*. 548.
 Kadularia. 317.
 Retepora. 366.
 Reticula. 279.
 Rhabarbarum. 91.
 Rhodites. 303.
Rozany Kamien. 317.
 Rubeola. 1.
 S.
S Alcites. 413.
 Salix. 410.
 Barnius Lapis. 408.
 Scagliola. 645.
The Schafft. 321.
Schuppenstein. 642.
 Scolopendrites. 324.
 Scorpioides. 19.
Secalina spica. 69.
 Securidaca. 54.
Seenägelein. 257.
 Serpillum. 7.
Siatskowy Kamien. 366.
 Siliquastrum. 24. &c. 444.
 Silo. 24.
Pietra di Sinai. 645.
 Slupik. 152.
Soapballs. 433.
Sonnenstein. 295. 317.
 Sorbus *Alpina*. 441.
 Sorturbrandur. 522. 561.
 Spongia. 365.
 Spongodes. 365.
Starredstone. 315.
Starystones. 315.
 Stelechites. 551.
Stellaria Pietra. 317.
Stellaris Lapis. 317.
Stellatus Lapis. 317.
 Stigmita. 655.

Stonogowiek. 324.
Storystone. 315.
Stræk bobowy Kamienny. 56.
Striatula. 79.
Strzæ peczka Kamienna. 195.
 Surculus Lapideus. 530.
 T.
T Artofale. 150.
Taxi fructus. 404.
Terra foliata Sicula. 456.
 Thymus. 7.
 Tilia. 424. 425.
 Tithymalus. 3.
Toadstone. 149.
Tofus cum foliis. 408.
Trawne Liscie w kamienach Wyrafone. 75.
 Trichomanes. 115. &c.
 Trifolium. 9.
Tritici spica. 71.
Tsiencelant. 257.
 Tubera Lapidea. 348.
 Tubularia. 226. 338. &c.
 Tubulites. 382. *Tussilago.* 62.

V.
V Icia. 444.
Virgulta petrificata. 547.
 Virunculus. 662. 663. *Vitis.* 427
Vitis Idæa. 421. 422.
 Ulmus. 423.
Umbriæ Lignum fossile. 562.
 Undulago. 324.
Vomica Nux. 534.
 W.
W Affelstein. 232.
Wasserstein. 645.
Wawedstone. 324.
Waxenvein. 363.
Wronowe Oko Kamienne. 534.

F I N I S.

E M E N D A N D A.

Pag. 79. in marg. ad num. 194. ponendum erat: TAB. XII. fig. 1. 2. & TAB. XIV. fig. 1.

ADMONITIO AD BIBLIOPEGUM, Quæ Figuræ inserenda.

TABULA	I.	Pag. 7
	II.	16
	III.	18
	IV.	19
	V.	21
	VI.	23
	VII.	34

TABULA VIII.	. . . . .	Pag. 40
	IX.	43
	X.	45
	XI.	65
	XII.	79
	XIII.	98
	XIV.	106

CATALOGUS LIBRORUM,

Qui novissime apud PETRUM VANDER Aa prodierunt.

Pusculum Anatomicum de fabrica Glandularum in corpore humano, continens binas Epistolas: quarum prior est Hermanni Boerhaave, super hac re, ad Fredericum Ruysschium; altera F. Ruysschii ad H. Boerhaave, qua priori respondet, 4°. *cum figuris.*

Hermannii Boerhaave Index alter Plantarum quæ in Horto Academicus Lugduno-Batavo aluntur, 4°. 2 voll. *cum figuris.*

— de comparando certo in Physicis, 4°.

— de Chemia suos errores expurgante, 4°.

— de Vita & Obitu Viri Clarissimi Bernhardi Albini, 4°.

Gulielmi Jacobi's Gravesande Physices Elementa Mathematica, Experimentis confirmata, sive Introductio ad Philosophiam Newtonianam, 4°. *cum figuris*, 2 voll.

— Institutiones Philosophiae Newtonianæ, in usus Academicos, 12°. *cum figuris.*

Thesaurus Antiquitatum & Historiarum Italiae, Neapolis, Siciliæ, Sardiniae &c. ex Confilio & cum Praefationibus Petri Burmanni, Tomus IV^{us}. V^{us}. VI^{us}. VII^{us}. VIII^{us}. & IX^{us}. in folio, 21 voll. *cum figuris*. Tomus X^{us} Siciliam, Sardiniam &c. complectens, brevi prodibit.

Johannis Jacobi Scheuchzeri Herbarium Diluvianum, Editio Novissima, duplo auctior, in folio, *cum figuris.*

ΟΤΡΕΣΙΦΟΙΤΗΣ Helveticus, sive Itinera per Helvetiæ Alpinas Regiones facta Annis MDCCII. MDCCIII. MDCIV. MDCCV. MDCCVI. MDCCVII. MDCCIX. MDCCX. Plurimis Tabulis Æneis illustrata à Johanne Jacobo Scheuchzero, Tigurino, Med. D. Math. Prof. Acad. Leopoldino-Carolinæ & Soc. Regg. Anglicæ ac Prussicæ Membro, 4°. 4 voll. *cum figuris.*

Thesaurus Imaginum Piscium Testaceorum; quales sunt Cancri, Echini, Echinometra, Stellæ Marinæ, &c. Ut & Cochlearum; inter quas numerantur Lunares, Laciniatæ; Trochii, Valvatæ, sive Semilunares; Valvatæ Striatæ; Cassides tuberosæ, verrucosæ, læves & Murices; Globosæ; Buccinæ;

Strombi; Volutæ; Alatae; Porcellanæ majores & minores; Cylindri, &c. quibus accedunt Conchylia, ut Nautilus, Cornu Ammonis, &c. Conchæ Univalviae & Bivalviae; quarum species sunt Solenes Univalvii, Chamæ asperæ, Chamæ læves, Pectines, Pectunculi, Tellinæ, Solenes, Bivalvii, Musculi, Pinnae, Ostrea, &c. Denique Mineralia; Uti Metalla, Lapides & Argillæ, variis in locis reperta. Quorum omnium maximam partem Georgius Everhardus Rumphius M.D. Et Academæ Cæsareæ Naturæ Curiosorum Collega, dictus Plinius Indicus, collegit, jam vero Naturæ Amator & Curiosus quidam in hunc ordinem digessit, & nitidissimè æri incidi curavit. *In folio.*

Vaillant Sermo de Structura Florum, horum differentia; usque partium eos constituentium, habitus in ipsis auspiciis Demonstrationis publicæ Stirpium in Horto Regio Parisino 10. Junii 1717. & Constitutio Trium novorum generum Plantarum; Araliastræ, Scherardiae, Boerhaaviæ. Cum descriptione duarum Plantarum novarum genere postremo Inscriptarum. 4°.

Wilson Principia Trigonometriae, succincte demonstrata, 8°.

Mariotte Oeuvres, divisées en deux Tomes, comprenant tous les Traitez de cet Auteur, tant ceux qui avoient déjà paru séparément, que ceux qui n'avoient pas encore été publiés; Imprimées sur les Exemplaires les plus exacts & les plus complets, revues & corrigées de nouveau. 4°. 2 voll.

Perrault Oeuvres de Physique & de Mechanique, 4°. 2 voll. avec Figures.

La plus nouvelle Academie Universelle des Jeux, contenant les Regles des Jeux de Cartes permis; des Echecs, du Triquet, &c. Avec des Instructions faciles pour apprendre à les bien jouer. Derniere Edition, revue, corrigé, augmenté & enrichi des Figures en Taille-douce, 2 Tomes, 12°. Voyages très curieux d'Olearius, fol. 2 voll.

— remarquables de Mandelsto, fol. 2 voll. Plaute par Gueudeville, 12°. 10. voll.

Colloques d'Erasme, 12°. 6. voll.

Gronovii Marmorea Balis, 8°.

Maimonides de Siclis, 4°.

Marckii Dissert. Philol. in V. Testam. 4°.

Magnol Hortus Regius Botanicus Monspeliensis, 8°.

F I N I S.